

DÜNDEN BUGÜNE ŞEYTAN VE DOSTLARI

MEHMET ALAGAŞ

WEB
“DARULKİTAP.COM”
“FACEBOOK / ÜCRETSİZ İSLAMİ E KİTAP İNDİR”

DÜNDEN BUGÜNE ŞEYTAN VE DOSTLARI

Önsöz

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Hamd, sena ve övgülerin en güzeli, ezelde ve ebedde var olan, lutfuyla kainatı ve bizleri yaratıp var eden, sayısız nimetlerle yaşatan ve rahmetiyle doğru yolu gösteren Allah (c.c.)'a mahsustur.

Salat ve selam da, alemlerin Rabbi tarafından sevilen, insanların ise tanıyıp idrak edebilme nisbetince sevebildikleri:, efendimiz, önderimiz, rehberimiz Hz. Muhammed Mustafa'ya, aline, ashabına ve onun yolunu izlemeye çalışan ümmeti üzerine olsun. Şeytan ve dostlarıyla ilgili böyle bir çalışmaya, neden gerek duyuldu?

Hak yolda bulunmak ve Hak yolda yaşamak için sadece Hak'kı bilmek yeterli olsaydı, böyle bir kitap çalışmasına elbetteki gerek olmayacaktı. Ne var ki Hak'kı bilmelerinde rağmen batıldan gafil olan birçok

insan, isteyerek veya istemiyerek gafil oldukları batıla düşmektedirler. Bu nedenledir ki müslümanlar için bir hidayet rehberi olan Kur'an-ı Kerim, Hak'tan bahsederken batıla karşı ilgisiz kalmamakta, Hak'kı anlatırken batılın gerçek çehresini de açıklamaktadır.

Kur'an-ı Kerimin ilgi sahasındaki bu konuya müslümanların gerekli ilgiyi gösterdiklerini ve şeytana karşı uyanık olduklarını söyleyemeyiz. Müslümanlar arasında, şeytanın dostlarına karşı yüzeysel bir ilgi gözükse de, şeytana karşı açık bir ilgisizlik ve duyarsızlık gözlenmektedir.

Birçok müslüman, şeytanın varlığını bilmesine ve bu şeytana Rabbimiz tarafından kıyamete kadar mühlet verildiğini idrak etmesine rağmen; bu şeytanın nerede olduğunu,

şimdiye kadar neler yaptığını ve şimdi neler yapmak istediğini bilmemekte ve bu konuya karşı yeterli dikkati göstermemektedir. Halbuki Allah'ın varlığına inanan müslümanların, Allah'ın varlığına inandıkları gibi şeytanın da varlığına inanmaları ve varolan bu şeytana karşı uyanık olmaları gerekmektedir. Fakat ne hazindir ki Allah'a inanan birçok insan, şeytandan gafil oldukları için kendileri sapmışlar ve kendilerine tabi olan, insanları da saptırmışlardır.

Cahili sistemler ile İslami hareketler arasındaki mücadeleleri incelediğimiz zaman, cahili sistemlerin müslümanlara karşı değişik tavırlar sergilediklerini gözlemleyebiliriz. Öncelikle bilmemiz gereken husus, cahili sistemlerin hareketlerine yön veren bazı müstek-birler olsa da, cahili hareketlerin gerçek lideri ve belirleyicisi Şeytan aleyhilledir. Müslümanların karşısında Firavun, Nemrut ve Ebu Cahil gibi müstekbirler gözükse de, bu müstekbirlerin bağlı olduğu lider şeytandır. Firavunların ölmesine karşın, firavunluğun yaşaması bu nedenledir.

Çünkü ölen ve öldüren firavunlardır, Firavunla-ğa davet eden şeytan ise yaşamaktadır. Şeytan aleyhil-lane her dönemde kendisine uşaklık yapabilecek

dostlar bulabilmekte ve bu insanları şeytani istekleri istikametinde kullanabilmektedir.

Çeşitli hastalıklara karşı savaş açan doktorların, bu hastalığa neden olan mikropları bilmeleri ve bu mikropları tanımaları nasıl gerekli ise, küfre karşı savaş açan müslümanların da, küfre davet eden şeytanı ve küfre sebep olan şeytani fikirleri bilmeleri gerekmektedir. Kendisine tabi olan Firavunları, Nemrut'ları, Ebu Cehilleri müslümanlar üzerine kışkırtan Şeytanın, kendisine özgü şeytani prensipleri bulunmaktadır. Nitekim şeytan aleyhilleri, kendisine bağlı olan müstebirlere yön gösterirken, bu prensiplerini dikkate almaktadır.

Ancak,

bu prensipler özde aynı olmasına rağmen bu prensiplerden kaynaklanan şeytani davranış biçimleri arasında zaman ve mekana göre değişik farklılıklar olabilmektedir.

İşte dikkat etmemiz gereken ikinci husus budur!

Tarihin değişik dönemlerindeki cahili tavırları incelerken, bu tavırların görünür şekillerinden ziyade bu tavırlara yön veren mantığı tanımalıyız. Şeytanın yön verdiği cahili sistemler, tarih boyunca müslümanlara farklı davranış biçimleriyle yaklaşmış olsalar dahi, bu farklı davranış biçimleri aynı şeytani mantıktan kaynaklanmaktadır. Değişik davranış biçimlerindeki mantık, aynı mantık olmasına rağmen bu mantığın tezahürleri farklı olabilmektedir. Mesela mum ışığının önüne tutulan bir yüzüğün, duvara yansıyan gölgesi bulunmaktadır. Bu gölge, yüzüğün muma ve duvara olan yakınlığına veya duvarın yüzeyine göre farklı şekillerde olabilir. Duvarın üzerinde değişik engebeler varsa, yüzüğün gölgesi bu engebelere göre şekil alacaktır. Farklı duvarlarda farklı bir görünüm yansıtacak olan bu gölge, aslında aynı yüzüğün gölgesidir. Yüzük aynı olmasına rağmen bu yüzüğün gölgesi yansıdığı duvarın yapısına göre değişik şekiller alabilmektedir, Yüzüğün gölgesi yansıdığı duvarın yapısına göre nasıl değişiklik gösteriyor ise, şeytani mantık da yansıdığı toplumların yapısına göre değişik görüntüler sergilemektedir. Fakat bu görüntüler farklı olsa da, bu görüntülerin kaynaklandığı mantık aynıdır. Mantık aynı olmasına rağmen bu şeytani mantıktan kaynaklanan davranış biçimleri arasında farklılıklar olabilmektedir.

Bu nedenle geçmiş dünya tarihinde sergilenen cahili davranış biçimlerini şeklen bilmemiz, bizler için yeterli olmayacaktır. Çünkü müslümanlar için tehlikeli olan husus, bu davranış biçimlerinden ziyade, bu davranışlara yön veren şeytani mantıktır. Bilmemiz ve sakınmamız gereken husus, bizzat bu mantığın kendisidir!. Bizler sadece geçmiş tarihte vuku bulan cahili davranışları bilir ve müşahhas olarak gördüğümüz bu davranışlardan sakınmaya çalışırsak, aynı şeytani mantıktan kaynaklanan farklı cahili davranışlarla aldanmamız ve aldatılmamız mümkün olacaktır. Nitekim bazı şeytani davranış biçimlerini bilmelerine rağmen bu davranışlara yön veren şeytani mantığı tanımayan kimseler, aynı şeytani mantıktan kaynaklanan farklı davranış biçimleri karşısında gaflete düşmüşler ve neticede helak olmuşlardır.

Bu kimselerde genel olarak şabloncu bir zihniyet hakimdir. Ne yazık ki aynı

şabloncu zihniyet, bazı kardeşlerimizde de bulunmaktadır. Geçmişteki tevhibi hareketlere şabloncu bir zihniyetle yaklaştıkları için yaşadığımız çağda tevhibi bir hareket başlatamayan bu kimseler, geçmiş cahili sistemlerine de aynı şabloncu zihniyetle yaklaştıkları için günümüz cahiliyesi ile geçmiş cahiliyeleri birbirinden ayrı değerlendirmekte-Ur ve günümüz cahiliyesinin sergilediği tavırlar karşısında şaşkın bir konumda bulunmaktadır.

Böylesi bir duruma düşmemek için dünya tarihinde karşılaşabileceğimiz her cahili tavırdaki mantığı ve maksadı idrak etmemiz gerekmektedir. Şeytandan ve şeytanın dostlarından kaynaklanan cahili tavırlardaki maksadı an laya bilirsek, aynı maksada sahip olan zamanımızdaki şeytan ve dostlarının da neler yaptıklarını ve aynı maksatla daha neler yapabileceklerini anlamamız kolay olacaktır.

Şeytan i. hakim iyetlerin yaygınlaştığı bir çağda, şeytan ve dostlarının genel yaklaşımlarını içeren böyle bir çalışmaya bu nedenle gerek duyulmuştur.

Bu kısa çalışmanın,

bu önemli konuyu kuşatabilecek yeterli bir çalışma olmadığı aşıkardır. Yine de bu çalışmanın, konuyla ilgili meselelerimize dikkat çekme noktasında hayırlara vesile olmasını temenni ediyoruz.

Kovulmuş şeytandan,

şeytanın dostlarından ve her türlü kötülükten, şanı yüce olan Rahbimize sığınırız.

Allah'ın selamı ve rahmeti üzerinize olsun.

Yeni Baskıya Girerken

Allah'ın adıyla

"Şeytan ve dostları" adını taşıyan bu kitap çalışması, mevcut statükoyu meşru gören, geleneksel anlayışları alkışlayan, neyi muhafaza ettikleri açıklık kazanmayan muhafazakarları müjdeleyen, islam dinine nisbet edilen bid'at ve hurafeleri yine din adına kutsayan bir kitap çalışması değildi. Şayet böyle bir kitap çalışması olsaydı, hiç şüphesiz ki insanların boş ha-yellerini tasdik ve tebrik eden bir kitap çalışması olarak geniş kitleler tarafından benimsenebilirdi.

Oysa bunu yapmadık ve bunu yapamadık^ Geleneksel anlayışları, bid'at ve hurafeleri, din adına meşru gösterilen batıl mercileri ve dine nisbet edilen sapıklıkları, inandığımız ve teslim olduğumuz islam adına sorgulamayı, mahkum, etmeyi tercih ettik, işte böyle bir kitap çalışmasının özellikle yaşadığımız toplumda dikkate alınmaması, dışlanması ve bazı batıl isnatlarla bir kenara atılması beklenebilecek bir neticeydi.

Fakat böyle olmadı!.

Kitabın birinci baskısı kısa sürede tükendiği gibi ikinci, üçüncü ve diğer baskıları da aynı grafiği sürdürdü. Şaşırdığımızı ve bu şaşkınlıkla beraber umudlandığımızı itiraf etmeliyiz.

Bizi umudlandıran husus,

yaşadığımız coğrafyadaki bütün olumsuzluklara ve bulandırıcı propagandalara rağmen böyle bir kitabın iştiyakla okunması ve okunmaya, devam etmesidir. Bu kitap çalışmasına gösterilen ilgi, yaşadığımız toplumda hakkı arayan, hakka teslim olmak isteyen insanların önemli Ölçüde varolduğunu ve bu varoluşun genişlediğini göstermektedir. Daha açık bir ifadeyle yaşadığımız coğrafyada hakka dayalı samimi çalışmaları sahiplenecek ve bu çalışmaların yeşermesine neden olacak bir potansiyel bulunmaktadır, işte bu potansiyele dikkat çekerek, yetenekli kardeşlerimizi daha fazla celide, daha gerekli ve daha verimli çalışmalara davet etmek istiyoruz. "Şeytan ve dostları" kitabı, öncele?i, birçok grupta okunan ve içeriği anlatılan bir kitaptı. Ancak bu açıklık politikası uzun sürmedi. Bazı gruplardaki ahiler ve efendiler, kitapta belirtilen gerçeklerin konuşulmasından ve kendilerine yöneltilen sorulardan rahatsız olmuşlardı. Çünkü bu gibi sorular, onların durumunu açığa çıkaracak sorulardı. Doğruya "Doğru" deseler, yanlış üzere olduklarını da kabul etmiş olacaktı. Fakat ne yazık ki kendilerinde bu samimiyet ve bu teslimiyet yoktu. Kur'an-ı Kerim'le sabit olan doğrulara "Yanlış" diyebilmeleri ise, kendilerini Kur'an-ı Kerime nishet eden bu kimseler için hiç mümkün değildi. Netice olarak fiili malum, faili ve nedeni meçhul bir davet çıktı ortaya., "Şeytan ve dostları" kitabı, bu gruplarda yasaklanmıştı!.

Kendilerine soru yönelten müslümanların soruları cevaplandırılmadan gruplardan uzaklaştırılmasına ve fitnenin(!) daha fazla yay gınlaş maması için kitabın yasaklanmasına karar verilmişti!. Fizandaki bir yazarın falan konudaki görüşünü büyük bir şevkle tenkid eden bu kimseler, burunlarının dibinde yayınlanan bir kitaba boykot kararı alıyorlar, amma bunun nedenini açıklamıyorlardı!. Kitaba herhangi bir tenkid, herhangi bir eleştiri getirmiyorlardı!.

Daha açık bir ifadeyle getir emiyorlar di. Çünkü bu kitap çalışmasında ele alınan şeytani fiiller, şeytani yaklaşımlar, İslami hükümler çerçevesinde yargılanıyor, şeytan ve dostları apaçık olan bu hükümler isti-. kametinde mahkum ediliyordu. O halde neden?

Neden bu kitap çalışmasından rahatsız oluyorlardı ?

Şeytan ve dostlarının rahatsız olması gereken bu kitapdan, kendilerine müslümand) denilen bazı kimseler, bazı ahiler, bazı efendiler neden rahatsız oluyorlardı?

Yoksa onlar da,

onlar da şeytanın dostu muydu?

Bu sorunun, cevabını, onları tanıyan ve bu kitabı okuyan kardeşlerimize bırakmak istiyoruz. Çünkü eğriliği görmek, doğruluğu bilmekle mümkün olacaktır.

Selam ve rahmet üzerinize olsun..

Şeytan Ve Dostlarını Düşman Bilmek

Halkında müsiüman olan ülkelerde yaşayan birçok kardeşimiz, meselelere yaklaşımlarda ve tesbitlerde bazı yanlışlara düşmektedirler. Bu bölgelerde yaşayan ve İslam'a talip olan müslümanlar, cahiliyye hükümleri ve gelenekleri ile iç içe yaşar bir duruma düşmüşlerdir. Bunlardan bir kısmı cahiliyenin yasaklamadığı bazı ferdi ibadetleri yerine getirerek, Allah'a kulluklarını tam anlamı ile ifa ettikle-' rini zannetmektedirler.

Tabi ki hoş gözükse de, boş bir zandır bu!.

İslami şuura yakınlaşmış bulunan diğer müslümanlar ise yaşanan cahiliyeden şiddetle rahatsız olmaktadır, ancak bu duruma düşmelerinin nedenini kendi nefislerinin dışında aramakta ısrar etmektedirler. Bu müslümanlarla görüşüldüğünde mevcut durumdan uzun uzun şikayet etmekte ve bu olumsuz durumun yegane suçlusu olarak bazı isimleri ve tağutu itham etmektedirler.

Zikrettikleri isimlerin ve tağutun ne olduğu aşikardır. Ancak tağutu ve belli isimleri suçlamakla, şeytanı suçlamak arasında herhangi bir fark yoktur!. Şeytan, şeytanın dostları ve tağut, isimlerine yakışan eylemleri yapmışlar ve yapacaklardır. Şeytan şeytanlığını, Firavun firavunluğunu yerine getirecektir. Karşılaşılan olumsuz durumlarda şeytanı suçlu görmek ne kadar abes ise, bu gibi olumsuz durumların yegane suçlusu olarak bazı firavunları ve tağutu görmek de o kadar abestir.

İçinde buldukları durumdan şikayet eden ve bu duruma düşmelerinin nedenini kendi nefislerinin dışında aramakta ısrar eden müslümanların bu yaklaşımı, cahili bir yaklaşımdır. Meselemize Kur'an-ı Kerim'de zikredilen bir olayla açıklık getireceğiz.,

Bilindiği gibi Allah (c.c), Adem (a.s.)'ı yarattıktan sonra, meleklerle Adem (a.s.)'a secde etmelerini emretti. Sadece İblis secde edenlerden olmadı. Allah (c.c.) cin taifesinden olan İblise şöyle buyurdu.,

Sana emrettiğimde, seni secde etmekten engelleyen neydi?^{1[1]}

Rabbimiz bu soruyu neden sordu?

Elbetteki bu soruyu yöneltmesi, kendi zatı için değildi!. İblis'in neden secde etmediğini, onu secde etmekten engelleyen şeyin ne olduğunu Rabbimiz elbetteki biliyordu.

İblise yöneltilen bu soru, biz yaratılmışların meseleye vakıf olması için sorulan bir sorudur. "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten engelleyen neydi?" sorusundan anlamamız gereken ilk husus; secde etmeyen İblis'in, bu isyanı nedensiz değildi. Adem (a.s.)'a secde etmeyen İblis'i, secde etmekten engelleyen bir neden vardı. Şanı yüce Rabbimiz, İblise yönelttiği soru ile bu isyanın bir nedene bağlı olduğuna işaret etmiş ve bizlerin bu nedeni bilmesini murad etmişti. Nitekim İblis'in bu soruya verdiği cevapla, Adem (a.s.)'a secde etmeme nedenini anlıyoruz. İblis, secde etmeme nedenini şöyle açıklıyor.,

Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın.^{2[2]}

Burada bir isyan olayına tanık oluyoruz. Allah'ın nimetleri ile nimetlenen

^{1[1]} 7-A'raf 12

^{2[2]} 7-A'raf 12

İblis'in, Allah'ın rahmetinden uzaklaştırıldığını, kovulduğunu görüyoruz. Bu olay, İslam dairesinde bulunan, İslam nimetleriyle nimetlenen müslümanların dehşetle ve ibretle izlemeleri gereken bir olaydır.

Nedir, İblis'in azmasına sebep olan şey?

Nedir, onu Allah'ın rahmetinden uzaklaştıran tavır?

İblis'in bir bilgisi ve bilgisinden kaynaklanan gururu vardı. Bu bilgisine göre ateş, yaratılış, bakımından topraktan üstündü. İşte bu bilgisi Allah'ın hükmü ve emri ile çatıştığı zaman; İblis, Allah'ın hükmünü değil, kendi bilgisini tercih etmişti.

Evet!..

Allah'ın hükmü, İblis'in bilgisi ile çatışmıştı. İblis'i isyana götüren sebep, Allah'ın hükmüne rağmen kendi bilgisini tercih etmesiydi. Cahili kültür ve eğitime göre kendilerini bilgili sanan ve bu bilgi anlayışının kuşattığı konularda Kuran ve Sünnete yönelme ihtiyacı duymayan gafil müslümanların, bu hususta çok dikkatli olmaları gerekmektedir. Çünkü bu önemli yönelişteki gaflet, bu gaflete düşen müs-lümanları İslam'ın nimetlerinden uzaklaştırabilecek tehlikeli bir gaflettir.

Mesela' bazı samimi müslümanlar İslam'ı hakim kılmak için bilgi, kültür ve tecrübelerine dayanarak ortaya bir yol, bir metod koyuyorlar. Ortaya koydukları bu yolu tasdik ettirebilmek için Kurana yöneliyorlar ve 6349 ayet olan Kur'an-ı Kerim'den bazı ayetleri seçerek, bunları delil olarak ileriye sürüyorlar. Öncelikle şu gerçek apaçık bilinmelidir ki; Kur'an-ı Kerim, insanların bilgi, kültür ve tecrübelerinden kaynaklanan beşeri bir yolu tasdik etmek için değil, bizzat tasdik olunması için indirilen Rabbani bir yoldur.

Dolayısıyla bilgi, kültür ve tecrübelerine dayanarak ortaya bir yol ve bir metod koyan bu kardeşlerimiz, "Ne yapmalı?" sorusu ile Kur'anın bütününe yönelmeli ve Kur'an-ı Kerim'in bütünlüğünde beyan edilen Rabbani yol ile kendi yolları çatışıyor ise, tereddüt etmeden ve tevile gitmeden Rabbimizin gösterdiği yolu tercih ve tasdik etmelidirler. Bilgiler vahiyden kaynaklanmalı ve vahiyle sınılanmalı, bilgiyle vahyin çatıştığı noktada gerçek bilgi olarak vahiy alınmalıdır, Bu olaydan Örnek alacağımız ilk tavır budur. Çünkü İblis'in sapma nedeni bundan kaynaklanıyordu.

Ayet-i kerimede de beyan edildiği gibi İblis, Allah'ın varlığını inkar etmemişti. "Beni ateşten yarattın" derken, kendisini yaratanın Allah (c.c.) olduğunu biliyor ve bu gerçeği ikrar ediyordu. Verdiği cevaptan da anlaşılacağı gibi İblis secde etmekten değil, Adem (a.s.)'a secde etmekten içtinap etmişti. Secde etmekten içtinap etseydi, "Ben secde edicilerden değilim.." diyebilirdi. Şayet orada Allah'a secde edilmesi emredilseydi, İblis elbetteki secde edenlerden olacaktı. Allah'a secde edecek olan İblis, Adem (a.s.)'a secde etmekten içtinap etmişti.

Bir yaratığın diğer bir yaratığa secde etmemesi görünürde basit bir olaydır. Meselenin dehşetli olan yönü, bir yaratığın Yaratıcının hükmüne karşı çıkmasıdır. Adem (a.s.)'a secde edilmesini emreden Rabbimiz, Adem (a.s.)'a değil, bir karıncaya secde edilmesini de emredebilirdi. Emredilen hüküm ne

olursa olsun, Allah'ın hükmüdür. Karıncayı küçük görerek, Allah'ın hükmüne rağmen karıncaya secde etmemek; karıncayı değil. Allah 'in hükmünü küçük görmektir. Nitekim Adem (a.s.)a secde etmeyen İblis, Adem (a.s.)'a değil, Allah'a isyan etmiş oluyordu.

Daha önce de ifade ettiğimiz gibi Allah'ın varlığını inkar etmeyen, Yaraticı olarak Allah'ı İkrar eden ve Allah 'a secde edebilecek olan İblis, Allah'ın bir hükmüne karşı çıkararak küfre düşmüştür. Meselenin bu boyutunu, günümüze getirecek olursak; Allah'ın varlığına inanmalarına ve camilerde Allah'a secde etmelerine rağmen, fiil ve inançlarıyla Allah'ın birçok hükmünü tevîl ve tahrif ederek inkara sapanlar, İblis'in yolunda bulunmaktadırlar. Camilerde Allah'a, sokaklarda putlara, yaşantılarında tağuta yönelen bu insanlar, müslüman oldukları kuruntusuyla kendilerini aldatan insanlardır.

Tekrar kıssaya dönecek olursak, bilgisinden1 kaynaklanan bir gurur ve tavır ile Allah'ın hükmüne itaat etmeyen İblis'in, içine düştüğü ikinci hata daha büyüktür. İblis, Allah'ın rahmetinden kovulduğu zaman nasıl bir duruma düştüğünü anladı. Ancak bu duruma düşmesinde suçlu olarak kendi nefisini değil, Adem (a.s.)'ı görmüştü. Kendisini suçlu görmediği için Allah'a tevbe etmemiş. Adem (a.s.)'a şedid bir şekilde düşman olmuştu.

Adem (a.s.)'a bir eş olarak Havva validemizi yaratan Allah (c.c). her ikisini cennete yerleştirmişti. Burada nefislerinin arzuladığı herşey vardı. Adem (a.s.) ve Havva validemiz, bu cennet bahçesinde yaşıyorlar, cennet nimetleriyle nimetleniyorlardı. Rableri kendilerine sadece bir ağacın meyvesini yasaklamıştı. Onlar bu ağacın neden yasaklandığını bilmiyorlar ancak cennette ebedi kalmak istiyorlardı. İşte şeytan aleyhiline onlara bu noktadan yaklaştı ve şöyle dedi..

"Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, sadece, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." Ve: "Gerçekten ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin etti.^{3[3]}

Bu aldatma ile aldanmış Hz. Adem ve Havva, yasaklanmış olan meyveyi tatmışlar ve ayıp yerleri kendilerine açılmıştı. Bunun üzerine Rableri kendilerine şöyle hitap etti.,

Ben sizi bu ağaçtan men etmemiş miydim? Ve, şeytanın da sizin gerçekten apaçık düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?^{4[4]}

Burada önemle dikkat etmemiz gereken bir husus vardır. Rableri kendilerine seslenince Adem (a.s.) ve Havva validemiz; "Ya Rabbi şeytan bize geldi, şunları söyledi ve Senin adına da yemin etti" diyerek şeytanı suçlayıp kendi nefislerini temize çıkarmaya çalışmamışlardır.

Çünkü böyle bir mazeretle, kendi nefislerini temize çıkaramazlardı.

Çünkü düşmanın düşmanlık yapacağı aşıkardı ve şanı yüce Rabbimiz her ikisine de "Şeytanın onlar için apaçık bir düşman olduğunu" önceden bildirmişti.

Nitekim Adem (a.s.) ve Havva validemiz suçu bizzat kendi nefislerinde görerek Rablerine şöyle yönelmişlerdi.,

^{3[3]} 7-A'raf 20,21

^{4[4]} 7-A'raf 22

Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik, eğer bizi bağışlamazsan ve esirgemezsen, gerçekten kayba uğrayanlardan olacağız.^{5[5]}

Şeytanın, Allah'ın hükmüne rağmen Adem (a.s.)'a secde etmemesini ve Allah'ın hükmüne rağmen yasak meyvenin yenilmesini dikkate aldığımız zaman, iki isyan olayının akabinde iki ayrı tavır görüyoruz. Suçu kendi nefsinde görmeyen şeytan aleyhiline ve suçu kendi nefislerinde görerek Allah'a tevbe ve istiğfarla yönelen Adem (a.s.) ve Havva validemiz. Elbette ki bu iki tavrın birisinden içtinap etmemiz, diğerini ise örnek almamız gerekmektedir, örnek almamız gereken ve Örnek alacağımız tavır ise, hiç şüphesiz ki Adem (a.s.)'ın tavrı olacaktır.

Kur'an-ı Kerim'de zikredilen bu kıssayı dikkate alarak günümüze ve günümüzdeki müslümanlara bakacak olursak, bu kıssanın ve kıssadaki gerçeklerin günümüz müslümanlar tarafından yeterince dikkate alınmadığını görürüz.,

Mesela günümüzdeki müslümanlar fert ve toplum olarak, İslam'ın hoş görmediği çeşitli ortam ve konumlara düşmüş olabilirler. Tabi ki onların bu duruma düşmelerine sebep olan müstekbirler ve aldaticılar vardır. Bu durumda suçu müstekbirlere ve aldaticılara yükleyerek nefsi temize çıkartmaya çalışmak, şeytani bir tavidir. Çünkü aldaticılar görevlerini yapmışlar ve haia yapmaktadırlar. Şayet müslümanlar bu aldaticıların tesirinde kalarak aidanmışlar ise,

suçu, aldattıkları için aldaticılarda değil, aldandıkları için kendi nefislerinde görmeleri ve kendi nefislerini hesabal çekmeleri gerekmektedir.

Ne var ki birçok müslümanın dert yanmaları, şikayetleri, suçlamaları., hep aldaticılara ve müstekbirlere yöneliktir.,

"Falanca müstekbir şöyle yaptığı, filanca aldaticı böyle dediği için bu durumlara düşülmüştür!" ifadeleri, sık sık karşılaşılan ifadelerdir. Falanca müstekbîrier öyle yapar-

ken, filanca müslümanların ne yaptığı veya ne yapmadığı pek dikkate alınmaz bu suçlamalarda!.

Genel olarak hep aldaticılar suçlanmakta, hep müs-tekbirler lanetlenmekte ve dolayısıyla müslümanlar ve müslüman nefisler temize çıkarılmaktadır!.

Oysa böylesi yönelişler, bizleri Rabbimizin rızasına götürecek yönelişler değildir. Böylesi yaklaşımlar, bizleri kurtuluşa erdirecek yaklaşımlar değildir.

Çünkü bir uyan, bir ikaz, bir hidayet rehberi olan Kur'an-ı Kerim'de, şeytan ve dostlarının müslümanlar için apaçık düşmanlar olduğu beyan edilmektedir. Bunların yaptıkları ve yapabilecekleri kötülüklere işaret edilmekte ve tüm müslümanlara bunlardan sakınmaları emredilmektedir. O halde şeytan ve şeytanın dostları düşman olarak bilinmeli ve onlara karşı uyanık bulunulmalıdır.

Şayet,

düşman olarak bildirilen ve düşman olarak bilinmeleri gereken müstekbirter,

^{5[5]} 7-A'raf 23

düşman olarak bilinmeleri gereken aldatıcılar, cahili değer Ölçüsüne göre dost kabul edilmiş ve onların telkinleri ile aldanılmış ise, bu müstekbirleri veya bu aldatıcıları suçlamanın bir faydası yoktur.

Suçlu.

aldatıcıları dost kabul eden müslümanlardır.

Suçlu, aldanan müslümanlardır.

Nitekim cehenneme yalnız aldatıcılar değil,

İlahi vahiyle uyarılmalarına rağmen aldananlar da girecektir.

Şeytanın Yaklaşımı

Şeytan ve şeytanın dostlarını düşman olarak kabul eden müslümanların, bu düşmanlarının yapısını, ne gibi düzenler kurduklarını, silahlarının ve aldatma vasıtalarının ne olduğunu bilmeleri gereklidir. Bunlar bilinmelidir ki, düşman olarak tanınan şeytan ve dostlarının şerlerinden koru-nabilmeleri mümkün olsun. Bilinmeyen ve tanınmayan küçük düşman, bilinen ve tanınan büyük düşmandan daha tehlikelidir. Müslümanların en büyük düşmanı olan şeytan ve dostlarının gerektiği gibi tanınmaması, müslümanları bu düşmanlarının karşısında zayıf düşürmekte ve yenilgiye mazur bırakmaktadır.

Müslümanlardan hiçbiri şeytanı dost kabul etmemekte ve kendilerine sorulduğunda; "Şeytan elbetteki bizim en büyük düşmanınızdır." demektedirler. Ancak, şeytanı düşman bilen bu müslümanlardan kaç tanesi şeytandan rahatsız olmakta, şeytandan gelen vesvese, düşünce ve tavırlara karşı uyanık olup, bütün bunlardan Allah'a sığınmaktadırlar. Bu soruya ne yazık ki olumlu cevaplar verebilme durumunda değiliz.

Bir kardeşimize "Şeytanla en son ne zaman karşılaştın?" sorusunu yönelttiğimizde, başını sallayarak "Hiç.." cevabını verdi. "Şeytan sana hiç gelmiyor mu?" sorusunu ise "Lanet olasıyı hiç farkedemiyorum!" diyerek cevapladı.

Aslında bizlerin durumu da, bu kardeşimizden pek farklı değildir. Bizler de yaşantımızda ve fikir dünyamızda şeytanın varlığını yeterince hissedebilme durumunda değiliz. Nitekim bizlere pişmanlık veren birçok hatamız, bu gafletimizden kaynaklanmıyor mu? Peki neden?

Yaşantımıza ve fikir dünyamıza müdahale edebilen şeytanın varlığını neden hissedemiyoruz?

Kur'an-ı Kerim'de beyan edildiğine göre şeytan aleyhine kişiyi kötülüğe çağırmakta, azgınlığa ve küfre davet etmektedir. Daha açık ifade ile bir çağına, bir davet edici durumundadır.

Peki, insanları isyana ve küfre davet eden şeytan, bu davet eylemini hangi kişilik veya hangi vasıfla yerine getirmektedir?

Elbetteki insanları küfre davet ederken, bazı saçma resimlerde çizildiği gibi elindeki üç ağızlı mızrağı ve boynuzlarını sallayarak., "Ben şeytanım ve seni bu konuda şöyle davranmaya davet ediyorum.." demiyecektir!.

Burada önemle dikkat etmemiz gereken husus; şeytan aleyhine bir insana müdahale ederken, bir insanı küfre davet ederken, ikinci bir kimlikle veya ikinci bir kişilikle seslenmez. Yaşadığımız an sahip olduğumuz kişilik ne ise, şeytan aleyhine bize bu kişilikle yaklaşmakta ve bizi küfre davet ederken, bize yabancı olmayan bu kişilikle davet etmektedir. Bu nedendir ki iç dünyamızda zuhur eden her isteği, her düşüncüyü ve her kararı kendimizden sanmakta ve bütün bunları tahlil etmeye gerek duymadan sahip çıkabilmekteyiz. Oysa bu istek ve düşünceleri Rabbanî ölçüye göre tahlil ettiğimiz zaman, bu istek ve düşüncelerden bir kısmının şeytandan kaynaklandığını müşahade edebileceğiz.

Elbetteki her insanın iç dünyasında birçok istek ve düşünceler tezahür edebilir. Bunların hepsini tahlil etmemiz gerekmez de, eyleme dönüştüreceğimiz istek ve düşünceleri yeterince tahlil etmemiz gerekmektedir. İç dünyamızda bir İstek veya bir düşünce tezahür edebilir ve bunu yapmaya niyetlenirsiniz. İşte bu noktada o isteği tahlil etmelisiniz. İslami görüşünüze, İslami ölçülerinize uygun ise, o eylemi yaparsınız. Şayet İslami ölçülerinizle çelişen şeytani bir vesvese ise, bu vesveseden Allah'a sığınır ve bu vesvesenin gerektirdiği eylemden vazgeçersiniz. İşte bu şekilde davranmanız, Kur'an-ı Kerime uygun bir davranış biçimi olacaktır., 7

Eğer sana şeytandan bir kışkırtma (vesvese) gelirse, hemen Allah 'a sığın; çünkü O iştir, bilendir.

Sakınanlara, şeytandan bir vesvese eriştiğinde (Allah'ın emir ve yasaklarını) düşünürler, kâfirler (gerçeği) görürler.^{6[6]}

Tahlil etmemiz gereken diğer istek ve düşüncelerimiz ise, bizleri hayırlı eylemlerden alıkoyan istek ve düşüncelerdir. Daha açık bir ifade ile bizleri bir eyleme sürükleyen istek ve düşüncelerimizi tahlil etmemiz gerektiği gibi, bizleri bir eylemden alıkoyan istek ve düşüncelerimizi de tahlil etmemiz gerekmektedir. Allah için yapılması gereken bir eylemle karşılaşmış, bu eylemi yapmaya niyetlendiğimiz zaman, iç dünyamızda şu gibi vesveseler tezahür edebilir.,

"Bu işi de bana yıktılar!" veya "Bu işi benden başka yapacak insan yok muydu?" Bütün bunlar,

şeytan kaynaklı vesveselerdir. Ancak bu vesveselerin şeytandan kaynaklandığını anlamak güçtür. Çünkü bu şeytani vesvese iç dünyamızda "Bu işi SENDEN başka yapacak insan yok muydu?" ifadesiyle tezahür etmiyor. Daha Önce de belirttiğimiz gibi bu vesveseler, ikinci bir şahısa nisbet edilmiyor. Bu nedenle iç dünyamızda "Bu işi de BANA yıktılar!" veya "Bu işi BENDEN başka yapacak insan yok muydu?" ifadeleri ile karşılaşan insan, bu gibi vesveseleri kendi düşüncesi olarak kabul edebilmektedir (Tabii ki buraya kadar yazdıklarımız, vesvesenin iç dünyamızdaki son şekline binaen yazılanlardır. Şeytani vesvesenin ilk anım lafzi veya lisanı olmayan bir ilka olarak kabul edersek, bu ilkanın ifadesini bulması şahsın kendi kişiliğine göre olacağından sonuç yine değişmeyecektir).

^{6[6]} 7-A'raf 200.201

Netice olarak şeytandan bihaber olarak yaşantısını sürdüren insanlar, şeytan ile ünsiyet peyda etmekte ve ondan yelen vesveselere, kendi istek ve düşünceleriymiş gibi sahip çıkmaktadırlar.

Hiç şüphesiz ki Allah'a inanan ve O'na tevekkül eden müslümanlar için. yeterince tanınan ve kendisine karşı uyanık bulunan şeytan tehlikeli değildir. Şeytanın tehlikesi, yeterince tanınmamasından ve kendisine karşı uyanık olunmamasından İleri gelmektedir. Bu nedenle şeytan ve dostları tanınmalı, şeytani yaklaşımlar bilinmelidir.

Şeytanın İtirafı

İnsanlara karşı gizlenerek düşmanlık eden şeytan aleyhillane, Rabbimize' karşı bazı itiraflarda bulunmuş ve insanlara nasıl düşmanlık yapacağını, onlara nasıl yaklaşacağını açıklamıştır. Şanı yüce Rabbimiz, şeytanın bu İtirafını Kur'an-ı Kerim'de zikretmekte ve bizleri ikaz etmektedir. Şeytanı düşman olarak kabul eden müslümanların, bu düşmanı tanıya bilmeleri için şeytanın bu itiraflarını değerlendirmeleri gerekmektedir. Kur'an-ı Kerim'de beyan edilen bu itiraflardan bir tanesi şöyle zikredilmektedir..

Dedi ki: "Bana onların diriltileceği güne kadar mühlet ver"

Allah "Sen mühlet verilenlerdensin" dedi.

Dedi ki: Beni azdırdığın şeyden dolayı onlarfı saptırmak) için dosdoğru yolunda oturacağım."

"Sonra onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından sokulacağım. C'arın çoğunu şük-rediciler olarak bulmayacaksınız" dedi.^{7[7]}

"Şeytan aleyhillane hangi yolda bulunmaktadır?" sorusuna, "Sırat-ı müstakimdedir." cevabını verebiliriz.

Evet,

şeytan aleyhillane Sırat-ı müstakimde bulunmaktadır. Ancak sırat-ı müstakimde bulunma gayesi Rabbimizin rızasını kazanmak için değil, bu doğru yoldaki müslümanları saptırmaya çalışmak ve onları bu yoldan uzaklaştırmak İçindir. Şeytan aleyhillane doğru yolda bulunmasına rağmen, doğru yolun doğru yolcusu değildir.

Nitekim zamanımızdaki şeytanın dostları da, aynı şeytani gaye ile müslümanların arasında, camilerde ve cemaatlerde bulunmaktadır. Gayeleri Rabbimizi hoşnut etmek değil, müslümanları saptırmaya ve doğru yoldan engellemeye çalışarak tağutu hoşnut etmektir. Ne yazık ki müslümanların bilgisizliğinden ve gafletinden faydalanarak, bu konuda önemli bir başarı gösterebilmektedirler.

Rablerinin rızasını gözeterek doğru yola talip olan müslümanların, bu yolda görecekleri her insanı samimi bir müslüman olarak kabul etmemeleri gerekir. Çünkü şeytanın birçok dostu, şeklen ve zahiren bu yolda gözükmekte, "Müslümanlar kardeştir" hükmüne göre kendilerini kardeş kabul eden

^{7[7]} 7-A'raf 14..17

müslümanlan aldatmaktadırlar. Bunlar doğru yoldaki sapık kullardır. Doğru yolda gözükmelerine rağmen müslümanlann kardeşi değil, müslümanlann düşmanıdırlar.

Şeytan aleyhillane "Senin dosdoğru yo/un üzerinde durarak; onlara Önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından yanaşacağım." demektedir. Dikkat edilirse bu yanaşmada tek bir yon belirtmemekte; Önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından yanaşacağını ifade etmektedir.

Bu itirafı değerlendirmemiz için, sırat-ı müstakimdeki bir müslümanın önünde, arkasında, sağında ve solunda ne olduğu belirlememiz gerekecektir. Bu konudaki birçok görüşü değerlendirerek, meseleyi şu şekilde ele alabiliriz.,

Sırat-ı müstakimdeki bir müsiümanın arkasında; kalu bela denilen, Allah (c.c.)'ın varlığını ve birliğini tasdik ve İkrar etmesi, geçmiş dünya tarihi ve ataları, yaratılışı, yaşadığı dünya hayatı ve yapmış olduğu ameller bulunmaktadır. Müslümanın önünde; yaşayacağı dünya hayatı, ölüm, kabir, kıyamet, haşr, mahşer, hesap, cehennem ve cennet vardır. Müslümanın sağında, yapmış olduğu iyilikler ve Rabbimizin yapılmasını emrettiği hayırlı, ameller: müslümanın solunda ise yapmış olduğu kötülükler ve Rabbimizin yapılmasını yasakladığı ameller bulunmaktadır.

Şeytan aleyhillane, İnsanlara bu dört yönden de yaklaşacağını ifade etmektedir. Bu ifadeden şunları anlayabiliriz. Şeytan sol taraftan yanaşamadığı insanlara, sağdan, önden ve arkadan yanaşacaktır. Arkadan ve sol taraftan yanaşamadığı insanlara, Önden ve sağdan yanaşacaktır. Önden, arkadan ve soldan yanaşamadığı insanlara -ki bunlar seçkin müslümanlardır sag taraftan yanaşacaktır,

Şeytan aleyhillanenin bu yaklaşımlarından korunmak isteyen müslümanların, bu yaklaşımları bilmeleri gerekmektedir. Meseleyi bu şekilde genel bir çerçeveye aldıktan sonra, şeytanın arkadan yanaşmasını inceleyebiliriz.

Şeytanın Arkadan Yanaşması

İnsanların arkasında kalu bela denilen, Alİah (c.c.)'in varlığını ve birliğini tasdik ve ikrar etmeleri, yaratılışları, geçmiş dünya tarihi ve ataları, yaşadıkları dünya hayatı ve yapmış oldukları ameller bulunmaktadır. Şeytanın arkadan yanaşmasını, bunları dikkate alarak incelememiz gerekecektir.

Her insan kalu bela'da Allah'ın birliğini tasdik ve ikrar etmiştir. Dünya alemine gelen her insanın özünde bu İlahi gerçek bulunmaktadır. "Hatırlat" emri ile muhatap olan tüm peygamberler, insanlara bu İlahi gerçeği hatırlatıyorlar ve insanları bu İlahi gerçeğe davet ediyorlardı. Duydukları ve gördükleri ayetleri tefekkür ederek bu İlahi gerçeği hatırlayacak olan samimi insanlar, bu gerçekler istikametinde yaşamak işeyeceklerinden, şeytan ve dostlarının müdahalesi bu noktadan başlamaktadır. Bu konuda Allah'ı inkar ettirmek veya Allah'a eş koşturmak gibi iki ayrı hedefleri vardır.

İnsanları ve tüm kainatı yaratan Allah (c.c.)'ı inkar ettirebilmeleri için. herkesin

açıkça müşahade ettiği bu yaratılışla ilgili bir görüş, bir teori ileri sürmeleri gerekiyordu. Çünkü en basit düşünceli insanlar bile, Allah'ı inkar etme temayülündeki bu kimselere; "Yaratıcı olarak Allah' ı inkar ettiğinize göre, bütün bu yaratılmışların yaratıcısı kim?" sorusunu soracaklardı. Bilindiği gibi bilimsellik adı altında yapılan birçok çalışma, bu soruya bir açıklık getirebilme gayretindedir. Yaratılmış olan tabiatı, yaratıcı kabul eden bu çalışmaların gülünç bir hüsrarla karşılaşması elbetteki kaçınılmazdır. Nitekim Daru in'in ileri sürdüğü; "Atalarımız maymundur" görüşü, hayvanları tanıyan insanların gülmelerine neden olmuştur.

Kur'an-ı Kerim'de cumartesi yasağını çiğneyen yahu-dilerin, Rabbimizin azap emriyle aşağılık ve zelil maymunlar haline getirildiği beyan edilmektedir. Bir yahudi olan Darwin "Atalarımız maymundur" görüşü ile maymunlaştırılan yahudi atalarını kastediyor olsaydı, bu görüş kendi açısından kısmi bir doğruluk taşıyabilirdi. Ne var ki bu gibi görüşler, atalarının ve kendilerinin birer insan olduklarını idrak edenler için bağlayıcı değildir. Ancak bütün bu sapık teoriler bilimsellik adına ileri sürüldüğü için. bilimselliği kö-rükörüne putlaştıran insanlar tarafından tasvip görmüş ve bu insanları küfür vadisine sürüklemiştir. Nitekim bu karanlık vadide birbirlerinin leşleri üzerine basarak yükselmeye çalışan, ancak yükselmeye çalıştıkça daha da alçalan birçok sözde ilim adamı ve sahte aydın bulunmaktadır.

Allah'ı inkar hususunda geniş kitlelere tesir edemeyen şeytan ve dostları, çalışmalarını ikinci hedef üstünde yoğunlaştırmışlardır. Tek yaratıcı olarak Allah'a inanan insanları İslam'dan uzaklaştırmak için, bu insanların şirke sürüklenmesi gerekiyordu. Şeytanın dikkat ettiği husus, şirk vasıtalarının yaşanılan çağın kültür ve anlayışına göre tespit edilmesiydi. Geçmiş dünya tarihini ve günümüzü incelediğimiz zaman, bu şirk vasıtalarının: güneş, ay, yıldızlar, ateş, nefis, heva, ölen bazı kimselere nisbet edilen putlar ve Allah'ın hukukuna tecavüz ederek ilahlık taslayan birçok müstekbirler olduğunu müşahade ediyoruz. Bunlar kimi zaman gizlenmişler, kimi zaman açık bir şekilde ortaya çıkmışlardır. Mesela Firavun, kavmine ilahlık taslarken bu tavrını gizlememiş ve onlara "Ben sizin Rabbinizim" derken, küfründe mert bir tavır göstermiştir. Zamammızdaki ilahlık taslayan firavunlar ise, aldattıkları insanları uyandırmamak için "Biz de Allah'ın kuluyuz, biz de müslümanız" demektedirler!. Kendilerini ve kendilerine tabi olan insanları aldatan bu şaşkınlara, Nil vadisinde bulunarak. Londra British müzesinde teşhir edilen Firavun'un cesedine ibretle bakmaları gerekmektedir. İnsanları Allah'ın ayetlerinden uzaklaştırarak, propaganda vasıtaları ile batılı hak göstererek, müslümanlara baskı ve eziyet yaparak Firavun'un yolunu takip etmektedirler. Firavun'un yolundan ve Firavun'un tavırlarından vazgeçmezlerse, akibetleri de Firavun'un akıbeti gibi olacaktır. Çünkü Firavun gibi Allah'a karşı çıkmakta ve yine onun gibi Allah'a karşı savaş açmaktadırlar.

Şeytanın arkadan yanaşmasında inceleyeceğimiz diğer husus, insanların kö-rükörüne atalarına bağlılığıdır. İnsanların arkasından geçmiş bir dünya tarihi

bulunmaktadır. Bu dünya tarihindeki atalarımız içerisinde; Allah'a kul olmuş, müslüman olarak yaşayıp, müslüman olarak ölen atalarımız bulunduğu gibi, müşrik ve kafir olarak yaşayan ve bu isyankarlıkla ölen kimseler de bulunmaktadır.

Atalara bağlılık hususunda, Kuran ve Sünnet gibi Rabbani bir değer Ölçüsü gereklidir. Bu değer Ölçüsünü yitiren veya bu değer ölçüsünden gafil olan insanlara, şeytan ve dostlarının müdahalesi kolay olmakta ve bu insanlara kendilerinin tesbit ettikleri ataları, kendi şeytani maksatlarına uygun olarak empoze etmektedirler. Böylesine bir bağlılığın kurbanı olan insanlar, karşılaştıkları hak ve kendilerine sevdiren atalarının görüşü çatıştığı zaman, atalarının yolunu tercih etmekte ve hakka karşı_ çıkmaktadırlar.

Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız" derler. Ya atalarının akli bir şeye ermez ve doğru yolu bulmamış idiyeler?^{8[8]}

Şeytan aleyhllane sapık ve kafir ataları empoze ettiği gibi, atalarımız içerisindeki salih kimseleri de. kendi çıkarlarına uygun olarak empoze etmektedir. Bu şeytani işlev yerine getirilirken, salih kimselere batıl isnatlarda bulunmakta ve bu kimselerin eserleri tahrif edilerek maksada uygun bir şekilde tanıtılmaktadır. Mesela Mesnevi'de zikredilen ve Mevlana Celaleddin Rumi'ye nisbet edilen birçok görüş, salih bir müslümana yakışmayacak görüşlerdir. Bu durumda ya Mevlana'yı sapıklıkla itham etmemiz, ya da onu salih bir müslüman kabul ederek bu gibi isnatlardan tenzih etmemiz gerekecektir. Şeytan ve dostlarının Hz.İsa (a.s.) gibi peygamberlere dahi batıl isnatlarda bulduklarını dikkate aldığımız zaman, Mevlana Celaleddin Rumi'ye hüsnüzania yaklaşıyor ve salih bir müslüman kabul ettiğimiz bu zatı, sözkonusu batıl isnatlardan tenzih ediyoruz.

Şayet itham edilen sapık fiillerin faili ise, bu durumunu da Allah'a havale ediyoruz.

Şeytanın bir diğer müdahalesi, kişinin ataları ile övünme noktasında kendisini gösterir. Birçok müslüman, salih ve abid atalarımızı zikrederek "Bizim Atalarımız şöyle insanlardı, biz onların nesilleriyiz" diyerek, bu durumdan kendilerine bir pay çıkartmakta ve kendilerini bununla tatmin etmeye çalışmaktadırlar.

Atalarımız arasında salih ve abid kimselerin bulunması sevindirici olmakla birlikte, bu durumun bizlere bir faydası yoktur. Çünkü her insan, her toplum, her cemaat kendi yaptığının hesabını verecek ve kendi yaptıklarının karşılığını görecektir.

Nuh (a.s.)'nın oğlu Kenan, babası peygamber olmasına rağmen kendisi Rabbani yolda bulunmadığı için tufandan kurtulamamış ve ebedi azaba müstehak olmuştur. Herkes işlediği amellere göre abid veya asidir. Kişi bu gibi sıfatları, İşlediği amellerin karşılığında kazanır. İnsan Rabbani yolda değilse: peygamber

^{8[8]} 2-Bakara 170

babası, peygamber amcası, peygamber hanımı olsa bile, bu durum o insanı kurtaramaz.

Bu İlahi gerçek her insan, her cemaat, her ümmet için geçerlidir. Her ümmet kendi yaptıklarından hesaba çekilecektir..

Onlar bir ümmetti gelip geçti; kazandıkları kendisinin, sizin kazandıklarınız da sizindir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulmayacaksınız.^{9[9]}

Şeytanın arkadan yanaşmasının bir diğer yönü ise insana yaptıklarını süslü göstermesidir. İnsanın arkasında bıraktığı yaşantıda iyi veya kötü birçok amel bulunmaktadır. Şeytan aleyhllane insanın işlediği kötü amelleri süslü göstererek, insanı tevbeden uzaklaştırmakta ve bu gibi kötü amellerin devamını sağlamaktadır. Yaşamış olduğu batılı süslü gören insanlar, batıl, olan bu yaşantılarını benimsemekte ve devam ettirmektedirler.,

Kendi yapmakta olduklarını şeytan onlara süsle çekici kıldı, böylece onları (doğru) yoldan alıkoydu.^{10[10]}

Kötü amelleri süslü ve çekici gösteren şeytan aleyhil-lane. insanın iyi amellerine de müdahale etmekte ve bu amelleri abartarak maksadına ulaşabilmektedir. Yaptıkları iyi amellerle büyülenenler veya geçmişte yaptıkları bazı iyi amellerle Övünenler, bunlarla teselli bulanlar, bu şiiiani müdahaleye maruz kalan insanlardır. Söz ve sohbetlerde geçmişte yaptıklarını zikredenler, bu yaptıkları ile Övünenler, bugünü unutan,

bugünü yaşamayan insanlardır. Hayatının birkaç yıllık döneminde verdiği mücadele ile hayatı boyunca teselli bulmaya çalışan bu İnsanlar, boş bir teselli arayışı içerisindeyler. Çünkü mücadele içerisinde geçen birkaç yılımdan değil, bütün bir hayatımızdan sorumluyuz. Yaşadığımız bütün yılların hesabını vermekle mükellefiz.

Birgün yediğimiz yemekle bir hafta yetinmediğimiz gibi, dün yaptıklarımızla da bugün auunmamah, bugün yetinmemeliyiz.

Bugünü yaşamakla,

bugünü iyi amellerle donatmakla mükellef olduğumuzu idrak etmeliyiz.

Şeytanin Sağdan Yanaşması

Kur'an-ı Kerim'de,

amel defterleri sağ taraftan verilecek olan ashab-ı meymene'den ve amel defterleri sol taraftan verilecek olan ashab-ı meş'eme'den örnekler zikredilmekte, bunların aki-betleri açıklanmaktadır. Amel defterleri sağ taraflarından verilenler kutlanırken, amel defterleri sol taraflarından verilenler ise azap ehli olarak nitelendirilmektedir.

Ancak Kur'an-ı Kerim'de zikredilen bu olayın, günümüz Türkiye'sinde yaşanan sağıcılık ve solculukla herhangi bir ilgisi yoktur. Sosyalistleri ve komünistleri solcu kabul ederek kendilerini sağıcı gösteren kapitalist müstekbirler de, Kurana

^{9[9]} 2-Bakara 141

^{10[10]} 29-Ankebut 38

göre amel defterleri sol taraflarından verilecek olan meşeme ashabındandır. Rabbanî ölçüye göre, müstekbirlerin komünistleri ve kapitalistleri arasında hiçbir fark yoktur. Allah'a isyan eden müstekbirler ister faşist, ister komünist, ister kapitalist olsunlar, amel kitaplarını sol taraflarından alacaklar ve azap ehline dahil olacaklardır.

Fakat ne yazık ki.

Allah'a inanan ve Allah'ın razı olacağı dine talip olan birçok insan, sosyalist müstekbirlere düşmanlık beslerken, kendilerini sağcı olarak empoze eden faşist ve kapitalist müstekbirlere sahip çıkmakta, bunların zulmünü desteklemektedir. Yaşanılan bu olaylar, şeytan ve dostlarının sağdan yanaşmasına açık örneklerdendir.

Allah'a inanan insanlara sağ taraftan yanaşan şeytan ve dostları, müsiüman kimliği ile görünmekte ve aldatıcı propagandalarında Allah'ın adını kullanmaktadırlar. Bu müstekbirlere göre, Allah'a inanan insanları uyandırmadan sömürebilmek için müsiüman gözükmenin ve Allah adına yemin etmenin hiçbir sakıncası yoktur. Bunun da Ötesinde, böyle gözükmek onlar için siyasi bir gerekliliktir. Bu müstekbirler buldukları çevreye göre renk değiştiren bukalemun gibidirler. Sömürmek istedikleri insanlar mecusi ise bunlar da mecusi gibi gözükürler. Bu müstekbirlerce önemli olan, sürü olarak kabul ettikleri insanların sevgisini kazanmak ve bu sürüyü ürkütmemektir. Nitekim yakın tarihte Hindistan'da yaşanan bir olay. bu konuda zikredebileceğimiz örneklerden sadece bir tanesidir.,

Hindistan'ı sömüren İngiltere'ye bağlı bir müstekbir. siyaset icabı bir Hint mabedini ziyaret edecektir. Kendisine mabede girerken ayakkabılarını çıkartması gerektiğini, bunun mabede saygı olduğu hatırlatılır. Yalan çevresi ile yola koyulan İngiliz müstekbir, mabede yüz metre kala "Bu kutsal yol ayakkabı ile yürünmez" diyerek saygı ile ayakkabılarını çıkarır ve mabede doğru yalın ayak yürürken, kendisini izleyen halkın sevgi ve saygı gösterileri ile karşılaşır!.

Halkında müsiüman olan ülkelerde de buna benzer olaylar yaşanmaktadır. Müslümanları sömürmek için müsiüman gözükene ve gerekirse hacca giden müstekbirler bulunmaktadır. Bu müstekbirlerin en büyük yardımcıları ve destekçileri bel'amlardır. Cehenneme davet ettikleri halkı, cennet vaadleriyle uyutan bu bel'amlar, satılmış din adamlarıdır.

Şanı yüce Rabbimizin: "Ey insanlar, hiç şüpesiz Allah'ın vadi hakkıdır. Öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcılar da sizi Allah ile aldatmasın"¹¹¹¹ uyarısına rağmen uyanmayan müsiüman-lar, Allah adını kullanan aldatıcılara inanabilmekte ve onlara sahip çıkabilmektedirler.

Arapça yazılmış bir İçki etiketini bulsalar", ayet sanıp duvara asabilecek olan bu insanlar, aldatıcıları da kılık ve kıyafetlerine göre değerlendirmektedirler. Nitekim bu duruma vakıf olan zamanımızdaki birçok aldatıcı, bu niyetle cübbe giymekte ve bu niyetle sakal bırakmaktadırlar. Çünkü gayri İsmi görünümler

¹¹¹¹ 31-Lokman 33

ile, İslam'a talip olan insanların aldatılması zordur!

Ökse ile kuş avlamak isteyen avcı, ökseye avlamak İstedığı kuşun hoşlanacağı yiyecekleri koyar. Yaşadığımız ortamda da birçok grubun kendilerine has ökseleri vardır. Bu ökselerin hepsinde, parça parça alınmış İsiami gerçekler bulunmaktadır. Belli bir tevhide şura gelmemiş olan müsiümanlann, bu ökselerden kurtulabilmeleri oldukça zordur. Bu ökselere yakalanan müslumanlar, ökselerde gördükleri parça gerçekleri İslam'ın bütünü sanmakta ve diğer insanları da buldukları ökselere davet etmektedirler!

Değişik ökselerden gelen bu davetlerde: "Biz buna çağırarak aslında Allah'a çağırıyoruz, biz buna davet etmekle aslında İslam'a davet ediyoruz" denilmektedir. Oysa ki İsiami davetin bu şekilde ikiyüzlülüğe, bu şekilde zikzaklı yollara hiçbir ihtiyacı yoktur. Çağrı ve davet tüm açıklığı ile Allah'adır., Sana indirildikten sonra, sakın seni Allah'ın ayetlerinden alıkoymasınlar. Sen Rabbine çağır ve sakın müşriklerden olma.^{12[12]}

Bu İlahi buyruk ile davetin sadece Allah'a olacağı beyan edilmiş, bunun dışındaki davet sahipleri müşriktik ile tehdit edilmiştir. Durum böyle olmasına rağmen günümüz Türkiye'sinde İslam adı altında çok değişik davetlerde bulunmaktadır. Allah'ın dostu olarak gözüken birçok insan, bilerek veya bilmeyerek İslam'a ihanet etmektedir. Bunları dost kabul eden ve Allah'ın gösterdiği Rabbani yolun dışında mücadele veren bu insanların çoğunda iyi niyet vardır. Ancak sahip oldukları iyi niyet bu insanları kurtarmayacaktır. Çünkü niyet, takva ile ilgili amellerde müessirdir. Takva ile ilgili bir amel niyetin bozuk olmasıyla İsyana dönüşebilmektedir. Ne var ki isyan olan bir amel iyi niyetle takvaya dönüşmeyecektir. Kur'an-ı Kerim'de şöyle beyan edilmektedir.,

O'ndan başka veliler edinenler (derler ki): "Biz bunlara, bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz."^{13[13]}

Ayet-i kerimede belirtilen insanlar, Allah'a daha fazla yaklaşma niyeti ile Allah'tan başka dostlar edinmişlerdir.

Niyetleri Allah'a daha fazla yaklaşmaktır!

Allah'a daha fazla yaklaşma niyeti ile Allah'tan başka dostlar edinmişlerdir. Fakat görünürde iyi olan bu niyetleri onları kurtarmamış ve kurtarmayacaktır, Ancak bu noktada şunu belirtmek gerekir ki, bir insanın, Allah'ın dostunu dost edinmesi, Allah'tan başka dost edinmesi olarak nitelendirilmez. Kur'an-ı Kerime göre Allah'ın dostları ise; Allah'tan korkan, Allah'ın hükmünü yasayan ve insanları sadece Allah'a davet eden kimselerdir.

Kuran-ı Kerim'den aldığı bazı ayet-i kerimeleri slogan laştırarak, insanları bu kısmi ayet-i kerimelerin gölgesinde kendi görüşlerine davet eden insanlar, Allah'ın dostu değil, Allah'ın düşmanıdır. Bilerek veya bilmeyerek bu davete icabet eden kimseler, Allah'tan başkasını dost edinmişlerdir. Çünkü Allah'ın düşmanını dost kabul etmek, Allah'tan başkasını dost edinmenin en açık

^{12[12]} 28-Kasas 87

^{13[13]} 39-Zümer 3

ifadesidir.

Caferiyye mezhebi mensuplarını imamların masum olduğuna inandıkları için tenkid eden birçok kimse, savundukları bu görüşe muhalif yaşamakta; tabii oldukları hoca ve imamlara toz kondurmuyarak, onlara masum muamelesi yapmaktadırlar. İmam ve hoca görünümündeki şahıslara, Rabbanî ölçüyü dikkate almadan körükörüne bağlanmak birçok insanı hıristiyanların durumuna düşürmüş ve hala düşürmektedir.,

Onlar, Allah'ı bırakıp da bilginlerini ve rahiplerini rabler edindiler.^{14[14]}

Dikkat edilirse Allah'a inanan hıristiyanların yöneldikleri şahıslar azgınlar veya ahlaksızlar değil, bilginler ve rahiplerdir. Çünkü görünürdeki niyetleri Allah'ın rızasını kazanmaktadır. Ancak İlahî ölçüyü tahrif ettikleri ve gözönünde bulundurmadıkları için, bilginlerin ve rahiplerin söylediği herşeye körükörüne itaat ederek, onları rab itti-haz etmişlerdir, Allah'a kul olmak isterlerken. Allah'ın lükrünü dikkate almayan rahiplere itaat ederek, rahiplere oıl olmuşlardır.

Şeytan ve dostlarının müslümanlara sağdan yanaşma-ı, müslümanlar için en tehlikeli yaklaşım biçimidir. Müslümanların fert ve toplum olarak karşılaştıkları birçok hezi-îetin kökeninde, şeytan ve dostlarının sağdan yanaşma "iadisesi bulunmaktadır, Asr-ı saadet döneminden bu yana Müslümanları aldatan firavunlar, müslümanların karşısına

Musa kimlikleriyle çıkmışlardır.

Günümüzde de durum pek farkı değildir!. Halkında müslüman olan birçok ülkede firavunlara 6zqu zulümler sürmekte, ne var ki firavun sıfatına hiç kimse sahip çıkmamaktadır. Çünkü firavunluk yapan müstek-birler, ellerine birer asa alarak Musa kimliklerine soyunmuşlardır.

Artık çağdaş piramitlerde,

bu Musafların denetimindeki köleler çalışmaktadır. Bu zavallılar firavunları Musa zannetmekte, kendilerini Kur'an-ı Kerim'e davet eden gerçek Musa'ları ise, belamların tahriklerine aldanarak fitneci firavunlar kabul etmekte ve bilmeden taşlamaktadırlar!. Gerçek Musa'lar gariptir, gerçek Musa'lar yalnızdır bu ülkelerde.. Musa'ların karşısında yine Musa kimliğinde firavunlar, Musa kimliğinde bel'amlar bulunmaktadır. Hepsinin ellerinde birer asa vardır. Fakat hiçbirisi dayandıkları asayı, dayandıkları delil ve mesnetleri ortaya koyma, ortaya atma durumunda değildir. Çünkü bilirler, dayandıkları asanın-Musa'nın asası olmadığını!. Çünkü bilirler, dayandıkları mensetlerin ve delillerin geçersiz olduğunu!.

Musa gibi gözükmelerine rağmen, birer Musa olmadıklarını, Musa gibi olmadıklarını çok iyi bilirler!.,.

Şeytanın Önden Yanaşması

İnsanların önünde,
yaşayacakları dünya hayatı, ölüm, kabir, kıyamet, haşr, mahşer, hesap,

^{14[14]} 9-Tevbe 31

cehennem ve cennet olduğunu belirtmiştik. İnsanlara Önden yaşama fırsatı bulan şeytan ve dostları, bu esaslardan bazılarını inkar ettirerek, inkarı mümkün olmayan esaslara ise şeytani yorumlar getirerek insanları saptırmaya çalışmaktadırlar.

İnsanlar yaratılışları itibari ile sevdikleri, beğendikleri, özendikleri hedefler istikametinde amel ederler. Bu gerçeği çok iyi bilen şeytan ve dostları, belirledikleri cahili hedefleri süslü ve cazip hale getirerek, bu hedefleri insanlara empoze etmektedirler.

Bu şeytani yaklaşım,

Kur'an-ı Kerim'deki Firavun ve Karun kıssalarında şöyle beyan edilmektedir., Böylelikle (Karun) kendi ihtişamlı süsü içinde kavminin karşısına Çıktı. Dünya hayatını istemekte olanlar; "Ah keşke Karun'a verilenin bir benzeri, bizim de olsaydı. Gerçekten o, büyük bir pay sahibidir" dediler.^{15[15]}

Karun'un ihtişamlı bir şekilde kavminin karşısına çıkma nedeni, o insanları mal ve makam büyüğü ile büyülemektir. Böylesine bir büyüğün tesirine giren insanlar, hayran oldukları Karun'a benzemek veya Karun'a yakın olmak İsteyecekler ve bu nedenle Karun'un koyduğu hükümlere bağlı kalarak. Karun'a kul olacaklardır. Çünkü firavunlara ve karunlara Özenen kimselerin, firavunların ve karunların yolunu takip edecekleri aşikardır.

Günümüzdeki cahili kültür faaliyetlerinde de aynı Karun psikolojisi, aynı şeytani yaklaşım gözlenmektedir. Karunlara dublörük eden satılmış sanatçılar, karunları rahatsız etmeden bu işlevi yerine getirmektedirler. Göz, kulak, kalp gibi duyu organlarını televizyona yöneltmiş olan kitleler, televizyon ekranında birçok karunlar görmekte ve hazırlanan senaryolar ile bu karunları sevmektedirler. Yaşanmakta olan bu olayları müşahade ettikten sonra; "İnsanlar neden firavunları veya karunları seviyorlar, onları destekliyorlar ve onların yolunu takip ediyorlar?" sorusu, tabi ki abes bir soru olacaktır.

Bazı köylerde su çıkartmak için kullanılan dolaplar vardır. Bu dolaplarda, dolap beygirinin az önüne bir tutam ot konulmakta ve beygir bu ota yetişebilmek için sabahtan akşama dönmektedir. Tabi ki günde 50 Km. yürüse bile, kendisinden 50 cm. uzaklıktaki ota yetişememektedir. Çünkü sistem öyle kurulmuştur!. Nitekim bu dolap beygirleri sabahtan akşama kadar dönmekte ve çalışmalarını ile bu sistemi kuran köylülere hizmet etmektedir.

Bazı köylerde bulunduğunu söylediğimiz bu dolapların en modern şekli, emperyalizmin girdiği her ülkede bulunmakta ve sistemli bir şekilde çalışmaktadır. Ancak bu dolaplara insanlar koşulmakta ve bir tutam ot yerine, hergün değişen yeni tüketim maddeleri ve umud paketleri konmaktadır. Modern dünyanın, böylesine modern dolapları sömürü çarklarına bağlı olmakta ve sabah sekiz, akşam beş mesaisine bağlı kalınarak hergün döndürülmektedir.

Evet,

dünyanın birçok ülkesinde sömürü çarkları her gün dönmekte, her gün döndürülmektedir. Fakat ne gariptir ki. dünyadaki sömürü çarklarını sömürenler

^{15[15]} 28-Kasas 79

değil, bizzat sömürülenler çevirmektedir!.

İnsanları böylesine bir esarete mahkum eden şeytan ve dostları, dünya sevgisini değişik propagandalar ile canlı tutmakta ve bu sevginin gölgesinde cahili hedeflere yönelttikleri kitleleri istedikleri gibi kullanmaktadırlar.

Şeytanın insanlara bir diğer yaklaşımı da Ölümü uzak göstermesidir. Bütün insanlar arasında genel bir hastalık olan bu konuyla ilgili olarak zikredilen bir kıssa vardır..

Hoca efendi köyün kenarından geçerken, bir köylünün kerpiç yapmak istediği çamurun içinde zıpladığını görür ve sorar..

Ey Allah'ın kulu ne yapıyorsun öyle?

Ne yapayım hocam kerpiç yapıp satacağım da. çamuru çiğniyorum. Ne yapacaksın fani dünya bu.

Sırtına sardığın tutum içindeki şey nedir ki, sen zıpladıkça o da kabarıp iniyor?

Yoğurttur hocam. Hazır zıplarken o da yayılıp, ayra-nıyla yağı bir tarafa ayrılınsın da satayım diye düşünmüştüm. Ne yapacaksın fani dünya bu.

Şu elinde eğirdiğin şey nedir?

Bu çoraplık yündür hocam, elim boş durmasın eğirip satayım diye düşünmüştüm. Ne yapacaksın fani dünyabu.

Ağzınla da bir şeyler mırıldıtyordun galiba, o neydi?

Bazı kimseler geçmişleri için ücretli Yasin okumamı istediler de, onlar için de Yasin okuyordum. Ne yapalım hocam. fani dünya bu!.

Hoca efendi, bunun üzerine şöyle der.,

Ayağınla çamur çiğniyorsun, aynı anda sırtındaki yoğurdu da yayıyorsun, bu yetmiyormuş gibi elinle de İp eğiriyorsun ve bununla da kalmayarak aynı anda ağzınla da Yasin okuyorsun. Behey şaşkın, bunun neresi fani dünya? Baki dünya olsaydı nasıl

çalışacaktın?

Günümüzde de durum aynıdır!. Fani dünyanın fani insanları, baki bir dünyada baki kalacaklarmış gibi çalışmaktadırlar!.

Sizlere sormak istiyorum, günümüzdeki insanlara "Bundan sonra dünya hayatı baki olacaktır" şeklinde bir hüküm gelse, kaç kişinin yaşantısı değişicektir? Tabi ki Önemli bir değişiklik olmayacaktır!. Çünkü bu insanlar zaten dünya hayatı bakiymiş gibi çalışmakta ve bu fani hayata bakiymiş bağlanmaktadırlar. Oysa hüküm açık ve değişmezdir..

Her nefis ölümü tadacaktır, sonra bize döndürülecektir.^{16[16]}

Kaçınılması mümkün olmayan ölüme doğru gittiğini idrak eden bir insan, öldükten sora karşılaşacağı ahiret hayatının bilincinde olursa, geri kalan hayatını bu gerçeğin istikametinde yaşamaya çalışacaktır. Böyle bir Rabhani yaşantıya girdiği zaman ise şeytan ve dostlarını düşman tanıyacak onların ölçü ve hükümlerini reddedecek ve dolayısıyla sömürü çarkları arasında çelik bir leblebi olacaktır. Tabi ki insanların bu bilince ulaşması, şeytan ve dostlarının işine gelmemekte ve satılmış kafalarla, satılmış kalemleri, satılmış ağızlarla "Ahiret

^{16[16]} 29-Ankebut 57

hayatı yoktur. Asıl hayat yaşadığınız dünya hayatıdır" propagandası yapılmaktadır.

Geçmiş dönemlerde olduğu gibi yaşadığımız çağda da insanlar iki davet arasındadır. Bir tarafta insanları Allah'ın rızasına ve cennete davet eden Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)'in daveti, diğer tarafta ise insanları Allah'ın gazabına ve cehenneme davet eden şeytan ve dostlarının daveti!. Her iki davet de insanın aklını muhatap almakta, ancak İlahi davet muhatap aldığı akıla, meseleyi hakikat düzleminde ve doğru bir düşünce yöntemiyle değerlendirmesini önermektedir.

Mesala şeytan ve dostları insanların dikkatini mezarlıklara yönelterek, oradaki çürümüş kemikleri göstermekte ve: "Bu çürümüş kemikler, toprak olmuş vücutlar hiç dirilir mi?" diyerek akla hitap etmektedir. Meseleyi sadece bu dar çerçevede değerlendiren akıl, bu vesvesenin tesirinde kalmaktadır. Bunun neticesinde ise ya ahireti inkar etmekte veya ahirete karşı kuşku duyarak "Ahiretin olup-olmadığını zaman gösterecektir" demektedir. Tabi ki her iki durumda da insan ahiretten gafil yaşamakta ve yüzükoyun cehenneme sürüklenmektedir.

İlahi davet ise kainatın ve insanların yaratılışını İzah ederek, Yaratıcıya ve Yaratıcının kudretine dikkatleri çekmekte ve "Herşeyi yoktan yaratan bu Yaratıcı, siz çürüseniz, taş toprak olsanız bile sizi tekrar diriltmeye muktedirdir" diyerek, muhatap aldığı akılı ve akı! sahibini net bir değerlendirmeye davet etmektedir.

Muinin, münafık, müşrik veya kafir her insanın akılı bulunmakta, ancak bu aklın işlediği sistem değişiklik göstermektedir. Örnek vermek gerekirse, akılı elektrige benzetebiliriz. Buzdolabına bağlı elektrik havanın soğutulmasına vesile olurken, fırına bağlı elektirik havanın ısıtılmasına vesile olmaktadır. Elektirik aynı elektirik olmasına rağmen, farklı sistemlere bağlı olduğu için, farklı sonuçlara vesile olmaktadır.

Kur'an-i Kerim'de aklını doğru bir düşünce sisteminde kullananlar, temiz akıl sahipleri olarak zikredilmişlerdir. Beyan edilen apaçık hükümler ile, temiz akıl sahipleri düşünmeye davet edilmektedir.

Akıl, Rabbimizin bizlere lütfettiği bir nimettir. Şeytan ve dostlarına karşı kullanmamız gereken bir silahtır. Bu silahını düşmanına teslim eden veya bu silahı onların gösterdiği sistem ve istikamette kullanan kişi, kendi silahı ile kendisini helak eden kişidir.

Mesela J. Paul Sartre akılsız bir insan değildir. Akılsız bir insan olmadığı gibi, yaşantısına bakılırsa çalışkan ve mücadeleci bir İnsan olduğu da gözlenir. Ancak aklını doğru bir düşünce sisteminde kullanmadığından, doğruların ve yanlışların içice olduğu birçok sonuçlarla karşılaşmıştır. Bazı doğrularda derinleşmesine rağmen içine düştüğü yanlışlar sapmasına ve helakına neden olmuştur.

Netice olarak Rabbani düşünce sisteminin mahiyeti, boyut ve Özellikleri incelenmesi gereken bir meseledir. Bu incelemede. Kuran ve sünnet bütünlüğünde zikredilen meselelerin hangi boyutlardan gözlendiğini, nasıl

yaklaşıldığını, değer ölçüsünün ne olduğunu, sebep sonuç ilişkisinin nasıl bir zaman anlayışına göre değerlendirildiğini, ne gibi maslahatların gözetildiğini, maslahatlar arasındaki tercihin ve bu tercihteki değer ölçüsünün hangi esaslardan kaynaklandığını dikkate almamız gerekecektir.

Şeytanın Soldan Yanaşması

Halk arasında sık sık kullanılan "Şeytana uydu" ifadesi vardır. İnsanlar tarafından kolaylıkla teşhis edilebilen bu şeytana uyma vakası, genellikle şeytanın soldan yanaşmasının bir tazahürüdür.

Türbelere çaput bağlayan, ölmüşlerden medet bekleyen kimseler; kendi durumlarına bakmadan, içki içen bir sarhoşu gördüklerinde; "Şeytana uymuş" ifadesini kullanırlar. Şeytanın sağ taraftan yanaşmasına karşı gafil olan bu kimseler, şeytanın soldan yanaşmasına karşı kısmen duyarlıdırlar. Çünkü İblis'in şeytani yüzü, soldan yanaşma esnasında çok daha belirgin bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

Yaratılışı ve yaratılış gayesini idrak edemeyen insanlara sol taraftan yanaşan şeytan ve dostları, onları açıkça küfre davet etmekte ve Allah'ın yasakladığı eylemlere çağırmaktadırlar. İslam toplumlarında iyiliğe çağırarak, kötü-iükten menetmek için yapılan davetler; cahili toplumlarda kötülüğe çağırarak, iyilikten menetmek için yapılmaktadır!, Bu gibi cahili toplumlarda apaçık bir şekilde içkiye, kumara, zinaya davet edilen insanların, aynı açıklıkla Allah'a davet edilmesi suçtur!.

Putlara kulluk yapan, kravatlarından tutularak put meydanlarına sürüklenen ve bu meydanlarda putlara kurban edilmek istenen insanların, yegane kurtuluşun gereği olarak putları inkara ve sadece Allah'a kulluğa davet edilmeleri suçtur!.

Bu olay karşısında gözleri dolmayan, yumruğunu ve dişlerini sıkarak acı ile yutkunmayan kimseler, meselelerin idrakinde olmayan kimselerdir. Bu kimseler yaşanan olaylar karşısında acı çeken müslümanların, neden acı çektiklerini henüz anlayamamışlardır. Bunu anlayamadıkları gibi, "Faiz haramdır" dediği için hapse atılan ve hapishane televizyonunda banka reklamını seyreden müslümanın neden ve kimin İçin ağladığını da anlayamayacaklardır!. Çünkü sahip oldukları propaganda vasıtaları ile insanların duygu ve düşüncelerine tahakküm eden şeytan ve dostları, "Rab-bimiz Allah'tır" diyen ve insanları sadece Allah'a kul olmaya davet eden bu müslümanları yanlış tanıtmaya devam etmektedirler.

Kur'an-ı Kerim'de şeytanla ilgili olarak zikredilen bir diğer ayet-i kerimede şöyle buyrulmaktadır.,

Allah onu lanetle mistir. O da şöyle dedi: "And olsun ki, kullarımdan belirli bir kısmını (emrime) alacağım. Onları mutlaka saptıracağım,, onları olmayacak kuruntulara düşüreceğim ve onlara emredeceğim, hayvanların kulaklarını yaracaklar. Yine onlara emredeceğim, Allah'ın yarattığını değiştirecekler." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost edinirse, kuşkusuz apaçık bir kayba

uğramıştır.^{17[17]}

Şeytan aleyhine; "Kullarından belirli bir kısmını emrime alacağım, onları kendime uşak edineceğim" demektir. Bu açıklamadaki kul ifadesi insanları ve cinleri içine almaktadır. Şeytana uşaklık yapan, şeytanın grubuna dahil olan bu insanlar ve bu cinler, şeytanın her yönden sarıp-kuşattığı yaratıklardır.

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır, böylelikle de onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur, işte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin, şeytanın fırkası şüphesiz kayba uğrayanların ta kendisidir.^{18[18]}

Şeytanın bu fırkasıl zamanımızda bir hayli genişlemiştir. Bu fırka içerisinde birçok devlet başkanları, milletvekilleri, parliementerler, iş adamları, basın yayın mensupları ve din adamı görünümdeki birçok satılmış bulunmaktadır. Dünya müslümanlar arasında henüz gerçekleşmemiş olan birlik, şeytanın dostları arasında birçok konuda teşekkür etmiş bir durumdadır.

Birbirine dost gözüken müslümanlar, kısmi ihtilaflara dayanan ayrılığı ve düşmanlığı yaşarlarken: çoğu kez birbirlerine düşman gözüken şeytanın dostları, emperyalist menfaatlere dayanan beraberliği ve dostluğu yaşamaktadırlar.

Sağ ve sol gibi iki gruba ayrılmış gözükseler de, bu iki grup aynı kafaya bağlı iki el gibidir. Zihniyetleri ve dünyaya yaklaşımları aynıdır. Her iki grup da emperyalizme dayanmakta, her iki grup da para gücünü elinde bulunduran Siyonizme boyun eğmektedir. Ezilmiş ve ezilmekte olan ülkeler, sağ ve sol gruptaki emperyalist çıkarlara hedef olmakta, bilerek veya bilmeyerek boyun eğdikleri bu zulmü çekmeye devam etmektedirler. Tabi ki bu zulme boyun eğdikleri sürece, bu zulmü çekmeye devam edeceklerdir.

İçinde buldukları zulmü farkedenden ve insani duygularla bu zulme baş kaldıran dava adamları İse, emperyalizmin diğer bir oyununa düşebilmektedirler.

Çünkü kapitalist veya komünist emperyalizmin yaşandığı ve yaşatıldığı ülkelerde, alternatif olarak yine bu iki emperyalist ideolojiden birisi sunulmaktadır. Sömürüye başkaldıran dava adamlarına alternatif olarak, yaşadıkları emperyalist ideolojinin karşıtı gözüken diğer emperyalist ideoloji empoze edilmekte ve bu yolda mücadele vermeleri istenmektedir. Bu konuda gözettileri maksat, zulme başkaldıran dava adamlarının mücadelesini kontrol altına almak ve meydana gelen muhalefet potansiyelini istedikleri gibi deşarj etmektir. Şayet herhangi bir ülkede muhalefet potansiyeli aşın boyutlara varmışsa, karşı ideolojinin iktidarına izin verilir. Bu iktidar değişikliği devrim gibi gözükse de, dünya emperyalizmi bu devrimi kendi yapısı için tehlikeli görmez. Çünkü bu gibi devrimlerle, emperyalizmin devrilmesi söz konusu değildir. Devrim adı verilen böylesi yönetim değişiklikleriyle, sadece söz konusu ülkelerdeki emperyalizmin rengi değişmektedir. Siyonizm ve dünya emperyalizmi yine memnundur. Hangi renkte olursa olsun, her iki durumda da söz konusu ülke kendi tahakkümü altında bulunmaktadır.

Değişik dil, ırk ve milletlere mensup olan şeytanın dostları, hedef ve gaye

^{17[17]} 4-Nisa 118.119

^{18[18]} 58-Mücadele 19

birliği içerisinde Şeytani bütünlüğü sağlamışlardır. Hepsinin gayesi Şeytani fikirleri yaymak, Şeytani tavırları desteklemek ve Şeytani memnun etmektir. Bunların en büyük düşmanı, Allah'a inanıp sadece Allah'a yönelen dünya müslümanlarıdır. Sömürmekte oldukları ülkelerde İslam'ın gündeme gelmesini, Rabbani hakikatların topluma yansıtılmasını istemezler.

Çünkü bilirler, Rabbani hakikatleri kavrayan bir toplumu istedikleri gibi ezip-sömüremeyeceklerini.

Çünkü bilirler, Rabbani hakikatler karşısında Şeytani görüşleri savunamayacaklarını.

Bilirler,

çok iyi bilirler, Rabbani hakikatleri kavrayan ve bu hakikatlerle dirilen toplumun onlara boyun eğmeyeceğini, onları yargılayacağını, makamlarıyla birlikte onları yere çarpacağını.,

Bunu bildikleri için,

insanların duygu ve düşüncelerine tahakküm etmek isterler. Toplumların idaresini ellerine geçirerek Şeytani bir hakimiyet kurmak ve bu hakimiyeti devam ettirmek isterler. Çünkü Şeytani hakimiyetlerini devam ettirdikleri sürece, insanları yönlendirmeleri ve istedikleri Şeytani vadilere sürüklemeleri kolaylaşmaktadır. Yegane kurtuluşu Allah'a kullukta gören müslümanları gerici, yobaz olarak tanıyacıklar ve aldattıkları halkın onayı ile bu müslümanian susturmaya veya öldürmeye çalışacaklardır. Nitekim birçok ta-ğuti sistemde bu işlerlik gözükmektedir. Satılmış basın-yayın organları üzerlerine düşen görevi fazlasıyla yerine getirmekte, muhatap aldıkları insanlara batılı hak, hakkı batıl olarak empoze etmektedirler.

Şeytani müdahaleler ile aldatılan halk kitleleri katilleri doktor, doktorları katil kabul edebilmekte ve doktor kabul ettikleri katillere birçok kurbanlar vermektedir. Hint filozofu Beydeba'nın Kelile ve Dimme adlı kitabında, konumuzla ilgili olarak ibret almamız gereken bir kıssa vardır.,

Bir Balıkçıl 'kuşu. göl kenarında, hergün tutabildiği birkaç balıkla geçinip gidiyormuş. Gitgide İhtiyarlamış, artık balık tutamaz olmuş. Bu gidişle artık açlıktan öleceği muhakkakmış. Nihayet gıdasını temin edebilmek için, kurnazca bir çareye başvurmuş. Göldeki bir yengece giderek demiş ki: "Geçen gün buraya avcılar geldi. Göle ağ atacıklarını ve ne kadar balık varsa, hepsini tutacaklarını söylediler. Zavallı balıklara yüreğim acıdı. Gölde nesilleri kuruyup gidecek."

Yengeç balıklarla beraber kendisinin de avlanacağını sezerek pürtelaş balıkları tehlikeden haberdar edince, cümlesinin aklı başlarından gitmiş. Kendilerini kurtarmak için. bir çare aramışlar-sa da bulamamışlar. Düşmanlarından fikir almak gibi. aşağılık bir düşünceyle, Balıkçıl kuşunun yanına gelmişler. Kendilerini, bu akıbetten kurtarabilmek için neler düşündüğünü sormuşlar.

Balıkçıl kuşunun "Şurada bir nehir var. Oraya taşınırsanız kurtulursunuz." demesi üzerine, geniş nehirde avcılarının ağlarından kurtulabileceklerine balıkların aklı yatmış. Lakin oraya nasıl gidebileceklerdir? Bu meselede de bir yol göstermesini düşmanları olan kuştan rica etmişler.

Balıkçı! kuşu: "Ah, keşke genç olsaydım. Sizi oraya pek kolay taşırdım. Şimdi ihtiyarladım. Ne kadar gayret etsem, bir-gün de ancak birkaçınızı taşıyabilirim" demiş. Balıklar, bu yardımı kendilerinden esirgememesini kendisinden tekrar, tekrar rica etmişler. İşi bu raddeye getiren Balıkçıl, hergün birkaç balığı alıyor, nehre diye ormana götürüp afiyetle yiyormuş.

Göldeki balıklar ise giden arkadaşlarının o büyük nehirde rahat bir şekilde yaşadıklarına dair Balıkçılın verdiği haberi alıyorlar ve çok seviniyorlarmış!..

Bu kıssayı gülümseyerek okuyan ancak kıssadaki balıklardan farkı olmayan birçok insan olabilecektir. Bu nedenle durumumuzu tahlil etmemiz ve kıssadan ibret almamız gerekir. Çünkü yaşanan toplumlarda Balıkçıl zihniyetii birçok müstekbir bulunmaktadır.

Sömürdükleri insanlara ekonomik, siyasi, iktisadi birçok değişik tehlikeler gösteren bu müstekbirler, söz konusu tehlikelere karşı yegane kurtarıcı olarak kendilerini göstermektedirler. Nitekim böylesi propagandalar ile aldatılmış toplumlar, bu gibi tehlikelere karşı onları kurtarıcı olarak kabul etmekte ve müstekbirlerin İlahi vahye zıd olan şeytani görüşlerini benimseyerek, onlara kulluk yapmaktadırlar.

Oysa asıl tehlike,

gösterdikleri siyasi, ekonomik, iktisadi meseleler değil, bizzat kendileridir. Asıl büyük tehlike, savundukları ve basınıyayın organlarıyla halka empoze ettikleri şeytani görüşlerdir. Gündeme getirdikleri siyasi, ekonomik, iktisadi tehlikeler, tehlikenin ta kendisi olan "bu namussuzların icraatından kaynaklanan tehlikelerdir.

Bunların tanınması ve tanıtılması gereklidir.

Bunlara akıl damşılmaması, bunlardan yardım beklenilmemesi, savundukları şeytani görüşlerin karşısına Rabhani hükümlerle çıkılması ve aldatılan zavallıların kurtuluşu, gerçek kurtuluşu davet edilmesi gereklidir.

Gerçek kurtuluş ise,

Allah'a kul olmayı. Allah'ın hükmü ile çatışan şeytani hükümleri reddetmeyi ve Allah'ın hükmüne teslim olmayı gerekli kılmaktadır..

İnsan, Toplum Ve Şeytan

Toplumlar,

insanlardan meydana gelmesine rağmen, insan ve toplum arasında bazı farklar bulunmaktadır. Birçok batılı sosyolog bu farklar üzerinde durmuş ve bu farkları açıklamışlardır. İnsan psikolojisi ile toplum psikolojisi arasındaki farkları anlayabilmemiz için batılı sosyologlara yönelmemiz bizler için yeterli olmayacağı gibi, bazı yanlış saplantılara düşmemize de neden olabilecektir.

Çünkü birçok batılı sosyologun toplumlarla ilgili ileri sürdükleri görüşler, cahili toplumlara nisbet edilen ve bu gibi toplumlar esas alınarak ileri sürülen görüşlerdir- Değişik toplumlar arasında benzer yönler olmasına rağmen, İslam toplumu ile cahili toplumlar arasında belirgin farklılıklar bulunmaktadır., Bu

farklılıklar toplum psikolojisini etkilemekte ve dolayısıyla cahili toplum psikolojisiyle İslam cemaati psikolojisini birbirinden ayırmaktadır. Emperyalizme danışmanlık eden sosyologlar bu farkı idrak edemedikleri ve edemeyecekleri için, müslümanlar üzerine yaptıkları bazı hesaplarda aldanmışlar ve aldanmaya devam edeceklerdir.

Şimdilik bu farklılıklara işaret etmeden toplumların genel yapısı üzerinde duracağız. Çünkü insanların ve insanlardan meydana gelen toplumların Rabbani düzlemde kurtuluşunu umud ve gaye edinen dünya müslümanlarının, toplumların genel yapısını bilmeleri gerekmektedir.

Birarada yaşama durumunda olan insanlar, tarihin her döneminde farklı toplumlar meydana getirmişlerdir. Toplumları oluşturan insanların bir arada yaşama nedenleri; siyasi, iktisadi, coğrafi ve milliyetçilik gibi değişik alanlarda incelenmektedir. İslami veya cahili niteliğe sahip olan her toplumu ayakta tutan; din, iman, kitap ve amel gibi dört ana temel vardır. İslam toplumunda bulunduğu gibi birçok cahili toplumda da bulunan bu dört esası, genel bir perspektif içinde kısaca tanımlayacağız.

Din: Her toplum yaşantısına yön verecek bir dünya görüşünü, bir yaşam biçimini benimsemiş durumdadır. Her din bir yaşam biçimi ve her yaşam biçimi bir din olduğu için, toplumların dini, bu toplumların benimsedikleri yaşam biçimidir.

Hangi toplum hangi yaşam tarzını benimsemişse, içinde buldukları yaşam tarzı, o toplumun dinidir.

Mekke'li kafirler hiçbir semavi dine mensup olmamalarına rağmen, onlara; "Sizin dininiz size, benim dinim bana"^{19[19]} buyruğu ile seslenilmesi, onların bir din üzere olduklarına işaret etmektedir.

Tabi ki Mekke müşriklerinin içinde buldukları bu din, beşeri görüşlerden kaynaklanan beşeri bir dindir. Semavi bir din ise, Rabbani hükümler ile beyan edilen ve bu hükümler çerçevesinde yaşanan bir dindir.

İman: Dinlerin ortaya çıkışı tesadüfi bir olay değildir. Her dini belirleyen, hükümlerini vazedenden bir merci vardır. Semavi dini ve bu dinin hükümlerini vazedenden merci, alemlerin Rabbi o!an Allah (c.c.)'dır. Budizm, Kapitalizm, Nasyonalizm. Komünizm., gibi beşeri dinlerin ortaya çıkışında ise Allah'a isyan eden ve kendi menfaatleri doğrultusunda çıkardıkları hükümlerle, hükmettikleri insanlara ilahlık taslayan firavunlar bulunmaktadır.

İster semavi, ister beşeri olsun, her iki durumda da mevcut dine karşı iman ve teslimiyet istenmektedir. Semavi dinde Allah'a, peygambere ve hükümlere iman istenirken; beşeri dinlerde, bu dini ortaya koyan firavuna ve firavunun va'zettiği hükümlere İman istenmektedir. Nitekim "Büyük önder, büyük lider" sloganlarıyla büyütülmeye çalışılan firavunlar; bu propagandanın tesirinde kalarak kendilerine inanan ve bu inançla küçülen insanlara gayet rahat hükmedebilmederler.

Kitap: Toplumlar hangi dini, hangi hayat tarzını benimsemişse, bu hayat

^{19[19]} 109-Kafirun 6

tarzını açıklıyan bir kitaba sahiptirler. Bu kitapta vazedilen kanunlar, benimsenen hayat tarzını ortaya koyar. Nasıl ve ne şekilde yaşanacağı bu kitapta beyan edilmiştir. Haramlar, helaller, suç ve cezalar bu kitaplarda açıklanmaktadır.

Herhangi bir toplumun nasıl ve ne şekilde yaşayacağını beyan eden ve pratik yaşantıda yürürlükte olan kitap, o toplumun kitabıdır.

Fakat ne gariptir ki, halkında müslüman olan ve beşeri hükümlere göre idare edilen ülkelerde, çarpık bir kitap anlayışı vardır. Bu ülkelerde kitaba küfretme vakıası, genelde Kur'an-ı Kerime küfretme olarak anlaşılmaktadır.

Oysa ki mevcut anayasayı benimseyerek onaylayan kimselerin kitabına küfredildiği zaman, bu insanların rafa kaldırdıkları Kur'an-ı Kerime değil, anayasaya küfredildiği anlaşılmaktadır.

Amel: Topluları ayakta tutan dördüncü esas ameldir. Dini, iman ve kitabı olan toplumların, vazedilen hükümler çerçevesinde amel etmeleridir. Topluların maddi ve manevi gücü, bu amellerin bir neticesi olarak ortaya çıkar. Mevcut dini ve bu dinin yaşanır şeklini beyan eden kitabı benimseyerek, bu iman istikametinde amel eden insanlar, o dine canlılık ve güç kazandırmış olurlar.

Din, İman, kitap ve amel gibi dört esas bünyesinde bulunduran ve yaşayan toplumlar, sıhhatli toplumdur. Buldukları toplumu güçlendirmek isteyen kimseler, bu dört esasa genişlik ve derinlik kazandırmaya gayret sarfe-derler. Çünkü eğitim ve kültür faaliyetleri ile bu dört esas pekiştirildiği zaman, kitlelerin maddi ve manevi potansiyeli yükselecek dolayısıyla kitlesel bir güçlenme gerçekleşecektir.

Topluları güçlendirmek isteyen kimseler bu dört esas hedef aldıkları gibi, herhangi bir toplumu yıkmak isteyen kimseler de yine bu dört esas hedef almaktadırlar. Onlar da bu esasları muhatap almakta, bu esasları zayıflatmak ve çürütmek için gayret göstermektedirler. Nitekim toplumsal çözümler ve yıkımlar, bu esaslardaki tahribatların bir neticesi olarak ortaya çıkmaktadır.

Din, İman, kitap ve amel konularındaki bu kısa açıklamalardan sonra, şeytanın toplumlara yaklaşımını inceleyebiliriz..

Şeytan aleyhüllane müslüman ferde düşmandır, müslüman aileye daha çok düşmandır. Şeytanın en büyük düşmanlığı ise İslam'ı kabul eden ve yaşayan İslam toplumudur. Çünkü İslam toplumunda emri bil maruf ve nehyi anii münker yaygınlaştırılmakta, İslam'ın Hak ve adil çehresi günyüzüne çıkmakta ve muallaktaki birçok insan duyduğu, gördüğü ve teneffüs ettiği bu Rabbani iklime teslim olmaktadır. Şeytanın bu toplumdaki insanları azdırması ve yoldan çıkarması hiç şüphesiz ki oldukça güçleşmektedir.

Böylesi bir durumun ciddiyetini ve vehametini kavrayan şeytanın düşmanlığı, haliyle doruk noktasına çıkmaktadır. Elindeki her imkanı ve her fırsatı, bu İslam toplumunu parçalamak ve yıkmak için kullanan şeytanın da; din, iman, kitap ve amel gibi dört hedefi vardır. İslam toplumunu parçalamak ve yıkmak için, bu dört esası tahrif etmesi gerekmektedir.

Dünya tarihini incelediğimiz zaman, şeytan ve dostlarının bu yolda amansız bir

mücadele verdiklerini görüyoruz. Çalışmalarını öncelikle küçük hedefler üzerine yoğunlaştıran şeytan ve dostları, müslümanların gafletinden yararlanarak büyük tahribatlara neden olmuşlardır.

İslam toplumunu hedef alarak müslümanların dinine, imanına, kitabına ve ameline saldıran şeytan ve dostları, tevil ve tahrif ederek yaşantıdan uzaklaştırdıkları Rabbanî değerlerin yerlerini boş bırakmamışlar, bu yerlerdeki boşlukları şeytani değerler ile doldurmuşlardır. Bu şeytani yaklaşımın ne anlama geldiği ve neticesinin ne olacağı düşünülmelidir. Bu idrak edildiğinde, ismi İslam olan birçok gayri İslami yapılanmanın nedeni de İdrak edilecektir.

Cahili yapıların mimarı olarak ön planda bazı müs-tekbirler gözüke de, cahili yapıların gerçek mimarı arkaplanda olan şeytan aleyhilledir. İlginçtir ki cahili yapıların gerçek mimarı olan şeytan aleyhilledir, bu cahili yapıları oluştururken model olarak İslami yapıları almış ve bu modeli şeytani malzemeler ile inşa etmiştir. İslami yapıda bulunan din, iman, kitap, amel gibi esaslar cahili yapılarda da bulunmakta, fakat mahiyetinde küfri farklılıklar göstermektedir,

Şeytan aleyhilledir İslam toplumunu hedef alan çalışmada yıkım sahasını boş bırakmamış, bu yıkım sahasında yeni dinler, yeni imanlar, yeni kitaplar, yeni ameller oluşturmuştur. Halkında müslüman olan ülkelerde meydana getirilen şeytani yapılar ise. halkın nabzı gözönünde bulundurarak bazı İslami kavramların sloganlaştırdığı duvar kağıtları ile ustaca kaplanmıştır. Nitekim bir zamanlar müslümanları uyandırmak için çalınan ramazan davulu, bu şeytani yapılarda müslümanları uyutmak için çalınmaktadır.

Ezanlar ninni, camiler vatandaş beşiği durumuna getirilmiştir bu şeytani yapılarda!..

Sun'i duvar kağıtları arasında yaşayan ve meselesini idrak etmeyen müslümanlar, duvar kağıtlarındaki bazı İslami motiflere bakarak "İslam var" demekteler, ne var ki İslam'dan ve İslam'ın adaletinden uzak bir konumda, zulüm ve sömürü çarkları arasında yaşamaktadırlar.

Bu hazin durumu idrak eden dünya müslümanlarının. öncelikle bu duvar kağıtlarını yırtmaları ve şeytani yapının şeytani çehresini aldatılmış kitlelere göstermeleri gerekmektedir,

Konumuzla ilgili olarak İslam toplumunun parçalanmasını ve yıkılmasını. Kitab'ın, imanın, amelin ve dinin tahrif edilmesi gibi dört temel grupta inceleyeceğiz.

Yaşadığımız ülkede İslam toplumu olmamasına rağmen, İslam toplumunu yıkmak için gerçekleştiren tahribatlar bizlerin ilgi sahasındadır. Çünkü İslam toplumunu parçalamak ve yıkmak için gerçekleştirilen tahribatların hepsi günümüze de uzanmış ve günümüzde de yaşanmaktadır.

Daha açık bir ifadeyle asırlar önce İslam düşmanları tarafından döşenen mayınlar, hergün tekrar tekrar patlamakta ve yeni yıkımlara neden olmaktadır.

Kıtabın Tahrif Edilmesi

Kur'an-ı Kerim'de beyan edildiğine göre bazı İlahi kitapların şeytan ve dostları tarafından tahrif edildiğini müşa-hade ediyoruz. İlahi kitapların tahrif edilmesi meselesine girerken, şeytan ve dostlarının bu tahrifata neden gerek duyduğunu tesbit etmemiz gerekecektir. Çünkü "Tarih tekerrürdür" ifadesini, eylemlerden ziyade bu eylemlere yön veren zihniyetlerin bir tekerrürü olarak anlamalıyız. Bu nedendir ki şeytan ve dostlarını tanımaya çalışırken. "Şeytan ve dostlarının eylemlerinden ziyade onların meseleye yaklaşım zihniyetlerini tesbit etmemiz gerekir" demiştik. Bu şeytani zihniyetleri tesbit edebilirsek, bu zihniyetlerden kaynaklanabilecek olan her türlü şeytani eylemlere karşı uyanık olabiliriz.

BNitekirin geçiniş dünya tarihini incelediğimiz zaman, aynı şeytani zihniyetten kaynaklanan değişik eylem biçimleriyle karşılaşılıyor. Bazı şeytani eylemleri bilmelerine rağmen bu eylemlere yon veren şeytani zihniyetleri tesbit edemeyen kimseler, bu şeytani zihniyetlerden kaynaklanan yeni ve değişik eylemler karşısında yenik düşmüşlerdir.

Şeytan ve dostlarını tanımak, onların meselelere yaklaşım zihniyetlerini tanımakla mümkündür. Bu zihniyetleri tanıdığımız zaman, bu zihniyetlerden kaynaklanacak olan her türlü şeytani eylemlere karşı uyanık olabileceğiz.

Şeytan ve dostlarının İlahi kitaplardan rahatsızlığı neydi?

Neden İlahi kitapları tahrif etmek istediler?

Müstekbirlerin İlahi Kitaplardan Rahatsızlığı:

Tarihin her dönemindeki müstekbirler, İlahi kitaplardan büyük bir rahatsızlık duymuşlardır. Bu rahatsızlık İlahi kitaplarda beyan edilen İlahi hükümler nedeniyledir. Çünkü bu İlahi hükümler yaşandığı sürece, müstekbirler diğer insanları sömürememekte ve onlara tahakküm edememektedirler. Müstekbirlerin emparyalist arzularına ulaşabilmeleri için, bu İlahi hükümleri yürürlükten kaldırılmaları ve kendi -menfaatlerine uygun şeytani hükümler vazetmeleri gerekmektedir.

Şeytan aleyhllane tüm insanların cehenneme sürüklenmesini istemesine rağmen, müstekbirlerin böyle bir problemleri yoktur. İnsanlar cennete veya cehenneme gidecekmiş onları ilgilendirmez. Müstekbirlerin kendilerine ilişkin böyle bir endişeleri yoktur ki, diğer insanlar için bu endişeyi duysunlar!.

Onların yegane arzusu, her türlü isteklerini gerçekleştirebilecekleri bir yaşam sürmektir. Bu müstekbirler milyonlarca insanı sömürerek, onları açlığa ve sefalete terke-derek böylesi bir yaşantıya talip olmaktadır. Tabi ki bunu gerçekleştirebilmeleri için İlahi hükümleri yürürlükten kaldırmaları, eşitlik, hürriyet ve çağdaşlık sloganları altında şeytani hükümler vazetmeleri gerekmektedir.

Şeytanın İlahi kitaplardan rahatsızlığı: Şey tanın İlahi kitaplardan rahatsızlığı neydi? Meseleyi kısmen idrak eden her kardeşimiz bilecektir ki şeytanın rahatsızlığı, taş üzerine kazınmış veya kağıt üzerine yazılmış İlahi hükümler

değildir. Şeytan aleyhiline bu hükümlerden veya bu hükümlerin yazılı olduğu nüshalardan değil, bu hükümlerin yaşanmasından rahatsız olmaktadır. İşte bu rahatsızlık nedeniyle, İlahi kitapları tahrif edilebilmek için değişik çalışmalara yönelmiştir. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de zikredilen olaylarda, şeytanın oyununa gelen veya şeytana taraf olan kimselerin, İlahi kitaplardaki hükümleri değiştirdiklerini, gizlediklerini ve arkalarına attıklarını görüyoruz.

Görülen olay, İlahi kitapların tahrif edilmesidir. Oysa ki bu tahrifata yön veren şeytanın asıl hedefi İlahi kitabı tahrif etmek değil, İlahi kitapdan kaynaklanan yaşantıyı tahrif etmektir.

İlahi dine mensup olan insanlar, mensup oldukları dinin yaşanır şeklini elbetteki bu dinin kitabından öğreneceklerdir. Netice olarak İlahi kitaba göre şekillenen Rabbani yaşantıları ile kurtuluşa nail olacakları için, Şeytan, bu Rabbani yaşantıyı tahrif etmek istemektedir. Rabbani yaşantıyı tahrif edebilmesi için, bu yaşantının kaynağı olan İlahi kitabı tahrif etmesi gerekmektedir. Tabi ki İlahî kitap tahrif edildiği zaman, bu kitaba göre şekillenen Rabbani yaşantı da tahrif edilmiş olacaktır. Nitekim İlahi kitapların tahrif edildiği dönemlerde, bu tahrifat yaşantıya da yansımış ve dolayısıyla yaşantı da tahrif edilmiştir. Daha önce de ifade ettiğimiz gibi şeytanın asıl hedefi İlahi kitabı tahrif etmek değil, İlahi kitabın İndiriliş gayesini ve yaşantıdaki etkinliğini tahrif etmektir.

Resulullah (s.a.v.)'in zamanına kadar ki dönemde, şeytanın İlahi kitapları tahrif etme nedenini bu şekilde ta-

nımlayabiliriz. Resulullah (s.a.v.) döneminde ise, şeytan aleyhiline o zamana kadar hiç karşılaşmadığı yeni bir durumla karşılaşmıştır. İslam'a teslim olan müslümanların, bu teslimiyet ile yönecekleri, okuyacakları, öğrenecekleri ve yaşayacakları İlahi kitap Kur'an-ı Kerim, alemlerin Rabbi olan Allah (c.c.)'in korumasına alınmıştı.,

Hiç şüpheşiz zihri (Kur'an-ı) biz indirdik ve onu biz koruyacağız.^{20[20]}

Şeytan için bir duraklama!..

Ne yapacaktı?

Şayet bu İnsanlar Kur'an-ı Kerim'i okur ve okuduklarını yaşarlarsa şüpheşiz cennete gideceklerdi. Kendisi cehenneme giderken, şedid bir şekilde düşman olduğu bu insanlar cennete gideceklerdi. Önceki İlahi kitapları tahrif ederek, tahrif ettirerek, Rabbani yaşantıyı da tahrif ettirmişti. Fakat karşılaştığı bu yeni durum farklı idi. Karşısında bir harfine bile uzanamayacağı, bir kelimesini bile değiştiremeyeceği İlahi bir kitap vardı!.

Şimdi ne yapmalıydı?

Elbetteki şeytani mücadelesinden vazgeçmeyecek ve elbetteki elinden geleni ardına koymayacaktı. Bu durumda çok yönlü bir çalışmaya girmesi gerekiyordu. Hedefi Rabbani yaşantıyı tahrif etmek olduğu için, insanların yaşantısında Rabbani bir etkisi olmayan Kur'an-ı Kerim, onun için bir engel teşkil etmezdi. Bu kitab ilk günkü tazeliğini ve temizliğini taşıyor olsa da, insanların yaşantısına müdahale etmeyen İlahi bir kitaptan rahatsızlık duymasına gerek yoktu.

^{20[20]} 15-Hicr 9

Şeytanın hedefi belli olmuştu!.

Tahrif edemediği ve edemeyeceği Kur'an-ı Kerim'i yaşantıdan uzaklaştırarak, yaşantıdan soyutlamak için çalışacaktı. Dostlarını ve uşaklarını bu yolda bir mücadeleye davet edecekti.

Ancak bunu nasıl yapacaktı?

Kur'an-ı Kerim'i yaşantıdan nasıl soyutlayacaktı?

Çünkü Kur'an-ı Kerim ortada idi. Müslümanların elinde, dilinde, zihninde Kur'an-ı Kerim vardı. Okuyorlar, öğreniyorlar ve öğrendiklerini yaşıyorlardı.

Bu yaşantıyı kısa sürede tahrif etmesi düşünülemezdi. Bu nedenle uzun hesaplar yapması ve aralıksız çalışması gerekiyordu. İlk tesbit ettiği şeylerden birisi, müslümanların İlahi kitabı okumaları, öğrenmeleri ve yaşamaları idi. Halbuki sadece okuyup öğrenseler ve bu çalışmaya boğularak öğrendiklerini yaşamaları, şeytan için müsbet bir gelişme olabilecekti. Çünkü insanların öğrendikleri ve bildikleri ile değil, yaşadıkları ile cennete gideceğini biliyordu.

O halde İlahi kitabı okuyan müslümanları, sırrını ve hikmetini idrak edemeyecekleri müteşabih ayetlere yönelmeli ve bu ayetler çerçevesinde fikri bir çalkantı meydana getirmeliydi. Nitekim ilk dönemlerde bu şeytani müdahale gerçekleştirilmiş ve değişik fitnelere ortaya çıkmıştı.

Ancak bu yeterli değildi.

Çünkü müslümanlar yine kitaplarını okuyorlar ve muhkem ayetler çerçevesinde yine bütüncülebiliyorlardı. Çok daha şeytanca bir çalışmaya girmeliydi!.

Fakat nasıl bir çalışma?

Görmüş olduğu en büyük tehlike.

Kur'an-ı Kerim'in müslümanların müracaat kitabı olmasıydı. Müslümanlar genelde Kuran-ı Kerime müracaat ediyorlar ve yaşantılarına bu İlahi hükümler istikametinde yön veriyorlardı. Şeytan aleyhine meselenin can alıcı noktasını tesbit etmişti.

Bütün sorunlar, bütün problemler Kur'an-ı Kerim'in ilk müracaat kitabı olmasından kaynaklanıyordu. Müslümanlar, müslümanca yaşayabilmek için ilk önce Kur'an-ı Kerime müracaat ediyorlardı.

Bu durumu tesbit eden şeytan aleyhine ne yapması gerektiğini açıkça anlamıştı. Yaşanan bir din ve bu dinin tahrif edilmesi mümkün olmayan İlahi bir kaynağı vardı. O halde tahrif edilmesi mümkün olan kaynakların türetilmesi, bu kaynakların bayraklaştırılması ve müslümanların bayraklaştırılan bu kaynaklara yöneltilmesi gerekiyordu. Bayraklaştıracağı kaynaklar sapık kimselerin kitapları olabileceği gibi, salih kimselerin kitapları da olabilirdi. Çünkü bu kitaplara gereken dikkati çektikten ve müslümanlar İslam'ın yaşantılarını bu kitaplara göre tanzim etmeye başladıktan sonra, şeytanın yapması gereken tek bir iş kalıyordu., "Müslümanların İslam'ı yaşamak için yöneldikleri bu beşeri kitapları tahrif etmek. Salih kimselere nisbet edilen bu kitaplardaki bazı hükümleri değiştirmek, bazı görüşleri tevil ve tahrif etmek!.."

Bunu yapması mümkün müydü?

Beşeri kitaplar İlahi bir koruma altında olmadığına göre, elbetteki bu tahrifatı

yapması, yaptırabilmesi mümkündür. Yeter ki müslümanlar bu gibi kaynaklara yönelinler ve bu kaynakları bayraklaştırsınlar. Yeter ki müslümanca yaşamak için müracaat ettikleri kitap, Kur'an-ı Kerim olmasın.

Kur'an-ı okusunlar.

Kur'an-ı yüce ve kutsal bir kitap olarak bilsinler. Ama yeter ki İslam'ı anlamak ve İslam'ı yaşamak için Kur'an-ı Kerime müracaat etmesinler.

Önemli olan, dinin yaşanır şeklini belirleyen Kur'an-ı Kerim'in yüksek ve kutsal bir rafa kaldırılması ve dinin yaşanır şeklini belirleyen ikinci, üçüncü, dördüncü kaynakların türetilmesiydi. Bu beşeri kaynaklar, dinin asli kaynağı durumuna getirildiği zaman, bu kaynaklardaki bazı can alıcı görüşler tahrif edilerek, dinin yaşanır şekli de tahrif edilebilecekti.

"Bu şeytani yaklaşım olmuş mudur veya olmakta mıdır?" şeklindeki bir soru, abes bir sorudur. Vefat eden birçok salih kimsenin eserlerinde yapılan tahrifatlar, bu kimselere nispet edilen sapık görüşler, söz konusu şeytani yaklaşımın açık bir göstergesidir. Bu konuda şeytan ve dostlarının dikkat ettiği husus, eserlerine müdahale edecekleri kimselerin vefat etmiş olmasıdır. Çünkü müellif vefat ettiği zaman, batıl isnatlar karşısında itiraz veya tekzip etme durumu olmamaktadır.

Bizlere göre büyük bir önemi olan bu meselede ifrat ve tefride düşülmemesi gerekmektedir. Bu meselede dikkati çekmek istediğimiz husus, müellifleri salih kimseler de olsa beşer kaynaklı kitapların tahrif edilebilme olasılığıdır. Bu olasılığa ihtimal vermek ancak birçok fihri mirası bizlere intikal ettiren salih kimseleri gözönünde bulundurarak, bu tahrifatı geniş boyutlu düşünmemek durumundayız. Bu olasılık bizleri uyanık kılmalı, savunduğumuz veya savuna-
cağımız görüşleri tetkik ve tahkik etmeye yöneltmelidir.

Peki başka, daha başka neler yapmışlardır şeytan ve dostları?

Şeytan ve dostlarının daha başka neler yaptıklarını anlayabilmemiz için, Kur'an-ı Kerim'in günümüzdeki durumunu incelememiz yeterli olabilecektir. Çünkü günümüzde yaşanan birçok olay, söz konusu şeytani yaklaşımların bir neticesi olarak ortaya çıkmaktadır.

Yaşadığımız coğrafyalarda müslümanların birçok dert ve problemleri bulunmaktadır. Bu problemler karşısında umutsuz bir şekilde düşünmemize ve sadece akıla dayanan çözümler tasarlamamıza gerek yoktur. Şiddetle gerek duyduğumuz yegane husus, Allah'ın ayetlerine dönme ve bu ayetleri hatırlama vakasıdır.

Ümmet genelinde başımıza gelen her felaketin kökeninde. Allah'ın ayetlerini unutma hastalığını görmekteyiz. Müslümanlar okudukları Kur'an-ı Kerim ayetlerinden gafil oldukları her dönem, yeni felaketlerle karşılaşmışlardır. Bu nedenle üzerinde durmamız gereken en önemli konu, Allah'ın ayetlerini hatırlama ve Allah'ın ayetlerini hatırlatma olmalıdır. Ne var ki cahili toplumlarda yaşayan müslümanların Allah'ın ayetlerini hatırlaması ve Allah'ın ayetlerini hatırlatması oldukça ciddi çalışmaları gerektirmektedir.

Meselemiz. Allah'ın ayetlerinin bilinmesiyle halledilebilecek bir mesele olsa,

arapça bilen ne kadar hafızımız varsa, o kadar rehberimiz var demektir. Ne var ki meselemiz, Allah'ın ayetlerinin bilinmesinin ötesinde bu ayetlerin Rabbani manalarını anlamak, kavramak ve iman etmek meselesidir. Ne yazık ki birçok kardeşimizde bu bilinç yoktur. Falancanın kitabını okur gibi Allah'ın kitabını okumaktadırlar. Okuduğu ile ezilmesi, okuduğu ile inlemesi ve yepyeni bir dünyaya dirilmesi gerekirken, kıraati ile övünmekte veya mealini vererek kibirlenmektedir. Bir çeyiz aksesuarı olarak kabul edilen, işlemeli kılıflara konularak raflara terkedilen,

merasim gecelerinde okunan kitap. Allah'ın kitabıdır. Kainatı ve bizleri yaratan Allah (c.c.)'ın kitabıdır.

Rahman ve Rahim olan,

Gaffar ve Kahhar olan Allah'ın kitabıdır.

Okumak, öğrenmek, yanlış bilmek, yanlıştan sakınmak, doğruyu bilmek, doğruyu yaşamak için yönelmemiz gereken kitap; ilk günkü tazeliğini koruyan, pak ve temiz olan Kur'an-ı Kerim'dir. Neyi okumamız gerektiğini ve neyi okuduğumuzu idrak etmeliyiz.

Herhangi bir müslüman dağların yürütülüşüne, göğün yanlığına şahid olsa ve bu olayı yaşarken, dağlardan, taşlardan, ağaçlardan velhasıl her yönden "İnsanlardan korkmayın, yalnız Ben'den korkun" şeklinde İlahi bir hitapla karşılaşsa, bu hitabı nasıl anlar ve nasıl kavrarsa: Kur'an-ı Kerim sayfaları arasında sakın bir şekilde yerinde duran "insanlardan korkmayın, Ben 'den korkun" ayet-i kerimesini de aynı şekilde anlamak ve kavramakla yükümlüdür.

Kur'an-ı Kerim ayetlerini bu şekilde duyuyor, bu şekilde anlıyoruz?

Arılamıyorsak niye?

Allah'a inanmış ve O'na teslim olmuş müslümanlar için, İlahi mesajın tüyler ürpertici bir sayhayla duyulması ile Allah'ın kitabında yazılması arasında ne fark vardır?

Elbetteki hiçbir fark yoktur.

Musa (a.s.)'ın Sina dağında muhatap olduğu kelim, nasıl ki İlahi bir kelim ise: Kur'an-ı Kerim'de bizleri muhatap alan kelim da, aynı şekilde İlahi bir kelimdir. Firavunların karşısına Rabbani bir hüviyetle çıkabilmesi için, bu kelimla Sina dağında muhatap oimk ile, sayfa ve satırlarda muhatap olmak arasında hiçbir fark yoktur. Her ikisi de Allah'ın kelimı, her ikisi de Allah'ın emridir. Fakat ne yazıktır ki, bu gerçekler henüz müslümanların dünyasında yeterince yer etmemiştir.

Dünyanın birçok yöresindeki kapitalist, komünist, faşist gibi cahili toplumlarda, yadırganması ve hayretle karşılanması gereken bir olay daha yaşanmaktadır. Bu olay, mevcut cahili otoritelerin izni ile Kur'an-ı Kerim'in resmi matbaalarda bastırılması ve ayrıca okunmasına ve okutulmasına izin verilmesidir.

Bu olay, ilk bakışta hayret edilecek bir olaydır!. Nasıl olurdu?

Tağut için en tehlikeli kitap olan Kur'an-ı Kerim, ta-ğutun matbaalarında nasıl bastırılır ve okunmasına nasıl izin verilirdi?

Oysa ki Mekke dönemindeki kafirler ve müşrikler Kuranın okunmaması için her

yola başvuruyorlar ve birbirlerine; "Kur'an'ı duyduğunuz zaman bağırıp-çağırarak velvele yapınız ve Kur'an'ın sesini bastırınız" diyorlardı.

O halde ne olmuştu?

Günümüzdeki şeytan ve dostları. Kur'an-ı Kerim' den neden rahatsız olmuyorlar ve kendileri için çok tehlikeli bir kitap olan Kur'an-ı Kerim'in basılmasına ve okunmasına nasıl izin veriyorlardı?

Yoksa bir değişiklik mi vardı?

Oysa ki tağut, aynı isyankar tağuttu!.

Peki ya müslümanlar? ne yazık ki müslümanlar aynı müslüman değildi!. Bir değişiklik vardı ve bu değişiklik Kur'an-ı Kerim'de veya tağutta değil, müsiümanlardaydı. Müslümanlar değişmişti!.

Müslümanlar Öylesine değişmişti ki, şeytan ve dostları bu müslümanların Kur'an-ı Kerime sahip olmalarından veya Kur'an-ı Kerim'i okumalarından rahatsız olmuyordu.

Peki neden?

Tağut, Kur'an-ı Kerim'i okuyan bu müsiümanlardan neden rahatsız olmuyordu? Şaşkınlıkla beraber utanç ve ızdırap verici bu durumun kökeninde, İslam'a talip olan müslümanların cahili yaklaşımlara ve cahili değer ölçülerine sahip olmaları bulunmaktadır. Cahili toplumlarda yaşayan müslümanlar, bilerek veya bilmeyerek cahili yaklaşımlara ve cahili değer ölçülerine sahip olmuşlardır.

Cahili sistemlerin önemle üzerinde durdukları ilk konu müntesiplerine cahili değer ölçüsünü vermek, eğitim ve kültür faaliyetleri ile bu değerlerif!) pekiştirmektir. Çünkü cahili değer ölçülerine sahip olan insanlar, sahip oldukları cahili değer ölçüsü ile cahiliyeye destek olacaklar ve cahili sistemler için bir tehlike arzetyeceklerdir.

Herhangi bir meseleyle, görüşle veya olayla karşılaşan İnsanların bunu değerlendirebilmeleri, iyi veya kötü, güzel veya çirkin olduğuna karar verebilmeleri için, bu insanların bir değer ölçüsüne sahip olmaları gerekmektedir. İnsanlar sahip oldukları değer ölçüsüne göre meselelerini değerlendirebileceklerdir. Karşılaştıkları olay ve görüşlerin iyi veya kötü, çirkin veya güzel olduğuna bu değer Ölçüsüne göre karar verebileceklerdir.

İnsanların hangi değer ölçüsüne sahip oldukları, bu nedenle çok büyük bir önem arzetymektedir. Şeytan ve dostları bu Önemli konu üzerinde yeterince durmuşlar ve şimdi de durmaktadırlar. Cahili sistemlerin eğitim ve kültür faaliyetleriyle empoze ettikleri cahili değer ölçüsünü benimseyen İnsanlar, karşılaştıkları olaylar ve görüşler karşısında cahiliyenin istediği İstikamette karar vereceklerdir. Çünkü sahip oldukları ve kullandıktan ölçü. cahili değer ölçüsüdür. Karşılaştıkları olay ve görüşleri cahili değer ölçüsüne göre değerlendireceklerinden, cahiliyenin istediği sonuçlara varacaklar: cahiliyenin "Doğru" dediğine "Doğru", "Yanlış" dediğine "Yanlış" diyeceklerdir.

Zamanımızdaki müslümanların birçoğunda da cahili değer ölçülerinden değişik birikimler bulunmaktadır. Cahili değer ölçüsüne sahip olan müslümanların Kur'an-ı Kerim'i okumalarından, cahili sistemler bu nedenle rahatsız olma-

maktadırlar. Çünkü Kur'an-ı Kerim'de beyan edilen Rabbani gerçeklere cahili değer ölçüleriyle yaklaşan insanlar, bu Rabbani gerçekleri anlayamayacaklar ve neticede bu gerçeklerden kaynaklanan Rabbani tavırları gösteremeyeceklerdir.

Kaldı ki cahili toplumlarda Kur'an-ı Kerim'i okuyanların büyük bir kısmı, sadece okuyucudurlar. Bunlar yaşanmayan bir Kur'an-ı okuyarak, cennete gireceklerini ummaktadırlar. Şeytan ve dostları bu kimselerden neden rahatsız olsun ki!.

Nitekim dünya müstebirlerinin, Kur'an-ı Kerim'i sadece okumakla yetinen bu gibi kimselerden herhangi bir rahatsızlığı yoktur. Mesela Libya lideri Kaddafi. ülkesindeki müslümanların Kur'an-ı Kerim'i okumalarından rahatsızlık duymamaktadır. Çünkü bu ülkede Kur'an-ı Kerim okunmakta, fakat Libya lideri Kaddafi'nin yazdığı Yeşil Kitap'taki ilkeler ise yaşanmaktadır.

Kaddafi neden rahatsız olsun ki?

Okunan Kur'an-ı Kerim, yaşanan ise Yeşil Kitaptır!.

Kaddafi'ye gidilerek: "Yeşil Kitab'ı kıraatle okuyup, Kur'an-ı Kerim'i yaşayalım" şeklinde bir teklif sunulsa, bu teklif karşısında Kaddafi'nin ne kadar müslüman oduğu ortaya çıkacak, kendi kitabına reva görmediği davranışı, Allah'ın kitabına reva gördüğü anlaşılacaktır.

Tabi ki Kur'an-ı Kerim'i sadece okumak için okuyanların yanısıra, Kur'an-ı Kerim'i anlamak ve yaşamak için okuyanlar da vardır. Ne var ki cahiliyye bunlardan da pek rahatsız olmamaktadır. Çünkü yukarıda belirttiğimiz gibi. cahili değer ölçüsüne bilerek veya bilmeyerek sahip olan bu müslümanlar Kur'an-ı Kerim'i okumakta, ancak Kur'an-ı Kerim'de beyan edilen Rabbani gerçekleri cahili değer ölçüsüyle değerlendirdikleri için Rabbani gerçekleri kavraya-mamakta ve neticede Rabbani tavır gösterememektedirler. Yaşanan ve yaşamakta olan bu olaylara zamanımızdan bazı Örnekler verebiliriz.,

Şam yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de. kendisine inanmış ve teslim olmuş müslümanların üstün ve güçlü olduklarını beyan etmektedir. Ne var ki bu İlahi buyruğu yüzlerce kez okuyan birçok müslüman, bu buyruğun vermiş olduğu izzet ve şeref ile doğrulması gerekirken, cahili toplumlarda silik ve pasif bir şahsiyet olarak yaşamaya devam etmektedir.

Sanki müslüman olmakla yüz kızartıcı bir suç işlemiştir!.

Allah'a isyan eden kafirler ve müşrikler, isyan ettikleri Allah'ın arzında, cadde ve sokaklarda haketmedikleri sahte bir izzetle gezinirken; Allah'a kul, Resulullah (s.a.v.)'e ümmet olan müslümanların boynu bükük tavırları nedendir? Yüce Rabbimizin "İnanmışsanız, üstün olan sizlersiniz" buyruğu, bu müslümanların yaşantısında ve tavırlarında neden gözükmemektedir?

Çünkü, bu müslümanlara cahili sistemler tarafından, üstün ve güçlü olmaya ilişkin cahili değer ölçüsü verilmiştir. Bu cahili değer ölçüsüne göre üstün ve güçlü olabilmek için: mal, makam, para, silah ve asker gibi yaratılmış nesnelere İhtiyaç vardır. Müslümanlarda ve müslümanlara yön veren birçok kimsede böylesi cahili değer ölçüleri bulunmaktadır. Meselenin en hazin tarafı ise. bu şaşkınlığın. İslam'ı hakim kılmak için böylesi cahili değer ölçüsüne göre güçlenmeye çalışmalarıdır!. Nitekim kapitalist ekonomiye ve tağuti makamlara

bu niyetle talip olunmaktadır!

Cahili değer ölçüsüne göre üstün ve güçlü olabilmek için yaratılmış nesnelere yönelen müslümanlar, bu nesnelere yaratan Allah (c.c.)'ın buyruğunu anlayamamakta ve yüceliğini idrak edemedikleri Allah'ın yardımı karşısında gafil bulunmaktadırlar.

Bir milyarder, herhangi bir müslümana; "Falanca işi yaparsan sana yüz milyon yardım ederim" dese, o müslüman yüz milyonluk vaadi cebinde bilir. Çünkü kendisine vaadde bulunan bu milyarderi, vaadini yerine getirmeye muktedir görmektedir.

Fakat ne hazindir ki,

aynı müslüman Kur'an-ı Kerim'de Rabbimizin birçok vaadleri ile karşılaşmasına rağmen, bu vaadlere karşı muğlak ve kararsız bir tavır göstermektedir. Oysa ki Kur'an-ı Kerim'in birçok yerinde "Bunları yaparsanız, sizlere şunları va'detmekteyim." buyruğunu beyan eden. vaadinden hiçbir zaman dönmeyen ve her şeye kadir olan Allah (c.c.)'dır.

Bu ve buna benzer yaklaşımlar, müslümanlarda az veya çok olarak gözükten cahili yaklaşımlardır. Kendimize yöneldiğimiz ve hoşgörü örtüsünü üzerimizden kaldırdığımız zaman, bu cahili birikimlerin bizlerde de bulunduğunu üzüntü ve kızgınlık ile müşahade edebiliriz. Yine de bu gibi cahili birikimleri tesbit edebilmemiz, bizler için olumlu bir gelişme sayılabilecektir. Çünkü temizlenebilmemiz ve İsla-mi bir kişiliğe sahip olabilmemiz, bu gibi cahili birikimleri bilmemiz ve bunları izale etmeye çalışmamızla gerçekleşebilecektir. Cahili değer ölçüleriyle Rabbani gerçekleri kavramamız veya cahili kimliklerle Rabbani bir iklime çıkabilmemiz mümkün değildir. Müslümanlar için yegane değer ölçüsü, Kur'an-ı Kerim'de beyan edilen Rabbani değer ölçüsüdür. Bu Rabbani değer ölçüsünde şanı yüce Rabbimizin neleri değerli kılıp, neleri değersiz kıldığı net bir şekilde açıklanmakta, bizlere kesin ve değişmeyen ölçüler verilmektedir.

Müslümanlar Kur'an-ı Kerim'de beyan edilen bu hususları kişisel yaklaşımlar ve beşeri ölçülerle değerlendirmeye ve Ölçmeye yetkili değildirler. Çünkü bildirilen bu Rabbani esaslar bizlerin ölçüp-değerlendireceği görüşler değil, bizler için kesin ve değişmeyen ölçülerdir. Ölçü ve ölçülecek nesne ilişkisinde netleşmemiz, neyin ölçü ve neyin ölçülecek nesne olduğunu idrak etmemiz gerekir. Bunu idrak edelim ki. metre ile kumaşı ölçmemiz gerekirken, kumaş ile metreyi ölçmeye kalkışmayalım!

Kur'an-ı Kerim'de beyan edilen Rabbani esasların hepsi, bizler için ölçülecek bir nesne değil, kesin bir ölçüdür. Beşeri fikir, düşünce ve görüşlerimiz ise, Rabbani esaslar karşısında ölçülecek bir nesne durumundadır. Her Rabbani değer bir ölçü, beşeri değerler ise ölçülecek nesnedir.

Beşeri değerleri ölçü kabul ederek,

Rabbani esasları bu ölçüye göre değerlendiren kimseler birçok çıkmazlara girecekler ve Rabbani mesajı kav-rayamayacaklardır. Böylesi durumlara düşmememiz için beşeri ölçülerle Kur'an-ı Kerim'i değerlendirmekten vazge-

çerek, Kur'an-ı Kerim ile değerlendirilmemiz ve Kur'an-ı Kerim ile değeri lenmemiz gerekmektedir.

Kur'an-ı Kerim bizim yaklaşımlarımıza ve ölçülerimize göre bir Kitap olmayacak. Bizler Kur'an-ı Kerim'in yaklaşım ve ölçülerine göre müslüman olacağız. Ve o zaman, ancak o zaman kurtuluş bulacağız..

İmanın Tahrif Edilmesi

İman, bütün dünya müslümanlarının ortak bilinci, ortak inancıdır. Alâh birdir, eşi ve ortağı yoktur. Yerlerin ve göklerin yegane Rabbidir. Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.v.) Allah'ın kulu ve son Resulüdür. Kur'an-ı Kerim haktır ve kıyamete kadar tüm dünya insanların Rabbani bir hayat tarzına, dolayısıyla ebedi kurtuluşa davet etmektedir. Diğer İlahi kitaplara, peygambere, meleklere, kadere ve gayba inanma İle şekillenen bu İman; müslümanların müs-lümanca yaşama gücü, zorluk ve güçlüklerle karşı dayanabilme yeteneğidir.

Bu duygudur, oruçlu insanı sabırla ve umutla bekleten.

Bu bilinçtir, işkence altındaki yiğit müslümanlara; "Allah Bir, Allah Bir.." dedirten.

Bu hakikattir. İnsanı mü'min ve müslüman yapan..

İman bu ve imanlı insan böyle İse, yaşanan birçok olayı nasıl yorumlayabiliriz? Küfrü yaşamalarına ve küfrü tasdik etmelerine rağmen; "Biz mü'miniz. biz müslümanız" diyen bu insanlar kimdir?

Nasıl bir imana sahiptirler?

Alman asıllı bir müslüman kardeşimiz Türkiye'ye geldiğinde bu tuhaf durumu görmüş ve: "Müslüman olmazdan evvel Türkiye'ye gelseydim, müslümanlık budur zannedip müslüman olmadım!" demişti!.

Gerçekten bunlar müslüman mıydı veya müslümanlık bu muydu?

Ne var ki Alman kardeşimizin yadırgadığı bu durum, birçok insanımız tarafından yadırganmamaktadır.

Çünkü inanç hürriyeti vardır!.

İnanmak ve İnanmamak serbest olduğu gibi nasıl inanılacağı da serbest bırakılmıştır. Bu inanç hürriyetine göre, neye, nasıı inanılacağı sınırlandırılmazdı.

İsteyen. istediğine. istediği şekilde inanabilirdi!.

İnancın İslami hakikatlerden soyutlandığı, sapık kafa-larca iğdiş edildiği toplumlarda, böylesine bir inanç hürriyeti yaşanmaktadır. Bu toplumlarda veya bu gruplarda amentüye göre kulluk yok,

kulluğa göre amentüler vardır!.

İslami endişe ve sorumluluğu hisseden birçok kardeşimizin sosyal yaşantıda karşılaştıkları, çoğu kez de cevabını bulamadıkları bir soru vardır. Bu kardeşlerimiz derler ki:"Allah'a inandığını söyleyen bir müslümana gidiyoruz. Bu müslümana inandığı Allah'ın razı olacağı dinden ve bu dinin müslümanlara yüklediği sorumluluktan bahsediyoruz. Ancak bu anlatılanları dinlemelerine

rağmen kendilerinde

bir depreniş, bir silkelene, bir harekete geçme yok... neden?"

Allah'a inandıklarını söyleyen bu insanlar,

inandıkları Allah'ın emir ve nehiyelerine neden teslim olmuyorlar?

Allah'a inandıklarını söylemelerine rağmen neden Allah'tan korkmuyorlar, korkup sakınmıyorlar?

Çünkü bu insanların birçoğuna yanlış ve kısır telkinlerden kaynaklanan eksik bir iman telakkisi verilmiştir. Allah'a inandığım söyleyen on insanın kalbine nüfuz edilebilse, belki de on değişik Allah telakkisi ile karşılaşılacaktır!.

Meselemizle ilgili olarak, basit olmasına rağmen anlamlı bir kıssa vardır.,

Hayatında hiç zeytin ağacı görmemiş ve zeytin yememiş saf bir adam. ilk kez bir zeytin ağacıyla karşılaşır. Bu ağacın zeytin ağacı olduğunu Öğrenince, zeytin ağacının dalına uzanarak bir zeytin koparır ve ağızına götürür. Zeytin henüz olmadığı ve ol-gunlaşmadığı için ağzı acılanır. Ve bu acı ile yüzünü buruşturarak: "Ya Rabbi, Sen bu zeytini Kur'an-ı Kerim'de methediyorsun. Acaba tadına baktında mı methettin, yoksa tadına bakmadan mı methettin" der.

Tebessüm ederek karşıladığımız imani bilince ilişkin bu yanlış, değişik boyutlarda az veya çok olarak müslümanlarda bulunmaktadır. Allah'a inanmalarına rağmen Allah'tan gerektiği gibi korkup sakınmayan insanlarda, bu gibi yanlışlardan kaynaklanan değişik ve eksik Allah telakkileri vardır. Allah'a imanları tevhidi bir istikamette olmayan insanlara, Allah'ın razı olacağı dinden ve bu dinin getirdiği sorumluluklardan bahsetmek, elbetteki o insanları harekete geçirmeyecektir.

Bir insanın herhangi bir talebi yerine getirmesi için, talep sahibini hak olarak bilmesi gerekmektedir. Buna sosyal yaşantıdan birçok örnek verebiliriz. -Bir insana elçi göndererek, o insandan bazı taleplerde bulunsanız: talepte bulunduğunuz insan sizi tanıyıp sevdiği veya sizden kor-kup-sakındığı oranda talebinizi yerine getirecektir.

Televizyonda veya radyoda yayınlanan vergi ihtarlarından sonra veznelerin önünde meydana gelen kuyruk, açık bir sakınmanın tezahürü değil midir?

Yaratıklardan oluşan devletin İhtarına karşı duyarlı olan insanların, Yaratıcının ihtarına karşı duyarsız olmalarının nedeni, Yaratıcıyı eksik ve yanlış tanımlamalardan-ek.

Böyle bir durumda ne yapılacak ve teğlibe muhatap olan insanlara nasıl bir telakki verilecektir?

İmani meseleler üzerinde durarak; "Topluma Allah 'in varlığını anlatmalıyız" diyen müslümanlarla birlikte, Kalu Bela'dan şehadet ettiğimiz Allah'ı tanımak ve insanların fitratında bulunan, ancak çeşitli nedenlerle perdelenen bu hakikati günyüzüne çıkarmakla mükellefiz.

Bunun aksine cahili kültür ve eğitimden etkilenecek tahayyül edilen uzlaşmacı bir iman telkin etmek, müslümanları Allah'ın rızasına ve arzu ettikleri neticeye ulaştırmayacaktır.

Ne hazindir ki zulmün, sömürünün ve şirkin yaygınlaştırıldığı toplumlarda imani

tebliğde bulunmak isteyen bazı kimseler, muhatap aldıkları insanlara; zulme, sömürüye, şirke ve tağuta müdahale etmeyen bir Allah telakkisi vermeye çalışmaktadırlar. Samimi olduklarına hüsnüzan ettiğimiz bu kimseler, tabiat olayları ve yaratışla ilgili meseleler üzerinde durarak "İlla Allah" tebliğini değişik boyut-

lardan yapmaya çalışmaktadırlar. Oysa ki bu gibi meseleler tevhidi teğlibin sadece bir cüz'ünü teşkil etmektedir. Bu cüz, tevhidi tebliğden ayrı olmadığı gibi, tevhidi tebliğ sadece bu cüzden ibaret de değildir.

Herhangi bir insan yaratılışla ilgili bazı olayları görerek ve tefekkür ederek: "Allah vardır" dese, sadece bu ikrar ve bu inanç o insanı müslüman yapmaz. Bilindiği gibi müşrikler de yaratıcı olarak Allah'a inanmaktalar ve; "Allah vardır" demektedirler. Nitekim müşriklerle ilgili olarak Kuran-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır.

Andolsun, onlara; "Gökleri ve yeri kim yarattı, güneşi ve ayı kim emre amade kıldı?" diye soracak olursan, şüphesiz; "Allak" diyecekler. Şu halde nasıl oluyorlar da, çevriliyorlar?^{21[21]}

Andolsun, onlara; "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, hiç tartışmasız; "Allah" diyecekler. De ki; "Hamd Allah'ındır." Hayır onların çoğu bilmezler.^{22[22]}

Andolsun, onlara; "Gökten su indirip de ölümünden sonda yeryüzünü diriltene kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz; "Allah" diyeceklerdir. De ki; "Hamd Allah'ındır." Hayır onların çoğu akletmiyorlar.^{23[23]}

Kur'an-ı Kerim'de zikredilen bu ayet'i kerimelerle meseleye açıklık getirilmektedir. Müşrik, Allah'a inanmasına rağmen Allah'a eş koşan insandır. Allah'a eş koşan bu insanın, Allah'ın varlığına olan imanı ister taklidi iman, ister tahkiki iman olsun bu insan müşriktir ve İslam dairesinde değildir. Böyle bir insana "İlla Allah" tebliğinin değişik boyutlardan yapılması, o insanı İslam dairesine dahil etmeyecektir.

Tagutu ve tağuti görüşleri inkar ettirmeden, insanları Allah'ın varlığına iman ettirmeye çalışan ve bununla yetinen kimseler, bu yolu ve bu davet metodunu nereden almışlardır?

Bu çerçevede yapılan çalışmaların neticesinde "Allah'a inanıp, tağuta kulluk yapan" kimliklerin tazahürü gö-zönüne getirilirse: söz konusu davet metodu, tağuti bir görünüm arz etmektedir. Nitekim tağuti sistemlerin böylesi davetlerden herhangi bir rahatsızlıkları yoktur. Hatta böylesi davetleri destekleyebilmektedirler. Çünkü bu gibi davetlerde sadece Allah'ın varlığı anlatılmakta, insanları sömüren firavunların sahte ilahlığına dil uzatmamaktadır. Zaten onların istediği de bu değil midir?

Mekke müşrikleri. Resulullah (s.a.v.)'e; "Senden sadece bizim ilahlarımıza di! uzatmamani istiyoruz" şeklinde bir uzlaşma teklifi götürmüşlerdi. Resulullah

^{21[21]} 29-Ankebut 61

^{22[22]} 31-Lokman 25

^{23[23]} 29-Ankebut 63

fs.a.v.) tarafından reddedilen bu teklif, acaba sözü edilen çalışmalara yön veren kimseler tarafından kabul mü edilmiştir?

Bu gibi çalışmalara yön veren kimseleri alim kabul ettiğimiz zaman, durum daha fazla karışmaktadır!.

Çünkü herhangi bir alimin.

asıyla ilgili olan bu meseleleri çok iyi bilmesi gerekmektedir. Kur'an-ı Kerim'de peygamberlerin neden gönderildiği zikredilerek, peygamber varisi olan alimlerin tak'ip edecekleri yol açıkça beyan edilmektedir.,

Andohun, biz her ümmete; "Allah'a kulluk edin ve tağuta (Allah'tan başka her şeye) kulluktan kaçının" (demesi için) bir peygamber gönderdik.^{24[24]}

Nitekim kelime-i tevhid "La İlahe" ile başlamakta, tağutu red ve inkar ederek temizlenen kalbe "İlla Allah" gerçeği sunulmaktadır.

Tevhidi tebliğ, bu esaslardan kaynaklanan ve bu esaslara göre şekillenen tebliğdir. Tevhidi tebliğin gündeme gelmediği toplumlarda kimlerin müslüman, kimlerin kafir oldukları açıklık kazanmış değildir. Çünkü müslümanlık ve kafirlik gibi sıfatlar, hak tebliğe muhatap olan insanların, bu tebliğe karşı gösterdikleri ve gösterecekleri tavrın bir neticesi olarak o insanlara verilmektedir.

Müslüman, karşılaştığı hak tebliği kabul eden ve bu hakka teslim olan insandır. Kafir ise. hak tebliğe karşılaşmasına rağmen bu hakkı örten, hakkı gizleyen ve hakkı inkar eden insandır. Tevil ve tahrif edilmiş gayri İslami tebliğe karşılaşan insanlar, bu tebliği kabul etmekle İslam'a göre müslüman olmayacakları gibi, bu tebliği reddetmekle de İslam'a göre kafir olmazlar. Her iki durumda da cahil diyebileceğimiz gayrimüslimlerdir. Kafir kabul edilip tekfir edilmeleri veya müslüman kabul edilip cennetle müjdelene-meleri caiz değildir.

Bizlerden istenilen ve bizlere emredilen yükümlülük, bu insanları tevhidi tebliğ ile yüzyüze getirmemizdir. Hak tebliğe karşılaşmadıkları için kendilerine telkin edilen yalanlarla gayri islami yaşantılarını sürdüren insanlara "Kafir" diyerek onları tekfir etmekten ve dalalete terketmekten Allah'a sığınırız. Bu insanları cennete davet etmedik ki, cehenneme terkedelim. Kaldı ki Rabbanî tebliğe net ve açık bir şekilde muhatap olmayan bu insanlar, hergün değişik şeytani tebliğlere muhatap olmaktadırlar.

İslam toplumunu yıkmak isteyen şeytan ve dostları, diğer esaslarda olduğu gibi iman esasında da büyük tahribatlar yapmışlar ve bu insanlara yanlış bir Allah telakkisi vermişlerdir. Bu yanlış telakki insanları şirke, bu yanlış telakki insanları inkara sürüklemiştir. Nitekim yaşadığımız toplumda neye iman ettiğini bilmeyen şaşkınlık ve neyi inkar ettiklerini bilmeyen ateistler bulunmaktadır.

Şeytan aleyhine bazı İlahî hükümleri birçok müslü-mandan daha iyi bilmekte ve hareket metodunu bu hükümlere göre tesbit etmektedir. Şeytana göre, Allah'ı inkar eden ateistler ile Allah'ın varlığına inanmalarına rağmen Allah'a eş koşan müşrikler arasında herhangi bir fark yoktur. Her iki grup da cehenneme yuvarlanmakta, yol ve akibetleriyle şeytanı memnun etmektedirler.

^{24[24]} 16-Nahl 36

Şeytan aleyhine her iki durumdan da, her iki grup-dan da memnundur. Çünkü Allah'ı inkar eden ateistlerle birlikte, Allah'a inanmasına rağmen Allah'a eş koşan müşriklerin de cehennem ehli olduğunu bilmektedir..

Hiç şüphesiz Allah:, kendisine şirk koşanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlardan dilediğini ^{25[25]}

Ey İsrailoğulları, benim de Rab bini, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Çünkü O, kendisine şirk koşana kuşkusuz cenneti haram kılmıştır, O'nun barınma yeri ateştir. ^{26[26]}

Kur'an-ı Kerim'de zikredilen bu hükümlerde, Allah'a inanmalarına rağmen Allah'a eş koşan müşriklerin akibet-

leri beyan edilmektedir. Kafirler ve müşrikler arasında ameli farklılıklar olsa da, müşriklerin amelleri boşa çıkmaktadır. Yaratıcı olarak Allah'a inanıp, namaz ve oruç gibi bazı ibadetleri yapmalarına rağmen Allah'a eş koşan müşriklerin hüsrana uğrayacakları, Allah için yaptıklarını zannettikleri amellerin kabul edilmeyeceği ve boşa çıkacağı Kur'an-ı Kerim'de açıkça beyan edilmektedir.,

Eğer şirk koşacak olursan, şüphesiz senin de amellerin boşa çıkacak ve elbette nen kayba uğrayanlardan olacaksın. ^{27[27]}

Onlar da şirk koşsalardı, elbette bütün amelleri boşa çıkmış olurdu. ^{28[28]}

Müşriklik ve kafirlik açısından akibete ilişkin herhangi bir fark olmadığı için, şeytan aleyhine sinsice davranmakta, geleneksel bir İnanç ile Allah'a inanan insanları Allah'ın varlığını inkara değil, Allah'a eş koşmaya davet etmektedir. Böyle bir çalışma şeytan ve dostları için hem çok daha kolay, hem çok daha verimli olmaktadır.

Bu şeytani çalışmalar yapılmış mıdır ve günümüzde de yapılmakta mıdır?

Bu sorunun cevabını Kur'an-ı Kerim'de zikredilen müşrikler ile günümüz insanların mukayesesinde görebiliriz. Kur'an-ı Kerim'de beyan edilen müşriklerin vasıflarını ve Allah'tan başka yöneldikleri, kulluk yaptıkları nesnelere ne olduğunu bilirsek, günümüz insanlarını d egeri erdirmemiz daha kolay olacaktır.,

Müşrikler Allah'a inanmalarına rağmen Allah'tan başka nelere tapıyorlar ve neleri İlah kabul ediyorlardı?

Şeytan ve dostları onları nelere davet ediyorlar ve onları nasıl müşrik durumuna düşürüyorlardı?

İşte bu soruların cevabını ve bu meselemizi genel olarak şu başlıklarda değerlendirebiliriz.

Tabiata tapanlar: Geçmiş dünya tarihinde güneşe, aya ve yıldızlara tapan kavimler bulunmaktadır. Bu kavimler güneşte, ayda veya yıldızlarda büyük güçler olduğunu kabul etmekte ve karşılaştıkları olayların bu güçlerin etkisiyle meydana geldiğine İnanmaktadırlar. Geçmişte bu gibi şeylere ayrı ayrı tapılırken, günümüzde tabiat ve doğa adı altında topluca tapılmaktadır.

^{25[25]} 4-Nisa 116

^{26[26]} 5-Maide 72

^{27[27]} 39-Zümer 65

^{28[28]} En'am 88

Tabiatperest denilen bu kimseler bir yaratık olan tabiatı yaratıcı yerine koymaktalar ve bu sapık görüşlerini bilimsellik adı altında yaymaya çalışmaktadırlar. Laboratuvarda gördüklerini tasdik eden ancak göremedikleri her şeyi İnkâr eden, yalanlayan bu sapıklar, yalanladıkları akibete duçar olacaktadırlar..

Cehennem ateşine sürülüp, itilecekleri gün; "İşte sizin yalanlamakta olduğunuz ateş budur" (denilecektir).^{29[29]}

Oradan her çıkmak istediklerinde oraya geri çevrilirler ve onlara; "Yalanlayıp durduğunuz ateşin azabını tadın" denir.^{30[30]}

Yıldızların insanların kaderi üzerinde müessir olduğuna, yıldıznameye ve yıldız falına inanan kimseler de. bu sapık fırkanın, sapık müntesipleridir.

Kendileri gibi birer mahluk olan insanlara tapanlar: Kendilerini ilahlaştırmaya çalışan ve diğer insanları da şeytani hüküm ve görüşlere davet eden bu mahlukları, iki ayrı grupta inceleyebiliriz. Birinci grubun küfrü aşikardır. Bunlar kendileri azdığı gibi kendilerine uyanları da azdırıp, saptırmışlardır.,

Üzerlerine (azap) sözü hak olanlar derler ki; "Rabbimiz, işte bizim azdırıp-saptırdıklarımız bunlar, kendimiz azıp saptığımız gibi onları da azdırıp-saptırdık."^{31[31]}

Diğer İnsanların bu azgınlara kulluğu, bu azgınları dost kabul etmeleri ve bunları fayda veya zarar vermeye muktedir görmeleri üzerine gerçekleşmektedir. Bir kısım İnsanlar bu firavunları severek, bu firavunlara kulluk yaparlarken diğer bir kısım insanlar ise, bu firavunlardan korktukları için bu firavunlara kulluk yapmaktadırlar.

Ne garip ve ne hazindir ki dünyadaki sömürü çarklarını sömürenler değil, sömürülenler çevirmektedir. Çağdaş firavunları güçlü görerek bu firavunlara itaat eden ve kulluk yapan bu zavallılar, firavunlarda gördükleri ve ürktükleri gücün, kendi kulluklarından kaynaklandığını idrak etmezler!.

Halbuki firavunların sahip oldukları güç, bu kölelerin gücüdür!.

Çağdaş firavunlar,

hükmettikleri bu kölelerin gücü ile ayakta durmakta ve kölelerden aldıkları bu güç İle kölelere hükmedebilmektedirler! .

Firavunluğu yaşatan ve firavunları güçlendiren bu kölelerdir!.

Sonra. sonra da kendilerinin verdiği bu güçten korkarak kulluğa devam edenler yine bunlar,

Çağımızdaki birçok insanda, kimlere ve ne için itaat ettikleri bilinci yoktur. Herhangi bir binek hayvanı bile sahibinden başkası sırtına binince, rahatsız olmakta ve huy-suzlanmaktadır. Köleliğe alışmış olan insanlar ise karınlarını doyurabilmek İçin gözlerini bir tutam ota yöneltmişler, sırtlarına kimin inip-bindiğine hiç önem vermemektedirler. Şanı yüce Rabbimiz biz insanları bu konuda uyarmakta ve Resulullah (s.a.v.); "Allah'a itaat etmeyene itaat edilmez"

^{29[29]} 52-Tur 13,14

^{30[30]} 32-Secde 20

^{31[31]} 28-Kasas 63

buyruğu ile bizleri ikaz etmektedir.

Şeytana kulluk yapmaktan içtinap etmeye çalışan kimseler, farkında olmadan şeytanın dostlarına kulluk yapmaktadırlar. Oysa ki şeytana kulluk yapmak ile şeytanın dostuna kulluk yapmak arasında herhangi bir fark yoktur.

Birinci gruptaki saptırıcıların küfürleri aşikar olmasına karşın, ikinci gruptaki saptırıcıların küfürleri herkese açık değildir. Bunlar müslümanların arasında yaşamakta,. müslüman gözükmekte ve meseleye vakıf olmayan kardeşlerimiz tarafından müslüman bilinmektedirler. Bu gruptakiler, birinci gruptakilere nazaran çok daha tehlikelidirler. Şeytanın sağdan yanaşmasında da belirttiğimiz gibi bunlar dost gözüken düşmanlardır. Allah adını kullanarak müslümanları aldatmaktalar ve bu samimi insanları sapık yollara davet etmektedirler.

Müslümanlar Allah (c.c.)'ı tekbir etmek ve diğer insanları Allah'a davet etmekle yükümlüdürler. Kendilerini veya başkalarını yüceltenler ve diğer insanları bunlara davet edenler açık bir sapıklığı yaşamaktadırlar. En seçkin insan Resulullah (s.a.v.) dahi sadece Allah'ı tekbir etmiş ve insanları kendisine değil, Allah'a davet etmiştir. Nitekim Resulullah (s.a.v.)'e ve efendimizi örnek alan müslümanlara emredilen tavır budur., .

Sen Rabbine çağır ve sakın müşriklerden olma.^{32[32]}

Her gördüğü sakallıyı hacı, her gördüğü sarıklıyı hoca sanan insanların, bu aldaticılara aldanmalarının kökeninde, Kur'an-ı Kerim ifadesiyle şu yanılğı bulunmaktadır..

Oysa biz, insanların ve cinlerin Allah'a karşı asla yalan söylemeyeceklerini sanmıştık.^{33[33]}

Aldanarı insanlar.

bu aldaticıları yüce ve emin kişiler olarak görmekte ve onların Allah adını kullanarak yalan söyleyebileceklerine hiç ihtimal vermemektedirler. Oysa ki bu aldaticılar "Besmele" ile söze başlamaktalar ve insanları tağuta kulluğa davet ettikten sonra 'Elhamdülillah' diyerek sözü bitirmektedirler.

Müslümanların bu konuda dikkatli olmaları, sevdikleri ve itaat ettikleri kimseleri Allah'ın hüküm ve ölçülerine göre değerlendirmeleri gerekmektedir. Bu bilinçten uzak bir teslimiyet ile hoca ve üstadlarına teslim olan bazı kimseler, bilginlerini ve rahiplerini Rab kabul eden hiristiyanların durumuna düşmektedirler.

Ölmüslere tapanlar: Ölülere tapma hadisesi, ölmüş olan salih veya azgın kimselerin, onlarda olmayan va-

sıflarla yüceltilmesi, çok ulvi makamlara çıkarılması ve onlara bu itikatla yönelmesi üzerine gerçekleşmektedir. Müşrikler, bu şekilde yücelttikleri bir mevtaya yönelmekte: bu mevtanın görüş ve ilkelerine itaat ederek, bu mevtanın sevgi ve rızasını gözeterek, ihtiyaçlarını bu mevtaya arze-dip, bu mevtadan isteyerek.. Allah'tan başkasına kulluk yapmakta ve küfre girmektedirler. Kur'an-ı

^{32[32]} 28-Kasas 87

^{33[33]} 72-Cin 5

Kerim apaçık şirk olan bu yönelişi zikretmekte ve bu müşriklerin nasıl bir zelil duruma düştüklerini beyan etmektedir.,

Allah'tan başka çağırdıkları, hiçbir şeyi yaratamazlar, üstelik onlar yaratılıp durmaktadırlar. Ölüdürler, diri değildirler; ne zaman diriliceklerinin şuuruna da varamazlar.^{34[34]}

Evet,

geçmişteki ve günümüzdeki müşriklerin yöneldikleri, itaat ettikleri, kurban verdikleri ve kulluk ettikleri insanlar ölüdürler!.. İnsanları zelil bir duruma getiren bu hadise geçmişte yaşandığı gibi, ne yazık ki günümüzde de yaşanmaktadır!. İstanbul'daki Eyyüp Sultana uzanan eller, İzmir'deki Susuz Dedeye dökülen sular ve Ankara'dakine akıtılan kanlar bunun açık bir göstergesi değil midir?

Yaşanılan zillet öyle boyutlara varmıştır ki, dünya işleri falanca ölüye bırakılırken, ahiret işleri filanca ölülere bırakılmaktadır!. Daha açık bir ifadeyle dirilerin idaresi, ölülere tevdi edilmiştir!. Tabi ki ölülere yönelen bu insanlara.

"Diri" denilebilirse!..

Sebcblere tapanlar: Kur'an-ı Kerim'in birçok yerinde zikredildiğine göre, sıkıntıya düşen insanların Allah'a yalvardıkları ve sıkıntıları giderilince Allah'a eş koştukları beyan edilmektedir.,

Nimet olarak size ulaşan ne varsa. Allah'tandır, sonra size bir zarar dokunduğunda ancak ö'na yalvarmaktasınız. Sonra sizden zararı kaldırdığında, sizden bir grup Rablerine sirk koşar/ar; Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük etmek için. Öyleyse yararlanın, ilerde bileceksiniz.^{35[35]}

Bu olay geçmiş tarihte yaşanmış ve günümüzde de sık sık yaşanmaktadır. Sıkıntıya düşen insanların duası Allah'a, sıkıntı kalktıktan sonra hamd ve şükürü ise sıkıntılarının kalkmasına vesile olan sebebedir. Halbuki o sebep ile sıkıntıyı kaldıran Allah (c.c.)'dir.

Sebebi yaratan da. o sebeble yardım eden de sanı yüce olan Rabbimizdir. Allah'ın yardıma mazhar olmalarına rağmen sebepleri yücelterek hamd ve şükürlerini bu sebeblere yönelten kişiler, Allah'a nankörlük eden müşrikler durumuna düşmektedirler.

Geçmişte yaşanan bazı olaylar.

bu meseleye açık bir Örnek niteliğindedir. Düşman istilasına uğrayan herhangi bir ülkedeki insanlar, yardım etmesi için Allah'a dua ediyorlar ve Allah'ın yardımıyla üstün geldikleri zaman Allah'ı değil komutanlarını yüceltip, komutanlarına şükrediyorlarsa, bu ülkedeki insanlar açık bir sapıklığa girmektedirler.

Bu insanlar ,

Allah'ın yardımına vesile olan herhangi bir sebebi ilahlaştırmaya çalışarak, kurtuluşlarına vesile olan sebebi. helaklarına vesile olacak bir sebep durumuna

^{34[34]} 16-Nahl 20.21

^{35[35]} 16-Nahl 53..55

getirmektedirler! .

Putlara tapanlar: Geçmiş müşriklerin ağaçtan ve taştan yonttukları putlara taptıkları, onlardan yardım diledikleri, onların önünde saygıyla durdukları ve bu putlara kurbanlar adadıkları birçok insan tarafından bilinmektedir. Bu putların mahiyetini ve bu putlara yönelen putperestlerin durumunu idrak eden kardeşlerimiz, aynı hadisenin günümüzde de tekrar edildiğini müşahade edeceklerdir. Putlar ve putperest mantığı günümüzde de yaşamaktadır. Tabii ki günümüzdeki putların isimleri değişmiş ve sayılan da artan nüfusa ve ihtiyaca göre(!) fazlalaşmıştır.

Bilindiği gibi İsrailoğullarından bir kısmı böğüren buzağı heykeline tapınışlardı. Tefsirlerden açıklandığına göre Samiri tarafından yapılan bu altın buzağı heykelinin içinde hava akımını sağlayacak kanallar vardı ve rüzgarın esme-siyle böğürtüye benzeyen bir ses çıkarmaktaydı. Günümüzdeki putlar bu şekilde böğürnese de, bu putlara yönelen putperestler ibadetleri sırasında çeşitli besteleri terennüm ederek, bu boşluğu telafi etmektedirler!.

Müşriklerin durumlarıyla ilgili bu yönelişlerin hepsi, şehadeti bozan unsurlardır. Şeytan ve dostlarının bu yolda vermiş oldukları mücadelede ne derece başarılı oldukları ise. yaratıcı olarak Allah'ın varlığına inanan birçok insanın içine düştüğü durumda belirginleşmektedir. Allah'a inanıp, tağuta kulluk yapan bu kimseler, hem Allah'tan hem de tağuttan korkmaktadırlar. Ne Allah'ı ve ne de tağutu ga-zapiandırmak isterler. Tağutu gazaplandırmamak için tağuta itaat ederken. Allah'ı gazaplandırmamak için Allah'a dua ederler. Gençliklerini tağut yolunda, yaşlılıklarını Allah'ın yolunda geçirirler. Kısacası bu şaşkınlık hem Allah'ı ve hem de tağutu hoşnut etmeye çalışmaktadırlar!.

Açık şirk içinde bulunan bu insanlarla konuşur ve bu insanları tanımaya çalışırsak, bu insanlardan birçoğunun aldatıcılar ve müstekbirler tarafından aldatıldıklarını, saptırıldıklarını, işledikleri şirkte bilinçsiz olduklarını müşahade ederiz.

Bu insanların Allah'a inandıklarını zikretmiştik. Nitekim herhangi bir müstekbir silah çekerek, bu toplumdaki yüz insana; "Allah'a küfredin" dese: O insanlar kızgınlıkla sarsılacaklar, dehşete kapılacaklar ve hatta bazıları Allah'a değil o m üs tekbirle küfrederek ölümü bile göze alacaklardır. Bir örnek olarak verdiğimiz bu olay, sözkonusu insanların eksik de olsa samimi bir şekilde Allah'a inandıklarını göstermektedir.

Allah'a inanan bu insanların aldatılarak şirkte sürüklenmelerini de, şu şekildeki bir soru ile açığa çıkarabiliriz. Şirk içinde olmalarına rağmen bayram, cuma veya vakit namazı kılan insanlara şunu sorunuz.,

Herhangi bir insan, herhangi bir parti veya herhangi bir devlet, namaz kılacağınız zaman Kabe'ye değil de falanca anıta yönelmeniz konusunda bir hüküm çıkarsa, bu hükme uyar mısınız?

Bu soruya verilecek cevap genelde aynıdır., "Uymayız.."

Bu hükme, bu kanuna neden uymadıklarını ve uymayacaklarını sorduğunuzda ise; "Çünkü bu konuda Allah'ın hükmü vardır. Allah f.c.c.) biz namaz kılarken,

bizlerin Kabe'ye yönelmesini emretmiştir,." diyeceklerdir.

Açıkça anlaşılacağı gibi "Kabe'ye değil de. anıta yönelin" hükmüne, dini asabiyetle uymamaları onların samimiyetini, fakat bunun yanısıra Allah'ın hükmüne muhalif birçok şeytani hüküm ve görüşlere uymaları ise onların aldatılmışlığın; göstermektedir.

İşte durum budur!

Vicdan sahibi kimselerin, vicdanını sızlatacak durum budur!.

İnsanımız aldatılmıştır. insanlarımız aldatılmaktadır. Cehalet içinde bulunan insanlarımız, bu cehalet ile cehenneme sürüklenmektedir.

Namazlarında ve günlük yaşantılarında yüzlerce kez "La ilahe illa Allah" diyen bu insanlar, tevhidin özünü ifade eden bu kelimeyi ikrar etmelerine rağmen tevhidi hakikatten bihaber bulunmaktadırlar. Gerçi bu insanlardan bir kısmı "Tevhid" kelimesine de yabancı değildirler. Günlük yaşantılarında ve değişik sohbetlerde "Tevhid" kavramını kullanmaktalar fakat ne var ki. bu kavrama yanlış ve eksik manalar yüklemektedirler. Tevhid kavramına karşı gösterilen bu batıl yaklaşım, diğer İslami kavramlarda da yaşanmış ve hala yaşanmakta olan bir hadisedir.

Dikkat edilirse Kur'an-ı Kerim'de inkardan ve sapıklıktan bahsedilmektedir. İnkâr, herhangi bir kavramı mana ve lafzı ile birlikte reddetmektir. Sapıklığın kökeninde ise kavramın lafzına sahip çıkarak, bu lafzın içerdiği manayı değiştirmek veya inkar etmek vardır. Nitekim sapıklığa düşen birçok fırka, sapıklığa düşmelerine rağmen İslam'dan ve mü si limanlıktan vazgeçmek istememişler, dolayısıyla İslam, tevhid ve müslümanlık gibi kavramlardan feragat etmemişlerdir.

Ancak, sahiplendikleri kavramın içerdiği anlam ile nefislerini değiştirmeleri gerekirken, nefsanî istekleri ile kavramın anlamını değiştirmişlerdir!.

Tabi ki bu ve benzer hadiselerin kökeninde, şeytan ve dostlarının müdahalelerini görmekteyiz. Halkında müs-lüman olan ülkelerde şeytani bir hakimiyet kurmak isteyen şeytan ve dostları halkın nabzını gözönünde bulundurmuşlar ve "Müslüman" sıfatından vazgeçmeyecek olan insanları kendilerine kul-köle yapmalarına rağmen onlardan müslümanlık sıfatını almamışlardır.

Zaten Rabbanî manasını iğdiş ettikleri bu sıfatı onlardan almalarına gerek de kalmamıştır!.

Çünkü anlamını ve aksiyonunu kaybeden bu sıfat, müstekbirlere kulluk yapan insanların göğüslerinde kupkuru birer rozet olarak durmaktadır; Çağdaş firavunların piramitlerine, cahili bir sevgi ve cahili bir korku ile emek ve ömür taşıyan bu zavallıların: "Bizler müslümanız" demeleri. Firavunları rahatsız etmemektedir. Bu toplumlarda müs-lü-man lafzı kalmış, fakat ne yazık ki Rabbanî anlamı ile müslümanlık yitirilmiştir!.

Tevhid. din, ibadet ve benzer kavramlarda da aynı acı hadiseler yaşanmaktadır. Bunun açık bir göstergesi' "İslam'ın hakikati" veya "Tevhidin hakikati" başlığında yayınlanan kitaplar ve bu kitaplara duyulan ihtiyaçtır.

Çünkü herhangi bir ülkede "Tevhidin hakikati" başlığına gerek duyuluyorsa, bu

gereksinme, o ülkede yalan ve yanlış tevhidi(!) anlayışlar olduğunu göstermektedir.

Mevcut sapmalar ve sapıklıklar karşısındaki ölçü. el-betteki Ktır'an-ı Kerim'dir. Bizleri tevhide davet eden Rabbimiz, bizleri bu önemli konuda muhayyer bırakmamıştır ki, herkes kendi anlayış ve ölçülerine göre tevhidi yaşayabilsin. Nikekim tevhidi prensipler Kur'an-ı Kerim'in değişik yerlerinde beyan edilmekte ve Resulullah {s.a.v.}'in sünnetinde örneklendirilmektedir.

Tevhid.

Allah (c.ç.)'ı zatında, sıfatlarında ve fiillerinde birlemek ve Oha hiçbir şeyi eş koşmamaktır.

Tevhid,

Allah'a inanan insanların yaşadıkları süreee ilgi ve dikkatlerini Allah'a yönlentmeleri, Allah'a teslim olmaları, hiçbir yarattığı hiçbir konuda mutlak muktedir görmeyerek, her İş ve her durumda mutlak muktedirin Allah fc.c.) olduğunu idrak etmeleri ve Allah'ın gösterdiği yolda, Allah'ın emrettiği kişilikle sadece Allah'a kulluk etmeleridir.

Alemlerin Rabbi olan Allāh ic.:Ct)'a imanı tevhidi istikamette olan bir müslüman, elbetteki bu iman ile arayışa geçecek ve yavrusunu kaybeden anne telaşı ile: "Rabbim için ne yapmam gerekir?" sorusunu soracaktır. Nitekim Rabbani yükümlülükler bu soruyu soran, bu sorunun çile ve ızdırabını çeken müslümanlara yüklenebilecektir.

Konuşmalarında ve sohbetlerinde sahabe gibi yaşamak istediklerini belirten kardeşlerimi?, iman düzleminde de sahabe gibi inanmak durumundadırlar.

Kimin dininde olduğumuzu. Kimi hoşnut etmek istediğimizi, bu din için mücadele verirken yardımcımızın Kim olduğunu idrak etmeli ve idrak ettiğimiz bu bilince yakinen iman etmeliyiz. Ancak bu şekildeki bir iman müslümanı müslümanca bir yaşantıya dahil edecek ve müsiümanı Allah(c.c.)'ın hoşnutluğuna yaklaştırabilecektir.

Müminlerin vasıflarından birisi de Allah(c.c.)'ı her türlü noksanlıktan tenzih ve her türlü yüce değerlerle takdis etmeleridir. Her namazda ve namaz dışında teklarlanan bu eylem, müslümanlara emredilen Rabbani bir hükümdür.

Rabbinin yüce olan ismini teşbih et..

Rabbini güneşin doğuşundan önce ve batışından önce hamd ile teşbih et. Gecenin bir bölümünde ve secdelerin arkasında da O'nu teşbih et.

Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et.

Hükümünde hikmet sahibi olan Rabbimizin. bu hükümlerindeki hikmet nedir?

Tekrarlanan tenzih ve takdis ile Rabbimizin annıp-yücelmeyeceği aşıkardır. Çünkü şanı yüce Rabbimiz zaten her türlü noksanlıktan münezze ve mukaddestir.

O halde bizlere emredilen ve bizler tarafından tekrarlanan tenzih ve takdisin hikmeti nedir?

Daha önce de belirttiğimiz gibi, insanların kalplerinde değişik Allah telakkileri bulunmaktadır. Tabi ki bu değişik telakkilerde bazı yanlışlıklar ve eksiklikler

bulunabilmektedir. İşte söz konusu eylemdeki tenzih ve takdis, aynı zamanda kişinin kalbi istikametindedir. Tekrarlanan tenzih ile Allah değil, kalplerdeki Allah imanı arındırılmakta ve takdis ile yine kalplerdeki Allah imanı yüceltilmektedir.

Kalplerdeki bu gerçek ne kadar arındırılır ve ne kadar yüceltilirse, hiç şüphesiz ki asıl gerçeğe o kadar yakın olacak ve bu istikamette olgunlaşan iman.

Allah 'tan korkmayı,

Allah'ı sevmeyi ve Allah'a güvenmeyi beraberinde getirerek, müsiümanları bir bir ayağa kaldıracaktır.

Amelin Tahrif Edilmesi

Fikirler ve ideolojiler yaşandığı sürece canlılık kazanmakta, olumlu ve olumsuz yönleri yaşandığı zaman ortaya çıkmaktadır. Birçok beşeri ideoloji kitap sayfalarında, seminerlerde ve konferanslarda insanlara cazip gelmesine rağmen, bu ideolojiler yaşam vadisine girince çarpıklık ve tezatları günyüzüne çıkmaktadır. Teori ve pratik arasındaki bu uçurum, dünyanın birçok ülkesinde kendisini göstermiş ve günümüzde de göstermektedir.

İşçi ve köylü sınıfına özgürlük vadeden komünizm, bu yaldızlı söylevlerden sonra Rusya'daki tatbikatında işçiye ve köylüye en fazla tahakküm eden bir ideoloji olarak günyüzüne çıkmıştır.

İslam'a ve İslami hükümlere düşman olan İngiltere, kendi dünya görüşüne göre bir hukuk sistemi ortaya koymuş ve kendilerine göre insancıl olan bu hukuk sistemi suc eylemlerinin azalacağını ileri sürmüştür. Ne var ki mevcut tatbikatlar onların bu iddiasını yalanlamış sadece 1982 yılında dosyalara geçen birmilyondokuzyüzbin adi suç işlenmiştir. Yetkililerin ifadesine göre dosyalara geçen birmilyondokuzyüzbin suç olayının birmilyondan fazlasını hırsızlık teşkil etmektedir. Silahlı hırsızlık yani gasp olayında ise yine 1982 yılında 300-400 arası İngiliz ölmüştür. Yaşadıkları ve içinde buldukları bu duruma rağmen İslam'a yöneltmeye çalıştıkları ithamlarda herhangi bir değişiklik yoktur. Onların bakış açısına göre İslam, hırsızların kolunu kesen vahşi bir dindir.

Evet, ne tuhaf bir anlayıştır ki, her sene silahlı gasp olayında 300-400 masum insanın boğazlanması medenilik(!), böylesi medeniliğin Önüne geçmek için birkaç kol kesmek vahşiliktir!.

Yorum yapmıyoruz!.

İslam'ın hakim olduğu geçmiş toplumlarda hırsızlık olayının çok nadir olduğunu, gerçekleştirilen sosyal adalet ile hırsızlık nedenlerinin ortadan kaldırıldığını, 200-300 yıl içerisinde sadece birkaç kol kesildiğini ve buna mukabil toplumun mal ve can güvenliğinin sağlandığını biliyor, fakat yorum yapmıyoruz.

Yeniden dirilmeyi inkar eden kafirlerin, Kur'an-ı Ke-rim'de zikredilen bir istekleri vardır.,

Biz yeniden dirilip-kaldırılacak olanlar değiliz. Eğer doğru söylüyorsanız, şu

halde atalarımızı getirin bakalım.^{36[36]}

Bu ve benzeri ayetleri okuduktan sonra bazen düşünüyorum..

Rahbiniiz, ashab-ı kiramdan bir müslümam diriltse ne yaparız?

İçinde bulunduğumuz durumu ve yaşanan olayları ona nasıl İzah ederiz?

Tabi ki bazı kimseler ona; "20. Yüzyılda yaşadıklarım, artık medeni olduklarını, hırsızların kolunu vahşice kesmediklerini ve hırsızlan eğitimle ıslah ettiklerini.." söyleyeceklerdir. Sonra da ne kadar müslümanın olduklarını kanıtlayabilmek için onu değişik camilerde gezdireceklerdir.

Merak ettiğim bir husus,

camileri gezen bu sahabe, vakit namazları dışında camilerin neden kilitletiğini veya cami tuvaletlerindeki muslukların bir kelepçe ile duvara neden kaynaklandığını sorsa, ona nasıl eevap verilecektir?

Bırakın camideki halıları, cami tuvaletierindeki muslukların bile çalındığını ve bu nedenle musluklara bir kelepçe geçirerek duvara kaynak yapmak zorunda kalındığı hangi medeni yorumla anlatılacaktır?

Velhasıl zor bir hadise'..

Farazi olan bu meselede biz yine yorum yapmıyor, diriltildiği zaman yüzaltmışüçle (veya yeni uyarlaması olan terör yasasıyla) karşı karşıya gelebilecek olan sahabenin di-riİtilmesini ve Resulullah (s.a.v.)'i gören kurlu gözlerin, çağın pisliklerine bakarak kirlenmesini istemiyoruz.

Konumuzun başında,

"Fikirler ve ideolojiler yaşandığı sürece canlılık kazanmakta, olumlu ve olumsuz yönleri, yaşandığı zaman ortaya çıkmaktadır." demiştik. Nitekim teoride kulağa hoş gelen şeytani hükümler, pratikte asıl rengini göstermekte ve konuşmalarda hikmek va'deden hükümlerden zillet tecelli etmektedir.

Şam yüce Rabbimiz ise hükmünde hikmet sahibidir. Yaşanılan Rabbani hükümlerin, yaşandığı sürece ortaya çıkan güzel sonuçları bulunmaktadır. Rabbani hükümlerin yaşandığı İslam toplumunda meydana gelen ve bu toplumdaki insanları kuşatan mal. can. din, akıl ve nesil güvenliği, yaşanan Rabbani hükümlerin hikmetlerindedir.

Fakat şu açık bir gerçektir ki,

aneak ve ancak yaşanan Rabbani hükümlerin hik-metiyle karşılaşılır. Rabbani bir hükmün hikmetiyle karşılaşabilmek için, söz konusu hükmün mutlaka ve mutlaka yaşanması gerekmektedir. İşte bu nedenle Şeytan ve dostları Rabbani hükümlerin yaşantıdan soyutlanması üzerinde durmuşlar ve değişik çalışmalarda bulunmuşlardır. Rabbani hükümleri yaşantıdan soyutladıkları zaman şeytani emellerine kavuşabilmektedirler. Çünkü yaşanan Rabbani hükümlerle cennete gidebilmek mümkündür. Müslümanlar, bildikleri ve tasdik ettikleri hükümlerden ziyade, yaşadıkları hükümlerle cennete yaklaşabileceklerdir.,

Allah, amel bakımından hanginizin daha iyi (ve daha güzel) olacağını denemek (açığa çıkarmak) için ölümü ve hayatı yarattı..^{37[37]}

^{36[36]} 44-Duhan 35.36

^{37[37]} 67-Mülk 2

Bu ve benzeri ayet-i kerimelerde yaratılış gayesine açıklık getirilmekte, imtihanın ameli düzlemde olacağı beyan edilmektedir. Bilgice, malca veya makamca üstünlük Rabbimiz nezdinde geçerli olmamakta, gerçek üstünlük amellere göre değerlendirilmektedir.

Rabbani bilgi ile karşılaşan ve bu bilgiyi kavrayan insan, söz konusu bilginin ışığında Rabbani bir amelde bulunmuyorsa, sahiplendiği fakat yaşamadığı bu bilgi kendisi için bir yük, bir vebaldir.

Nitekim bildikleri ile amel etmeyen kimselerin Kur'ani tabirle "Kitap yüklü eşeklere" benzetilmesi meseleye açıklık getirmektedir. Eşek hepimizin bildiği gibi bir yük hayvanıdır. Hayvan olma hasebiyle taşıdığı yükten faydalanma bilincinden uzaktır. Sirtında taşıdığı yük ne olursa olsun, onun sıfatını ve değerini değiştirmez.

Sirtında odun da taşısa, altın da taşısa. kitap da taşısa onun sıfatı yine aynıdır.

Rabbani bilgiye sahip olmasına ve o bilgiyi taşımasına rağmen, taşıdığı bilgiden faydalanmayan kimsenin, elbetteki adı zikredilen hayvandan bir farkı yoktur. Bu kimse yaşadığı zaman faydalı olabilecek bilgiyi taşımakta ancak yaşamadığı için bu bilgiden faydalanmamakta ve faydalanmadığı bilgiyi bir yük olarak taşımaktadır. Faydalanmadığı bu ilimden diğer insanları faydalandırması ise oldukça zor bir hadisedir. Bu konuda merhum Said Nursi'nin güzel bir ifadesi vardır..

Hakiki mürşid-i alim; koyun olur, kuş olmaz.

Hasbi verir ilmimi.

Koyun verir kuzusuna hazmolmuş musaffa sütünü.

Kuş veriyor ferhine luabalud kayyım

Bu beyitlerde, talebelerine yol gösteren bir alimin, talebelerine karşı kuş gibi değil, koyun gibi olması gerektiği vurgulanmaktadır. Ana kuş yavrusunu, ağzına aldığı yiyeceği tükürüğü ile karıştırıp kusmukla beslerken: koyun yediğini hazmetmekte, özümlemekte ve bunu süt olarak yavrusuna vermektedir.

Okuduğunu hazmetmeden. yaşamadan, özümlemeden talebelerine tükürkle karışık bir anlatımla aktaran kimselerin, yediklerini hazmetmeden kusmuk olarak yavrusuna veren kuşlardan ne farkı vardır. Merhum Said Nursi bu noktaya temas etmekte ve bu gerçeği güze! bir şekilde örneklendirmektedir.

Bilgi, mal. makam... vs. gibi değer kabul edilen her şey. insanlara Allah'ın izniyle ve insanların denenmesi için verilmektedir. Şunu idrak etmeliyiz ki Allah'ın bize verdikleri ile değil, Allah'ın bize verdiklerini Allah yolunda kullanarak ve Allah'a takdim ederek cennete girebileceğiz. Mesela el. ayak. dil, dudak. göz. kulak gibi uzuvlarımız. Allah'ın bizlere lütfettiği nimetlerdir. Bu nimetlerin bizlere verilmesi ve bizlerin bu nimetlere sahip olması, bizleri cennete sokmaz. Ancak ve ancak Allah'ın verdiği bu nimetleri Allah yolunda kullanarak cenneti umabiliriz.

Bilgi. mal. mülk. para ve servet de Allah'ın izniyle insanlara verilen nimetlerdir. Bu nimetlere sahip olmak üstünlük değildir. Üstünlük bu nimetten Allah yolunda kullanmakla gerçekleşebilir. Bu nimetler Allah'ın razı olacağı yolda

kullanılarak Allah'a takdim edildiği zaman nimet olma vasfını koruyacak ve nimet sahibinin kurtuluşuna vesile olacaktır.

Sahip oldukları malı Allah'ın razı olacağı yolda kullanarak ebedi kurtuluşun için değerlendiremeyen kimseler, değerlendiremedikleri ve dolayısıyla faydalanamadıkları malı taşıyan (haya ederek söylüyorum; eşek gibidirler. Öyle ki eşekler yüklerine yük katılmasını istemezlerken, bu kimseler yüklerine yük katabilmek için geceli çabalamaktadırlar. Normal eşeklerin bile tuhafına gidecek bu durum, henüz bu seviyeye ulaşmamış kimselerin oldukça rağbet ettikleri bir durumdur!.

Allah'ın verdiği malı. Allah yolunda infak etmekten çekinenler. Kur'an-ı Kerim'de şöyle zikredilmektedir;

Ve onlara: "Size Allah'ın rızık olarak verdiklerinden infak edin" denildiği zaman, o küfre sapanlar iman edenlere derler ki: "Allah'ın eğer dilemiş olsaydı yedireceği kimseye, biz mi yedirecek misiz? Gerçekten siz, apaçık bir sapıklık içindesiniz."^{38[38]}

Meseleye yaklaşım mantıkları gavet açıktır: "Allah di-" leseydi o muhtaçlara verirdi. Allah'ın vermediği kimselere biz mi vereceğiz" demektedirler.

Bu mantık zamanımıza yabana mı?

Elbetteki değil!..

Allah'ın razı olacağı yolda mücadele eden müslüman-lara infak etmekten içtinap ederek, bu müslümanlara; Allah yardımcınız olsun" diyen kimselerde de aynı mantık, aynı cahili hastalık bulunmaktadır. Allah'ın razı olacağı yolda mallarını infak etmekten içtinap eden bu kimseler, savaş emri ile mükellef olduklarında yine kenara çekilecekler ve müslümanlara yine: 'Allah yardımcınız olsun" diyerek, onlardan uzak durabileceklerdir. Çünkü bu cahili yaklaşımın ilk patentini ellerinde bulunduran İsrailoğulları Harının davranışı böyledir..

Dediler ki: "Ey Musa, onlar orada durduğu sürece biz hiçbir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git, İkiniz savaşın. Biz şüphesiz burada, duranlarız."^{39[39]}

Ayet-i kerimeden de anlaşılacağı üzere söz konusu beldeye girerek oradaki insanlarla savaşmaları emredilen İsrailoğulları. oradaki insanları kuvvetli gördükleri için can korkusuyla savaşmaktan kaçınmaktalar ve Musa (a.s.)'a:

"Sen bizim gibi acizleri, güçsüzleri bırak. Gerçek kuvvet ve güç sahibi olduğunu söylediğin Rabbinle git ve ikiniz savaşın. Biz burada bekleyeceğiz. Siz onları yenip, o beldeden uzaklaştıncaya biz oraya geleceğiz.." demektedirler.

İsrailoğulları tarafından binlerce yıl önce söylenen bu sözler. Resulullah (s.a.v.)'in ümmetinden olduklarını iddia eden birçok kimse tarafında şu şekilde tekrarlanmaktadır: "Bak kardeşim görüyorum ki çok samimisiniz ve Allah rızası için mücadele etmek istiyorsunuz. Fakat bilmeniz lazım ki düşman çok kuvvetli. Can ve mal korkusunu taşıyan müslümanlar ise biraraya toplamamız mümkün değil. Mutlaka bir bahane bulup, sizin yanınızdan savuşacaklar-dır. Ben tabi ki

^{38[38]} 36-Yasin 47

^{39[39]} 5-Maide 24

onlardan değilim. Ama bildiğiniz gibi çoluk çocuk sahibiyim ve bir baba olarak onların geleceğinden sorumluyum. Yarın okula gidecekler. Haydi diyelim ki okul önemli değil fakat mezun oldukları zaman durum ne olacak? Ne iş yapacaklar? Ne yeyip. ne içecekler? Bütün bunları düşünmek zorundayım. Görüyorsun ki kolay değil. Herneyse dertlerimle seni de dertlendirmeyeyim!. Ben yine de sizin için dua edeceğim. Allâh yardımcınız olsun. İnşallah onları yenersiniz de hep birlikte İslam'ın nimetlerinden faydalanırsınız!.."

Evet, böyle diyebiliyorlar ve bunları dedikten sonra da kendilerini kutlamamızı ve dualarını bizlerden esirgemedikleri için onlara "Hay Allah sizden razı olsun" dememizi bekliyorlar!. Tabi ki üzülüyoruz, sıkılıyoruz, iğreniyoruz bu durumlarından. Onların bu durumuna bakarak "Hay Allâh müstahakmızı versin" demeye de gerek duymuyoruz. Zaten Allah(c.c) müstahaklarını vermiş!.

Şeytan ve dostlarının ameli sahada yaptıkları tahribatlardan bir diğeri ise. müslümanları emr-i bil maruf ve nehyi anil münkerden uzaklaştırmalarıdır. Emirler ve ne-hiyler karşısında basit gibi gözükken bu suskunluk korkunç neticeler vermiş, çeşitli kötülüklerin İslam toplumunda yaşamasına ve yayılmasına zemin hazırlamıştır.,

Yapmakta oldukları münkerlerden birbirlerini sakındırmıyorlardı. Yapmakta oldukları şey ne kötü idi^{40[40]}

Zikredilen İlahi buyruk ile bu hastalığa işaret edilmektedir. "Her koyun kendi bacağından asılır, sana ne, bana ne.." gibi tabirlerle kök salan bu tutum, kötülüklerin yaşamasına ve yaygınlaşmasına neden olmuştur. Fahişelerin ve homoseksüellerin içinde bulunduğu durum ve onların bu rezilliklerine müdahale edilmemesi, yaşanan durumun vehametini göstermektedir. Hatta öyle durumlara gelinmiştir ki, sokaklarda görülen homoseksüellere gülümsenmekte ve iğfal edilen genç kızların haberlerini yayınlayan gazeteler satış rekoru kırmaktadır. Çünkü toplumun ahlak seviyesi o kadar düşmüş ve düşürülmüştür ki, bu gibi olaylar İğrenç bir hoşgörü ve sapık bir hoşnutlukla karşılanabilmektedir.

Bir genç kızın aldatılarak iğfal edilmesini ve kötü yola düşürülmesini sapık bir zevkle okuyan kimseler, aynı durum kendi kızkardeşlerinin veya kendi kızlarının başına geldiğinde de aoaba ne yapacaklardır?

Bu soru kendilerine yöneltildiğinde kızacaklar ve kaşlarını çatarak: "Hiç böyle şey olur mu?" diyeceklerdir!.

Bunlar cahil kimselerdir!

Bu kimseler toplumsal kültürün ne olduğunu ve bu kültürün insanlar üzerindeki etkisini bilmemektedirler. İğfal edilen kızın babasına veya erkek kardeşine sorsalar, onlar da böyle bir şeyin olacağını hiç düşünmüyorlardı. Onlar da "Hiç böyle şey olur mu?" diyeceklerdi. Onlar da böyle bir rezillığe ihtimal vermiyorlardı.

Fakat düşünmedikleri, ihtimal vermedikleri bu rezillik gerçekleşmiş, olmaz dedikleri şey olmuştu işte!.

^{40[40]} 5-Maide 79

Hem neden olmasın ki?

Şeytan ve dostları böylesi rezilliklerin gerçekleşmesi için her türlü şartı ve zemini hazırlamamışlar mı?

Söz konusu insanlar böyle bir zeminde ve bu şartlardan etkilenecek yaşamıyorlar mı?

Tabi ki bunu biraz açıklamamız gerekecektir.. Bu toplumlarda öncelikle görücü usulü evlenme yadırganmış ve basın-yayın faaliyetleriyle böylesi evlilikler ilkel ve çağdışı olarak empoze edilmiştir. Değişik kültür faaliyetlerinde görücü usulü ile evlenmeye çarpık örnekler verilmiş, birbirini görmeden, birbirini tanımadan evlenen çiftlerin karşılaştıkları olaylar dram ve komedi türünde sergilenmiştir. Görücü usulü ile evlenmeyi böyle sanan genç kızlar elbetteki bu kültür faaliyetlerinin tesiri altına girmektedirler. Bu gibi faaliyetlerin toplum kesiminde ne derece kabul gördüğü ise aşikardır. Görücü usulü ile evlenmekten söz edildiği zaman, genç kızların büyük bir çoğunluğu dudak bükmekte ve alaycı bir üslupla; "Hangi çağda yaşıyoruz" demektedirler.

Peki ama bu genç kızlar nasıl evleneceklerdir?

Bu soruya da birçok yazar, tiyatrocu, fotoromana ve sinamacı cevap vermektedir. Sık sık yayınlanan fotoromanlarda ve sahneye konulan filmlerde genç kızın bir erkekle tanışması, onunla gezmesi, onunla beraber olması ve daha sonra evlenerek mutlu sona ulaşmaları konu edilmektedir. Bu fotoromanları dikkatle okuyan ve bu filmleri hayranlıkla seyreden genç kızlara, nasıl evlenecekleri konusunda çiçekli bir yol gösterilmektedir.

Artık yapılacak iş. kendisiyle ilgilenen erkeklerden bir tanesini seçmek ve onunla bir süre arkadaşlık yaptıktan sonra evlenip-mutlu olmaktır. Fakat ne yazık ki tanıştığı erkek, filmlerde seyrettiği (hadım) erkek gibi davranmamış ve kendisine zorla sahip olmuştur. Daha da kötüsü, almış olduğu kültüre göre sahip olduğu kızla evlenmeyi enayilik telakki eden erkek arkadaşı, ona sahip olduktan sonra onu ya satmaya yeltenmiş, ya da terketmiştir. Daha sonra karşılaşabilecekleri olaylarla kısa sürede "Satılık kadın" durumuna düşebilecek olan bu zavallılar, aldatılarak sürüklendikleri bu durumun bedelini hayatlarıyla ödeyecekler ve gözyaşları içinde; "Gerçek hayat, filmlerdeki gibi değilmiş!" diyeceklerdir.

Peki bu adi zihniyet,

bu namus düşmanları, gerçek hayatın filmlerdeki gibi olmadığını bilmiyorlar mı?

Ne yazık ki yüzbinlerce kızın kötü yola düşmesine vesile olan bu zihniyet, kötü yola düşen kızları toplumun yüzkarası olarak damgalarken, kendileri saygı(!) mevkilerde bulunmaktadır. Aslında toplumun gerçek yüzkarası, cahiller tarafından alkışlanan bu namussuzlar ve bu namussuz zihniyettir.

Bu zihniyeti alkışlayan.

bu zihniyetin yaşamasına göz yuman şaşkınlık, bu zihniyete kendi ailelerinden de kurbanlar vereceklerdir. Komşusunu yakan ateş, onların evine de sıçrayabilecektir.

İnsanları emr-i bil maruf nehyi anil münkerden uzaklaştıran şeytan ve dostları, namaza da müdahale etmişler ve bu müdahaleye maruz kalan insanlar, namazın anlamından uzak bir konuma düşmüşlerdir. Nitekim halkında müslüman olan ülkelerde yaşayan birçok İnsan namaz kılmakta, fakat ne var ki kıldıkları namazdan gafil bulunmaktadırlar. Kur'an-ı Kerim ifadesiyle bu kimseler namazlarında yanılığdadırlar, ne için nereye yöneldiklerinin, ne yaptıklarının bilincinde değildirler..

işte (şu) namaz kılanların vay haline, ki onlar namazlarında yanılığdadırlar. Onlar gösteriş yapmaktadırlar.^{41[41]}

Müslümanların en görkemli ve en anlamlı ibadeti olan namaz, günümüzde ne yazık ki Önemini ve etkinliğini kaybeden bir eylem durumuna getirilmiştir.

Namaz kılmayı veya hacca gitmeyi ticari bir bonservis olarak kullananları bir kenara bıraksak bile. samimi müslümanlarda da namaza ilişkin yanılığlarla karşılaşabiliyoruz.

"Ne yapmalı?" sorusuyla yanınıza gelen bir müslümana; "Öncelikle dosdoğru namaz kıl" dediğinizde, bir el havada sallanmakta ve; "Zaten namaz kılıyoruz" şeklinde basit bir cevap verilmektedir!.

Oysa ki bu namaz.

Mekke dönemi müslümanlarının en büyük eylemle-rindendi. Bu kutlu müslümanlar dosdoğru kıldıkları namaz ile cahili pisliklerden temizleniyorlar, dosdoğru kıldıkları namaz ile dosdoğru bir Rabbani kimliğe kavuşuyorlardı.

Nitekim Resulullah (s.a.v.) Efendimiz.,

"Herhangi birinizin kapısında günde beş defa yıkandığı bir nehir nisa, o kimsenin üzerinde kir kalabileceğini tasavvur edebilir misiniz?" buyurunca Ashab: "Kir kalmaz" dedi. Bunun üzerine Resulullah (s.a.v.): "İşte beş vakit namaz da böyledir" buyurdu.^{42[42]}

Cahili toplumlarda yaşayan müslümanlar, bu cahiliyeden kaçınılmaz olarak etkilenmektedirler. Bu müslümania-ra sosyal yaşantıları esnasında cahiliyeden birçok izler, birtakım pislikler bulaşmaktadır. Böyle bir konumda bulunan müslümanların öyle namaz kılmaları gerekir ki, kılacakları bu namaz ile üzerlerindeki cahili izler ve pislikler dökülebil-sin. Dosdoğru kılacakları bu namazla dirilsinler, bu namaz İle Rabbani iklimi teneffüs etsinier.

Allah'ın huzuruna durdukları zaman, neleri terketmeleri gerektiğini ve neleri terkettiklerini bilsinler. Yöneldikleri kıbleye, vücudlarıyla, akıllarıyla, fikirleriyle, kalbleriyle, her şeyleriyle yönelsinler..

Rabbim şahiddir, muhtacız böylesi namazlara!.

Havaya, suya, ekmeğe muhtaç olmamızdan daha fazla , çok daha fazla muhtacız böylesi namazlara. Çünkü böyle kılınan namazlarda temizlenebilecek ve böylesi namazlarda dirilebileceğiz..

Evlerinizde namaza durmazdan önce düşünün!..

Resulullah (s.a.v.) o sırada, evinizin bir odasına teşrif etmiş olsa, Resulullah

^{41[41]} 107-Maun 4...6

^{42[42]} Sünen-i Nesei 461

(s.a.v.)'in bulunduğu odaya, onun huzuruna nasıl girersiniz?

Bunu düşünün!...

Vücudunuzun heyecanla titremesini, kalbinizin say gıyla çarpışını dinleyin!.

Sonra seccadenize bakın!.

Kendi kendinize; "Şimdi Resulullah (s.a.v.)'in huzuruna değil, onun ve hepimizin Rabbi olan Allah (c.c.)'in huzuruna çıkıyorum" diyerek kendinizi uyarın, ikaz edin.

Korkarak, titreyerek, severek, sevinerek girin O'nun huzuruna.

"Allahuekber" diyerek O'nu tekbir ettiğiniz zaman, O'nun dışında kalan herşeyin küçüklüğünü, acizliğini bir kez daha idrak edin.

Namaz boyunca Rabbinizle konuşmanın, Rabbinize açılmanın, Rabbinize sığınmanın haşyetini teneffüs edin.

Ve açın ellerinizi, isteyin Rabbinizden,

O'ndan isteyin,

Malik'ül Mülk'ten isteyin,

Rahman ve Rahim olandan isteyin..

Kendinizi unutup, kardeşleriniz için isteyin,

garipler, mustazaflar, muvahhidler için isteyin..

Sonra doğrulun seccadenizden ve dosdoğru kimliklerle, dosdoğru eylemlere doğru yürüyün..

İnsanları kurtarmaya ve gerçek kurtuluşa doğru yürü vüni...

Dinin Tahrif Edilmesi

Geçtiğimiz konularda imanın, kitabın ve amelin tahrif edilmesine değinmiştik. Bu tahrifatlardan sonra "Dinin tahrif edilmesi" başlığında yazacak fazla birşey kalmamaktadır. Çünkü değindiğimiz tahrifatlardan sonra dinin tahrif edilmemiş tek bir vasfı, yani sadece ismi kalmaktadır.

Tabi ki aklımıza şu soru gelebilir..

İlahi dinin ismi olan "İslam" kelimesine neden dokunmamışlardır?

İlahi dinin yaşanır şeklini belirleyen hükümleri tevil ve tahrif eden şeytan ve dostları, hükümlerde bu tahrifatı yapmalarına rağmen İlahi dinin ismi olan "İslam" kelimesine neden dokunmamışlar ve bu ismi neden değiştirmemişlerdir?.

İnsanları ve, insanlardan meydana gelen toplumları yakından tahlil eden kimseler için önemli olan bu soruyu, kelimeler ve kelimelerin anlamları üzerinde durarak açıklayabiliriz.,

Konuşabilme yeteneğine sahip olan insanlar, sosyal yaşantılarında birçok kelimeler ve kavramlar kullanmaktadırlar. Kelimeler ve kavramlar taşıdıkları anlam ile değer kazanmakta ve bu anlama göre kullanılmaktadır. Kelimeler ve kavramlar anlamlarına göre değer kazanmalarına rağmen kelimeler ile anlamları arasında somut ve değişmez bağlar yoktur. Çünkü kelimeler ve anlamları farklı düzlemlerde bulunmaktadırlar.

Harf ve seslerden meydana gelen kelimeler, müşaha-de edilebilir maddi bir düzleme ait olmalarına rağmen bu kelimelerin içerlediği anlam zihinsel bir düzleme aittir. Kelimeler ve anlamlar farklı düzlemlere ait oldukları için bunlar arasında doğru orantılı bir bağlantı yoktur. Bu nedendir ki harf ve seslerden meydana gelen kelimeler aynı kalmasına rağmen, bu kelimelerin zihinlerde uyandırdığı anlam nesilden nesile değişebilmektedir. Bir toplumun zihninde çok geniş anlamlar uyandıran bir kelime, daha sonraki toplumların zihninde bu derin anlamını yitirebilmektedir. Hatta bunun ötesinde, içerdiği anlam ile Önceki nesillerin uyanmasına vesile olan bazı kelimeler bu anlamlarını yitirerek yanlış anlamlar yüklenmekte ve bu yanlış anlamlar ile daha sonraki nesillerin uyutulmasına vesile olabilmektedir.

Kelimeler aynıdır, harf ve seslerden meydana gelen yapısı değişmemiştir. Değişen ve değiştirilen, bu kelimelerin zihinlerde uyandırdığı anlamlardır. Şunu bilmemiz gerekir ki bir nesilden daha sonraki nesillere intikal eden miras, kelimelerin içerdiği anlamdan ziyade kelimelerin kendisidir. Geçmişe ve geçmişteki sevdiklerine bağlı kalmak isteyen toplumlar, kendilerine miras kalan bu kelimelere karşı çok tutucudurlar. Mesela saadet asrından günümüze intikal eden birçok kelime vardır. Saadet asrı müslümanlarının kullandığı bu kelimeler, günümüzde yaşayan birçok insan tarafından da kullanılmaktadır. Ne var ki saadet asrından günümüze intikal eden sadece kelimelerdir. Bu kelimelerin içerdiği birçok yüce anlam günümüze intikal etmemiş, saadet asrında kalmıştır. Saadet asrında kullanılan birçok kelimenin anlamı, tevil ve tahrif edilerek günümüze ulaşmıştır. Fakat insanlar yine de bu kelimeleri dışlamak, bu kelimelerden feragat etmek istemezler. Çünkü birçok umudlan, birçok özlemleri bu kelimeler üzerine bina edilmiştir. "Aîlahuekber" nidaları ile kazanılan savaşları okudukları zaman, aynı kelimeyi tekrarlayarak, aynı kelimeyi haykırarak yeni savaşlar kazanacaklarına inanırlar.

Oysa düşünmeleri gerekiri.

"Alhhuekber" kelimesi, asr-ı saadet müslümanları için ne anlam ifade ediyordu? Öncelikle bunu düşünmeleri, bunu araştırmaları ve bunu idrak etmeleri gerekir. Bu yüce kelimenin, yüce manasını anladıktan sonra, dönsünler kendilerine, incelesinler çevresindeki insanları ve bu insanların "Alhhuekber" kelimesinden ne anladıklarını ve bu kelimeyi hangi anlamda kullandıklarını tesbit etsinler.

Bunu tesbit ettikleri zaman.

insanları arkalarına alarak hergün kıldıkları namazlarda yüzlerce kez "Allahuekber" diyen kimselerin neden aciz olduklarını da tesbit edebileceklerdir, Ve anlayacaklardır,

kıldıkları ve kıldıkları namazlarda yüzlerce kez "Yegane büyük Allah'tır" diyen kimselerin, zikrettikleri bu söze rağmen yüce olan Allah'tan değil de, zelim olan tağuttan korkmalarının nedenini!.,

Konumuzla ilgili olan "Din" ve "İslam" kelimeleri de, nesilden nesile miras kalan ve her neslin genellikle sahip çıktığı kelimelerdir. Resulullah (s.a.v.) ve ashab-ı kiram nasıl ki "Dinimiz İslam" demişlerse, yaşadığımız toplumun büyük

bir çoğunluğu da bu kelimelere sahip çıkmakta ve "Dinimiz İslam" diyerek, bu kelimeleri telaffuz etmektedirler. Ne var ki sahip çıktıkları ve telaffuz ettikleri sadece bu kelimelerdir!.

Şeytan ve dostları insanların sınımsız sarıldıkları bu kelimelere müdahale etmeye gerek duymamışlardır. Çünkü onların rahatsız olduğu husus harflerden ve seslerden oluşan kelimeler değil, bu kelimelerin zihinlerde ve gönüllerde uyandırdığı anlamlardır. Bu nedenle kelimeleri değil, kelimelerin anlamlarını tahrif etmişler ve bu tahrifatla istedikleri şeytani hedeflere ulaşmışlardır.

Din nedir?

İslam nedir?

"Dinimiz İslam" ne demektir? sorularının gerçek cevabını bilmeyen birçok insan, bu soruların cevabını bilmemelerine rağmen "Dinimiz İslam" diyebilmektedirler. Bu insanlar şeytan ve dostları tarafından aldatılmışlardır. Bu insanlar Allah adına konuşan ancak tağuta uşaklık yapan satılmışlar, belamlar ve din tüccarları tarafından aldatılmışlardır.

Satılmışlar tarafından aldatılan bu insanlar, "Din" kelimesinin asli manasını bilmedikleri gibi bilmediklerini de bilmemektedirler. Çünkü şeytan ve dostları bu kelimeye kendi menfaatlerine uygun bir anlam yüklemişler ve sömürdükleri insanlara "Din" kelimesini bu şeytani anlamla birlikte vermişlerdir. "Dinimiz İslam" diyen birçok insan, bu ifadeyi kullanırken şeytan ve dostlarının empoze ettiği manayı anlamakta ve bu manada kullanmaktadır. anlayış,, taguttan aidiğ, destekle hayli yaygınlaşmıştır Tabi ki ortaya çıkan bu din anlayışına göre kendilerine "Aziz din adamı" denilen bazı zelil kimseler de, vaaz ve fetva kürsülerine oturmuşlardır!.

Artık dine ait bütün sorunları halletmek için, bu kimselere müracaat edilmesi gerekmektedir. Çünkü bu gibi işler, bunların görevleridir. Şeytan ve dostları bu satılmışları, sapık bir din anlayışını anlatmaları ve yaygınlaştırmaları için görevlendirmiş ve bunlara değişik makamlar ve unvanlar vermişlerdir.

Bunlar tağuta hürmet ettikleri için hürmete layık görülen kimselerdir!.

Tağutun çıkar ve menfaatlerine hürmet etmeyen gerçek alimler, gerçek hocalar cezalandırılırken: tağutun önünde eğilip, bükülen bu satılmışlar, üç-beş parça kemikle ödüllendirilmektedir. Oysa yedikleri kemikler, namaz kıldırdıkları cemaatin kemikleridir. Hak adına yapılan batıl konuşmalarla aldatılan cemaatlerin etlerini yiyen tağut, kemikleri de bu köpeklere atmaktadır.

İslam dinine karşı işlenebilecek olan cürümler, bu satılmışlar tarafından işlenmektedir. Bu cürümlerden bazılarını, Kur'an-ı Kerim'de beyan edilen şu örneklerle zikredebiliriz..

Onlar dinlerini oyun ve eğlence (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı da onları aldatmıştı..^{43[43]}

Topluma verilen din anlayışının temel direklerinden olan "Mevlid" toplantıları, bu ayet-i kerimeye açık bir Örnektir. "Mevlid farz mıdır, sünnet midir, nafile midir?. sorularına; "Güzel bir adettir" şeklinde cevap verilmektedir.

^{43[43]} 7-Araf 51

"Güzel bir adettir" cevabını verenler, bu güzel adetle yolunu bulan mevlidhanlardır!. Din adamı geçinen bu mevlidhanlara okudukları mevlidler için para verilmese, "Mevlidin dinde yeri olmadığını, bidat ve hurafe olduğunu" önce onlar, hiç şüpheniz olmasın ki önce onlar söyleyeceklerdir. Boş ellere, boş zarflara bakacaklar ve "Bize faydası olmayan mevlidin, ölmüşlere hiçbir faydası yoktur" diyeceklerdir.

"Cengizhan mı yoksa Mevlidhan mı daha zalimdir?" sorusuna: "Mevlidhan" diye cevap vermek daha doğru olacaktır. Çünkü dini bir kisve altına saklanan bu mevlidhan-lar, gizli düşmanlıkları ile insanların dünyalarına ve ahiret-lerine büyük zararlar vermektedirler.

Avrupa'da para karşılığı "Cennet tapusu" satan geçmiş papazlar ile bunlar arasında elbetteki bir fark vardır. Papazlar "Hıristiyanlık" adı altında İnsanları sömürürken, bunlar "İslam" adı altında insanları sömürmektedirler.

İçki masaları arasında yapılan sünnetler ve bu sünnet düğünlerinde Kuran ve mevlid okuyan zeliller, dinlerini oyun ve eğlence konusu edinenlerin ta kendileridir.

Apaçık belgelerle indirdiklerimizi ve insanlar için kitapta açıkladığımız hidayeti gizlemekte olanlara, işte onlara, hem Allah lanet eder, hem de lanet edebilenler lanet eder.^{44[44]}

Hakkı batıla karıştırmayın ve sizce de bilinirken hakkı gizlemeyin.

Bu ayet-i kerimeler, hakkı bilmelerine rağmen bu mualmaktadır, Dünyalık menfaatler için hakk, gi bu kimselere aenellikle "nin Din adamı denilmektedir, s-lamda Din adamı sıfatı ile ayncahkh bir sınıf bulunmamasına rağmen halkında müslüman olan birçok ülkede din adamları zümresi bulunmaktadır. Cahiliyeye bağlı olan bu din adamları, İslam dinini, cahili görüşlerle çatışmayacak bir şekilde anlatmakla görevlidirler!.

Geçmiş devirlerdeki peygamberlerden şeytani isteklerde bulunan cahiliye mensupları, peygamber varisi (!) olduklarını İddia eden günümüzdeki bu din adamlarından da aynı isteklerde bulunmaktadır. Değişik ifadelerle tekrarlanan bu İsteklerde: "İslam dini Öyle bir şekilde anlatılmalıdır ki, cahili yapıların çıkar ve menfaatleriyle çatışmasın" denilmektedir.

Bu mümkün müdür?

İnsanların insanlara kulluk yapmasının reddedildiği İs-lami dünya görüşü ile insanların insanlara kulluğuna dayanan beşeri dünya görüşlerinin çatışmaması mümkün müdür?

Elbetteki mümkün değildir!.

Bu iki ayrı dünya görüşünün çatışmaması için, bu dünya görüşlerinden birisinin tevil ve tahrif edilerek diğer dünya görüşüne göre değiştirilmesi gerekmektedir. Ya beşeri dünya görüşü, İlahi dünya görüşüne göre değiştirilecek; ya da İlahi dünya görüşü tevil ve tahrif edilerek, beşeri dünya görüşü ile çatışmayacak bir duruma getirilecektir.

Peygamberler tarafından reddedilen bu gibi şeytani istekler, günümüzdeki din

^{44[44]} 2-Bakara 159

adamları tarafından kabul edilebilmektedir. Dünyalık menfaat için bu işe talip olan dm adamları, menfaat duygusuna can korkusu da eklenince seçimlerini yapmaktalar ve İslam dinini, cahiliyenin çıkar ve menfaatleriye çatışmayacak bir şekilde anlatmaya çalışmaktadırlar. Namaz, abdest, oruç ve güzel ahlakla ilgili meseleler, cahiliyenin çıkar ve menfaatlerini etkilemediği için söz konusu din adamları devamlı bu meseleler üzerinde durmaktadırlar. Tekrar tekrar gündeme getirdikleri bu meseleleri anlatırlarken gayet rahattırlar. Cahili sistemler bu meselelerin anlatılmasını sakıncalı görmemişlerdir. Çünkü müstekbirler, bu gibi meselelerin gündeme gelmesinden rahatsız olmazlar.

Peki neden?

Neden rahatsız olmazlar?

Fazla düşünmemize gerek olmadan bu nedenin cevabını yakın tarihte yaşanan bir olayda müşahade edebiliriz. ,

İrak, İngilizlerin tahakkümü altındayken ezan sesini duyan İngiliz komutan; "Bu nedir?" diye sorar. Kendisine duyduğu sesin ezan olduğunu söylediklerinde: "Bu ezanın İngiliz siyasetine ve İngiltere'nin menfaatlerine herhangi bir zararı var mıdır?" şeklinde ikinci bir soru sorar. Bu soruya: "Herhangi bir zararı yoktur hatta müdahale edilmemesinin faydası vardır" karşılığını alınca; "O halde bırakın okusunlar" cevabını verir,

Evet,

halkında müslüman olan ülkelere tahakküm eden birçok müstekbir, bu ülkelerde okunan ezanlardan ve sömürdükleri insanların namazlarından, oruçlarından rahatsız olmamaktadırlar. Çünkü bu insanlar namaz kılşa da, oruç tutsa da bu müstekbirlerin hükümlerine göre yaşamaktalar ve dost kabul ettikleri bu müstekbirlerin şeytani görüşlerine itaat ederek, boyun eğerek bu müstekbirlere kulluk

Peki İslam dinine göre böyle bir kulluk anlayışı var mıdır?

İslam'da olduklarını söyleyen bu insanlar, Allah'ın hükümlerine göre İslam dininde midir?.

Herhangi bir İnsanın İslam dinine girmesi için keli-me-i şahadet esas alınmıştır. Bir insanın müslüman olması için "Lailahe İUaAlhh Muhammedun Resulullah" buyruğunu tasdik ve ikrar etmesi gerekmektedir.

"Allah'tan başka İlah yoktur ancak Allāh vardır ve Muhammed (s.a.v.) Allah'ın Resulüdür" ifadesi ne demektir?

Bu ifadeyi tasdik eden kimseler, neyi tasdik etmektedirler?

Kelime-i şahadette "La ilahe" yani "(Allah'tan başka) İlah yoktur" ifadesine neden gerek duyulmuştur?

Neden sadece: "Allāh vardır ve Muhammed(s.a.v.) Allah 'm Resulüdür" denilmemiştir?.

Allah'tan başka İlah var mıdır ki,

şanı yüce Rabbimiz Allah (c.c.) bizleri "La ilahe" (Allah'tan başka İlah yoktur) buyruğuna davet etmektedir?

Akıllı olduklarını söylemelerine rağmen akılsızca bir aldanış içinde buiunan

insanlar bunu düşünmüyorlar mı?

Allah'tan başka İlah olmadığına göre "La ilahe" buyruğunu tasdik ve ikrar etmemiz neden emredilmiştir?

Çünkü!.

Allah'tan başka İlah yoktur gerçeğine rağmen tahakküm ettikleri insanlara ilahlık taslayan, kendilerini ilahlaş-tırmaya çalışan firavunlar bulunmaktadır. "La ilahe" buyruğu ile bunlar inkar edilecektir. Kendilerini ilahlaştırmaya çalışan bu müstebirler inkar edilecektir.

Peki.

İlahlaşmaya çalışmak ve insanlara ilahlık taslamak ne demektir?

Milyonlarca insanın kabul ve tasdik ettiği gibi her şeyi Allah (c.c.) yaratmıştır. İnsanları yaratan Allah (c.c), insanları dünya yaşantısında kendi zatından habersiz bırakmamış ve bu insanlara peygamberler göndererek nasıl ve ne şekilde yaşamaları gerektiğini kendilerine bildirmiştir. Bildirilen bu hükümlerle insanlara bir yol, bir dünya görüşü, bir yaşam biçimi sunulmaktadır.

Bir yol, bir dünya görüşü, bir yaşam biçimi olarak ifade ettiğimiz şeyin en kısa adı "Din"dir. Din kelimesi bütün bunları kuşatmaktadır. "Her yaşam şekli bir dindir ve her din bir yaşam şeklidir" ifadesi, genel olarak doğru bir ifadedir. Tabi ki Allah'ın hükümlerine göre belirlenen ve şekil alan din, Allah'ın razı olacağı dindir. Herhangi bir toplumun gittiği yol, herhangi bir toplumun dünya görüşü, herhangi bir toplumun yaşam şekli Allah'ın hükümlerine göre belirleniyor ise bu toplum Allah'ın razı olacağı bir din üzeredir. Allah'ın razı olacağı dini, yani İslam'ı yaşayan toplumlarda, Allah'ın hükümleri karşısında herkes eşittir. Bu hükümlerden muaf tutulan ayrıcalıklı veya dokunulmaz bir sınıf yoktur.

Peki bu durumdan herkes memnun mudur?

Elbetteki değildir!.

İnsanlar ezmek ve sömürmek isteyen müstebirler

bu durumdan hiç memnun değildirler. Çünkü İlahi hükümlere göre insanlar ezmeleri ve sömürmeleri mümkün değildir. Bu durumda yapacakları iş, kendi çıkar ve menfaatlerine dokunan İlahi hükümleri tevil ve tahrif etmek ve yaşam şeklini belirleyen yeni hükümler vazetmektir.

Yaşam şeklini belirleyecek yeni hükümler vazetmek!..

Ne demektir bu?

Allah (c.c.) böyle bir yetkiyi kime vermiştir?

Okuduğu Kur'an-ı Kerim'i anlamaya çalışan herkesin bildiği gibi, Allah (c.c.) böyle bir yetkiyi peygamberlerine dahi vermemiştir.

Bu demektir ki.

insanların nasıl ve ne şekilde yaşayacaklarına dair hüküm vazetme yetkisi sadece ve sadece Allah (c.c.)'a aittir. Hiçbir insana verilmeyen bu yetki ancak Allah'a aittir. Daha açık bir ifade ile insanların nasıl ve ne şekilde yaşayacaklarını belirleme hakkı, sadece ve sadece Allah'ın hakkıdır.

İlah olmakla ilgili olan bu hak, yegane İlah olan Allah (c.c.)'ın hakkıdır.

İnsanların nasıl ve ne şekilde yaşayacaklarına dair hüküm vazetme meselesi, İlah olmakla ilgili bir mesele ise aldatılan bütün şaşkınlara soruyoruz..

"İnsanların nasıl ve ne şekilde yaşamaları gerektiğini beyan eden Allah'ın hükümlerine rağmen, kendi çıkar ve menfaatlerine uygun şeytani hükümler vazeden bu firavunlar kimdir? İnsanların nasıl ve ne şekil yaşayacaklarına dair hüküm vazetme meselesi, İlah'lıkla ilgili bir mesele olduğuna göre bunlar İlah mıdır?"

Bağırsaklarında pislik taşıyan bu mahluklar, elbetteki İlah değildir. Ne var ki İlah olmayan bu firavunlar. İlah'lıkla ilgili meselelerde hüküm vazederik ilahlaşmaya çalışmaktalar ve tahakküm ettikleri insanlara ilahhk taslamaktadırlar.

İşte ilahlaşmaya çalışmak veya İnsanlara İlahhk taslamak budur. Bu anlaşıldığı zaman, "La ilahe" (Allah 'tan başka İlah yoktur) hükmünün vazedilme nedeni ve hikmeti daha iyi anlaşılacaktır.

Bizleri bu hükme davet eden Rabbimiz, bizlere bu hükmün gerektirdiği tavrı emretmektedir. Bu hükmün gereği İşe ilahlaşmaya çalışan, insanlara ilahlık taslayan firavunların red ve İnkâr edilmesidir. Kelime-i şahadette yer alan "La ilahe" buyruğu bunu gerektirmektedir.

Herhangi bir insanın İslam dinine girebilmesi için; kendisine ilahhk taslayan bütün firavunları, ilahlaştırılmaya çalışan bütün putları "La ilahe" buyruğu ile İnkâr etmesi, bu inkardan sonra "İlâAllah" diyerek alemlerin yegane yaratıcısı olan Allah (c.c.)'a yönelmesi ve 'Muhammedun Re-sulullah' buyruğu ile Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)'i Re-sulullah olarak, bir önder ve bir örnek olarak kabul ettiğini ikrar etmesi gerekmektedir.

Kelime-i şahadetin manasını bilmeden, bunun gerektirdiği tavrın idrak etmeden, bu kelimeyi telaffuz eden herkesi müslüman kabul edebilmemiz mümkün değildir. Çünkü günümüzde yaşayan birçok firavun bil kelime-i şahadeti telaffuz etmekte ve müslüman olduklarını ileri sürmektedirler. Alim geçinen bazı şaşkınlarda; "Şayet

Bu gibi kimselere alim denilse de bunlar aslında cahildirler. Çünkü Kur'an Kerim'de yapmakla emredildiği-miz ve yapmaktan nehyedüğimiz hükümler vardır. Herhangi bir müslüman yapmakla emredildiğimiz takva ile ilgili bir hükmü yaşamamasına rağmen inkar etmezse dinden çıkmaz. Fakat yapmaktan nehyedüğimiz küfre ait bir hükmü, inkar etmemesine rağmen, ikrah söz konusu değilken yaparsa dinden çıkar. Tabi ki kişiyi günaha sokan ameller ile küfre sokan amelleri birbirinden ayrı değerlendirmemiz gerekir.

Kelime-i şahadeti telaffuz etmelerine rağmen firavun-laşan ve firavunlara kulluk yapan kimseler müslüman değildirler. Çünkü kelime-i şahadet sihirii veya büyüü bir kelime değildir ki. bu sözü söyleyen kimsenin hali, durumu, yönelişi, fiilleri ne olursa olsun hemencecik onu mümin yapabilsin!. Oysa büyüden ve sihirden münezzeh olan kelime-i şahadetin yüce bir anlamı vardır. Nitekim bu yüce anlam, bu sözü söyleyen kimselerin yaşantılarına ve fiillerine müdahale etmektedir. İşte bu müdahale ile, bu müdahaleyi kabul ve tasdik etmek ile bir

insan müslüman olabilir.

Netice olarak kelime-i şahadeti telaffuz. etmelerine rağmen, firavunların şeytani hükümlerine gönülden itaat eden kimseler; namaz da kılsalar, oruç da tutsalar, hacca da gitseler ne yazık ki müşriktirler.

Peki bu zavallılara tekrar tekrar namazı, tekrar tekrar abdesti, tekrar tekrar orucu ve güzel ahlakı anlatan birçok din adamı bu durumu bilmiyor mu?

Hem Allah'a, hem de tağuta kulluk yapılmayacağını bilmiyorlar mı?

Hem Allah'a, hem de tağuta kulluk yapmaya çalışan kimselerin müşrik olduklarını ve bu kimselerin yaptıkları bütün amellerin boşa gideceğini bilmiyorlar mı?

O halde neden. neden anlatmıyorlar.

Allah'a kul olmak isteyen bu insanlara acımıyorlar mı?

Bilmeyerek cehenneme doğru yol alan insanları.

cennet vaadleriyle aldatmaya utanmıyorlar mı?

Allah(c.c.)'m Kahhar olduğunu ve hakkı gizledikleri için kenelerini kahredeceğini bilmiyorlar mı?

O halde neden, Çünkü sakıncalı!.. Allah'a karşı cürüm işlemeyi sakıncalı görmeyen bu gatjmişlar. firavunlara karşı cürüm işlemeyi sakıncalı görme kte di i'ler Allah'tan değil de firavunlardan korkan bu satılmılara artık ne

Allah'ın hükümlerini derin bir suskunlukla gizleyen ve büyük bir cüretle tevil eden bu satılmışlar, cahiliyenin akar ve menfaatlerine dokunmayan bazı İlahi hükümleri tekrar tekrar anlatarak "Din adamı!" unvanlarını korumaktadırlar.

Bunların din adamı oldukları doğrudur. Bilmemiz ve bilinmesi gereken husus, bu aldatıcıların kimin dini üzerinde olduklarıdır!.

Aldıkları az bir paha karşılığında hakkı gizleyen bel'amlardan bazıları, anlattıkları birkaç doğruyu dikkate alarak halkı ıslah ettiklerini ve iyi işler yaptıklarını zannetmektedirler. Oysa Kur'an-ı Kerim ifadesiyle bunlar tesatçıların ta kendileridir.,

(Mustek birlerin ve aldatıcı lann) kendilerine; "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz yalnızca ıslah edicileriz" derler.

Haberiniz olsun; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır, ama farkında değildirler.^{45[45]}

Allah adını kullanarak insanları insanlara kul yapan, bilerek veya bilmeyerek zulmü ve sömürüyü meşrulaştıran bu aldatıcılardan ortak bir ses gelir..

Biz yalnızca ıslah edicileriz!.

Firavunların zulmüne,

emperyalistlerin sömürüsüne uğrayan insanları ıslah etmek, daha doğru bir ifadeyle onları ehilleştirmek isterler.

Allah'ın rızasını isteyen İnsanlara; "Şayet Allah'ın rızasını istiyorsunuz, saygıdeğer firavunlara itaat edin ve sakın fesat çıkarmayın" derler. Peygamberlere ve peygamber varislerine itaat etmekle ilgili olan ayet-i kerimeleri, firavunlara itaat edilmesi için delil olarak ileri sürerler. Devamlı

^{45[45]} 2-Bakara 11.12

olarak Allah'ın adını kullandıkları ve Allah adına yemin ettikleri için, aldatılan insanların bu satılmışları tanımaları ve tesbit etmeleri güçtür. Nitekim Kuran' Kerim bizleri bu konuda da uyarmaktadır.,

Ey insanlar; hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcılar) da sizi Allah ile (Allah adını kullanarak) aldatmasın.^{46[46]}

Daha Önce de zikrettiğimiz bu ayet-i kerimeyi düşünmemiz gerekmektedir. Çünkü birçok insan bu şekilde aldatılmaktadır. Allah'ın affetmeyeceği cürümleri işleyen kimseleri, Allah'ın adını kullanan satılmışlar tarafından; "Allah Rahmandır, affeder" denilmekte ve bu insanlar Allah'ın affedeceğini umud ederek aynı cürümleri işlemeye devam etmektedirler. Oysa ki ayet-i kerimede: "Hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır" buyurulmaktadır. Söz konusu cürümleri İşleyenlere cehennem va'dedilmişse. Allah'ın bu va'di haktır.

Allah'ın affetmeyeceği cürümler hakkında "Allah affeder" diyerek tevbeyle ahirete bıraktıran ve İnsanları bu cürümlerden uzaklaştırmayan kimseler, ayet-i kerimede beyan edilen aldatıcıların ta kendileridir. Fakat yine belirtiyorum, bu aldatıcıların tanınmaları ve tanıtılmaları zordur.

Bu meseleyle ilgili olarak yaşadığım bir olayı anlatmak istiyorum..

Mahalle komşumun bir av köpeği vardı. Hangi niyetle yaptığını bilmiyorum, bu köpeğin boynuna bir koyun çingırağı takmış. Geceleri evde çalışırken, sokaktan gelen çingırak sesini duyar ve "Acaba kimin koyunu?" diye düşünürdüm. Aynı çingırak sesini duyduğum bir gece sokağa çıkıp baktığım da, bunun koyun değil, komşunun köpeği olduğunu görmüştüm!

Odama dönerken kendi kendime gülümsüyor, ses ve sözlere aldanılmaması gerektiğini kendime bir kez daha hatırlatıyordum.

Evet!.

Dünyalık menfaatler için ahiretlerini satan din adamlarının boynunda da firavunların taktığı buna benzer bir çingırak bulunmaktadır. Bu çingıraktan gelen sese ve söze kulak verenler, çingırak sahiplerini bu ses ile değerlendirenler, onların birer koyun olacaklarını sanacaklardır. Halbuki onlar firavuna köpeklik yapan zavallılardır. Menfaatten yağ bağlamış kuyruklarına ne zaman hassanız, havlamaya başlayacaklar ve dişlerini göstereceklerdir.

Allah'ın adını kullanan ve Allah'a yalan isnat eden bu sapıklar: haramlara helal, helallara haram diyebilmektedirler. Haramlara helal denilmesine örnek vermemize gerek yoktur. Tesettürün farz olmadığına dair yapılan beyanatlar ve "Okula giderken başınızı açabilirsiniz" şeklinde verilen ruhsatlar haramın helal kabul edilmesine açık örneklerdendir.

Helallere haram denilmesine ise sadece bir örnek vermekle yetinelim.,

Urfa'daki Halil-ul Rahman Camisine gidenler, cami bahçesindeki havuzda yüzen kutsal balıkları görmüşlerdir. Bir süre önce Urfa'ya gittiğimizde tutulması yasak, yenilmesi haram olan bu balıklar bizler de görmüştük.

Kutsal balıklar!..

^{46[46]} 35-Fatır 5

Hindistan'daki kutsal inekleri çok önceleri duymamıza rağmen Urfa'daki kutsal balıkları yeni görmüştük!. İneği kutsallaştıran Budistlerdi. Peki ama bu balıkları kutsallaştıran kimlerdi?

İneği kutsallaştıran Budistlere gülen müslümanlar, şimdi kimlere güleceklerdi? Kimdi?

Allah'ın helal kıldığı balığı haram ilan eden şaşkınlılar!. Hangi dinin şeriatına göre bu hükmü veriyorlardı?

Bazı balıkları kutsallaştıran ve yenilmesini haram kılan din, cihetteki İslam değildi.,

Ey iman edenler, Allah'ın sizin için helal! kıldığı güzel! şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın. Şüphesiz Allah, haddi aşanları sevmez. Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helal ve temiz olarak yiyin.

İslam dini adına konuşan birçok aldatıcı.

İslam'a yabancı bir din anlayışı ortaya koymaktadırlar. Haramların helal, helallerin haram kılınabildiğini bu din anlayışına ne yazık ki "İslam" ismi verilmektedir. Böylesi İslam anlayışlarıyla karşılaşan insanlar, samimi niyetlerle bu anlayışları kabullenmekte ve "Dinimiz İslam" diyerek, İslam dininde oldukları hayaline kapılmaktadırlar.

"Her din bir hayat şekli ve her hayat şekli bir dindir" gerçeğini bilmeyen bu insanları, İslam'a davet ettiğimiz zaman şaşdırmaktalar ve bizleri derin bir acıyla yaralayan şu cevabı vermektedirler..

"Biz zaten İslam dinindeyiz ki!."

İnsanımızın bu durumu karşısında acıyla yutkunuyor ve sözlerimizi dünya şeytanizmini lanetliyerek bitirmek istiyoruz.,

Vey! olsun, firavunlara uşaklık yapan satılmışlara. Vey! olsun, hakkı bilip, hakkı gizleyen dilsiz şeytanlara..

Ve lanet olsun. yine lanet olsun, yine lanet olsun şeytan ve dostlarına...